

הוצאת "תושיה" 2

י. גרזובסקי.

ספורי התורה והנביאים

ערוכים לבני המעורים פלשון הכתוב.

ג.

ספורי הנביאים.

ספר שני.

(מלכות א' ב' דברי הימים, עזרא, נחמיה, חזקיהו).

ירושלם.

1. 700 1200

2. 700 1200

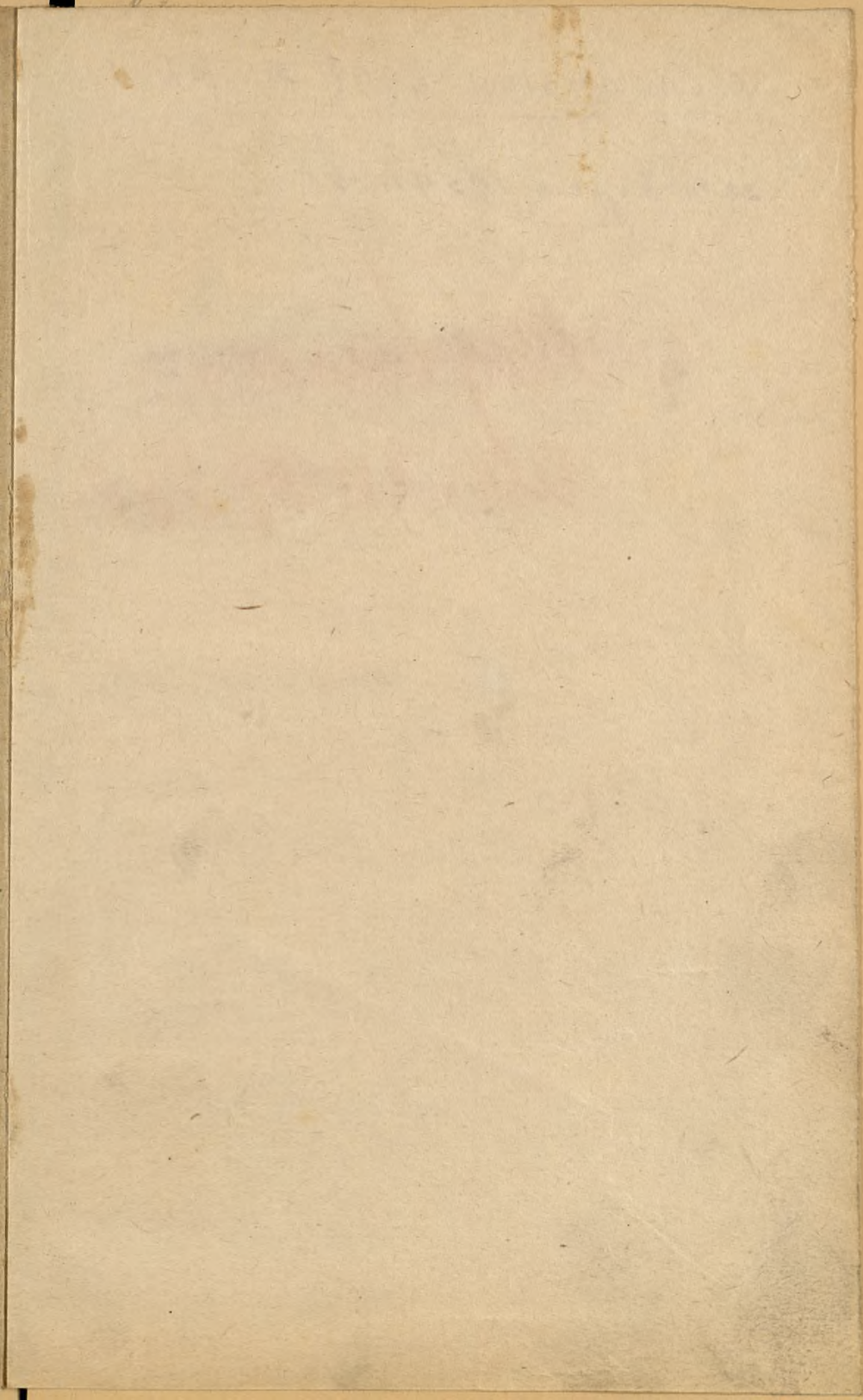

ס'על תעצונת עתה! א' פ'י

22. VII Sifra 1959. H. H.

1959

22. VII 1959

ספּוּרֵי הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים

עֲרוּכִים לְבְנֵי הַנְּעוּרִים בְּלִשׁוֹן הַכָּתוּב .

עַל יְדֵי

י. גֵּרְזוֹבֶסקִי.

ג.

ספּוּרֵי הַנְּבִיאִים.

ספר שני.

(מְלָכִים א'—ב' וְדְבָרֵי הַיָּמִים) . עֲרָא . נְחֻמָּה . אֶסְתֵּר .

הוצאת "תושיה".

נִרְשָׂה.

Druk. „UNIVERSAL“ Nowolipki № 6.

מלכים א.

א.

וַיִּמְלֹךְ דָּוִד זָקֵן, בֵּא בַיָּמִים: וַיִּכְסְהוּ בְּבָנָיו,
וְלֹא יָחַם לוֹ.

וְאַדְנִיָּה בֶן-דָּוִד מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר: אֲנִי אֶמְלֹךְ;
וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים, וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לִפְנָיו. וְלֹא-
עָצְבוּ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר: מִדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ? וְגַם-הוּא
טוֹב-תָּאֵר מְאֹד, וְאֹתוֹ יָלַד אַחֲרֵי אֲבִשָׁלוֹם. וַיְהִי
דְּבָרָיו עִם יוֹאָב בֶּן-צִרְיָה וְעִם אֲבִיתָר הַכֹּהֵן, וַיַּעֲזְרוּ
אֲחֵרֵי אֲדֹנֵיהָ. וְצָרוּק הַכֹּהֵן וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא
וְהַגִּבּוֹרִים, אֲשֶׁר לְדָוִד, לֹא הָיוּ עִם-אֲדֹנֵיהוּ. וַיִּזְבַּח
אֲדֹנֵיהוּ צֹאן וּבָקָר, וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-אֲחָיו, בְּנֵי הַמֶּלֶךְ,
וְלִכְל-אֲנָשֵׁי יְהוּדָה, עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ. וְאֵת צָרוּק הַכֹּהֵן
וְאֶת-נָתָן הַנָּבִיא וְאֶת-שְׁלֹמֹה אָחָיו וְאֵת הַגִּבּוֹרִים,
אֲשֶׁר לְדָוִד, לֹא קָרָא. וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-בֵּת-שָׁבַע, אִם-
שְׁלֹמֹה, לֵאמֹר: הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ, כִּי מָלַךְ אֲדֹנֵיהוּ?
וְאַדְמִינוּ דָּוִד לֹא יָדָע. וַעֲתָה אֵיעָצֶךָ נָא עֲצָה, וּמִלְּמִי
אֶת-נַפְשְׁךָ וְאֶת-נַפְשׁ בְּנֶךָ שְׁלֹמֹה: לָכִי וּבֹאִי אֶל-
הַמֶּלֶךְ דָּוִד, וְאָמַרְתְּ אֵלָיו: הֲלוֹא-אַתָּה, אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ,
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַמְתְּךָ לֵאמֹר: שְׁלֹמֹה בְנֶךָ יִמְלֹךְ אַחֲרַי,
וְהוּא יֹשֵׁב עַל-כִּסְאִי: וּמִדּוּעַ מָלַךְ אֲדֹנֵיהוּ? הִנֵּה עוֹרֵךְ
מִדְּבַרְתָּ שֵׁם עִם הַמֶּלֶךְ, וְאֲנִי אָבֹא אַחֲרָיֶךָ, וּמִלֵּאתִי
אֶת-דְּבָרְךָ. וַתָּבֹא בֵּת-שָׁבַע אֶל-הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה,

ותתקד ותשתחו למלך; ויאמר המלך: מה-לך?
 ותאמר לו: אדני, אתה נשבעת ביהוה אלהיך
 לאמרת: שלמה בנך ימלך אחרי, והוא ישב על-
 כסאי; ועתה הנה אדניה מלך, ואתה, אדני המלך, לא
 ידעת. ועתה, אדני המלך, עיני כל-ישראל עליך
 להגיד להם, מי ישב על-כסא אדני-המלך אחריו.
 והנה עורנה מדברת עם-המלך, ונתן הנביא בא,
 וישתחו למלך על-אפיו ארצה. ויאמר נתן: אדני
 המלך, אתה אמרת: אדניהו ימלך אחרי, והוא ישב
 על-כסאי? כי ירד היום, ויזבח צאן ובקר לרב, ויקרא
 לכל-בני המלך ולשרי הצבא ולאבותי הכהן, והנם
 אכלים ושתים לפניו, ויאמרו: יחי המלך אדניהו!
 אם מאת אדני המלך נהנה הדבר הזה, מדוע לא
 הודעת את-עבדיך, מי ישב על-כסא אדני-המלך
 אחריו? ויען המלך דוד ויאמר לבת-שבע: חיי-יהוה,
 אשר-פרה את-נפשי מכל-צרה, כי באשר נשבעתי
 לך ביהוה אלהי ישראל, כי-שלמה בנך ימלך אחרי,
 בן אעשה היום הזה. ותקד בת-שבע אפים ארץ
 ותשתחו למלך, ותאמר: יחי אדני המלך דוד לעולם!
 ויאמר המלך דוד: קראו-לי לצדוק הכהן ולנתן
 הנביא ולבניהו בן-יהוידע; ויבאו לפני המלך. ויאמר
 המלך להם: קחו עמכם את-עבדי אדניכם, והרבותם
 את-שלמה בני על-הפרדה, אשר-לי, והורדתם אתו
 אל-גחון. ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא
 למלך על-ישראל, ותקעתם בשופר, ואמרתם: יחי
 המלך שלמה! ועליתם אחריו, ובא וישב על-כסאי,
 כי אתו צויתי להיות נגיד על-ישראל ועל-יהודה. ויען
 בניהו בן-יהוידע את-המלך ויאמר: אמן! בן יאמר

יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ! בְּאֲשֶׁר הָיָה יְהוָה עִם־אֲדָנִי
הַמֶּלֶךְ, בֶּן יְהוָה עִם־שְׁלֹמֹה, וַיַּגְדֵּל אֶת־כְּסָאוֹ מִכָּסֵּא
אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ. וַיַּרְדּוּ צָדִיק הַכֹּהֵן וַנִּתֵּן הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ בֶן־
יְהוֹיָדָע, וַיַּרְכִּיבוּ אֶת־שְׁלֹמֹה עַל־פֶּדֶת הַמֶּלֶךְ דָּוִד.
וַיּוֹלִיכוּ אֹתוֹ עַל־גִּחֹן. וַיִּקַּח צָדִיק הַכֹּהֵן אֶת־קָרְן הַשֶּׁמֶן
מִן־הָאֵהָל, וַיִּמָּשַׁח אֶת־שְׁלֹמֹה; וַיִּתְקְעוּ בְּשׁוֹפָר, וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הָעָם: יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה! וַיַּעֲלוּ כָל־הָעָם אַחֲרָיו,
כָּל־סִמְלָלִים בְּחִלְלִים וּשְׂמֵחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה,
וַתִּבָּקַע הָאָרֶץ לְקוֹלָם. וַיִּשְׁמַע אֲדָנִיהוּ וְכָל־הַקָּרָאִים,
אֲשֶׁר אָתוֹ, אֶת־קוֹל הַשׁוֹפָר, וַיֹּאמֶר: מִדּוּעַ הִקְרִיָּה
הוֹמָה? עֲדָנִי מַדְבָּר, וְהִנֵּה יוֹנֵתִן בֶּן־אֲבִיתָר הַכֹּהֵן
בָּא, וַיֹּאמֶר לְאֲדָנִיהוּ: אָבֵל, אֲדָנִינוּ הַמֶּלֶךְ־דָּוִד הַמְּלִיךְ
אֶת־שְׁלֹמֹה! וַיַּחֲדְדוּ, וַיִּקְמוּ כָל־הַקָּרָאִים, אֲשֶׁר
לְאֲדָנִיהוּ, וַיָּלְכוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ.

וַאֲדָנִיהוּ יָרָא מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה, וַיֵּלֶךְ וַיִּחְזֹק בְּקִרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ. וַיַּגֵּד לְשְׁלֹמֹה לֵאמֹר: הִנֵּה אֲדָנִיהוּ יָרָא אֶת־
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, וְהִנֵּה אִחִיו בְּקִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ לֹאמֹר:
יִשָּׁבַע־לִי כִּי־יִשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, אִם־יָמִית אֶת־עַבְדּוֹ
בְּחֶרֶב. וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה: אִם יְהִי לְבֶן־חֵיל, לֹא־יִפּוֹל
מִשַּׁעֲרָתוֹ אֶרְצָה. וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, וַיְרִידֵהוּ מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ, וַיָּבֵא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה; וַיֹּאמֶר־לוֹ
שְׁלֹמֹה: לֵךְ לְבֵיתְךָ.

ב.

[וַיֹּאמֶר דָּוִד: שְׁלֹמֹה בְּנִי גָעַר וַרְדֵּי, אֲכִינָה נָא לוֹ
הַפֵּל לִבְנוֹת בַּיִת לַיהוָה. וַיִּבֶן דָּוִד זֶהָב וְכֶסֶף לָרֶב
וּבְרָזָל וַנִּחַשֶׁת לְאִין מִשְׁקָל וְעֵצִי אֲרָזִים לְאִין מִסְפָּר,

וַיִּקְרָא לְשִׁלְמָה בְּנוֹ, וַיִּצְנְהוּ לְבָנוֹת בֵּית לַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל.

וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשִׁלְמָה: בְּנִי, אֲנִי הָיָה עִם-לִבְכִּי
לְבָנוֹת בֵּית לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי. וַיְהִי אֵלַי דְּבַר-יְהוָה
לֵאמֹר: דָּם לָרֹב שָׁפַכְתָּ, וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ.
לֹא-תִבְנֶה בֵּית לַשָּׁמַי, כִּי אִישׁ דָּמִים אַתָּה. הִנֵּה-בֶן
נִוְלַד לָךְ, הוּא יְהוָה אִישׁ מְנוּחָה, כִּי שִׁלְמָה יְהוָה שְׁמוֹ.
וְשִׁלּוֹם אֵתָן עַל-יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו. הוּא-יִבְנֶה בֵּית לַשָּׁמַי,
וְהַכִּינוֹתִי אֶת-כִּפּוֹס מַלְכוּתוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל עַד-עוֹלָם.
עַתָּה, בְּנִי, יְהִי יְהוָה עִמָּךְ, וּבְנִיתָ בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ,
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֶיךָ. אַךְ שָׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-הַחֻקִּים
וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה, אֲזִי תִצְלִיחַ
בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה. וְהִנֵּה בָעָנִי הַכִּינוֹתִי לְבֵית-יְהוָה
זָהָב וְכֶסֶף לָרֹב, וְלִנְחָשֶׁת וְלַפְּרֹזֶל אֵין מִשְׁקָל, וְעֲצִים
וְאֲבָנִים לְאֵין מִסְפָּר. וְעִמָּךְ עֹשִׂי מְלָאכָה לָרֹב: חֲצֹבִים
וְחָרָשֵׁי אֲבֵן וְעֵץ וְכָל-חָכֶם בְּכָל-מְלָאכָה; כּוֹסֵם וְעֹשֶׂה,
וְיְהִי יְהוָה עִמָּךְ.

וַיִּצֹו דָּוִד לְכָל-שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲזֹר לְשִׁלְמָה בְּנוֹ,
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: הֲלֹא יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵנִיחַ לָכֶם מִסְכִּיב,
כִּי נָתַן בְּיָדֵנוּ אֶת יִשְׂבֵּי הָאָרֶץ, וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵינוּ.
עַתָּה תָּנוּ לְבַבְכֶם לְדְרוֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְקוּמוּ וּבְנוּ
אֶת-מִקְדָּשׁ יְהוָה הָאֱלֹהִים לְהָבִיא אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-
יְהוָה וְכָלִי הַקֹּדֶשׁ לְבֵית הַנִּבְנֶה לַשֵּׁם-יְהוָה.

ג.

וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת-כָּל-שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל: שָׂרֵי הַשְּׂבָטִים
וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְכָל-גִּבּוֹר חֵיל אֶל-
יְרוּשָׁלַם. וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ עַל-יִגְלִיָּו, וַיֹּאמֶר לְכָל הַקָּהָל:

שָׁמְעוּנִי, אֲחִי וְעַמִּי! אֲנִי הָיָה עִם־לִבִּי לְבָנוֹת בֵּית
מְנוּחָה לְאָרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְהָאֱלֹהִים אָמַר לִי:
לֹא־תִבְנֶה בֵּית לְשָׁמִי, כִּי אִישׁ מִלְחָמוֹת אָתָּה וְדָמִים
שָׁפַכְתָּ. רַק שְׁלֹמֹה בֶןֶדָד, אֲשֶׁר יָשַׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוּת־
יִשְׂרָאֵל תַּחֲתֶיךָ, הוּא־יִבְנֶה בֵּיתִי, כִּי־בֹ בַחֲרָתִי.
וְהִכִּינוֹתִי אֶת־מַלְכוּתוֹ עַד־עוֹלָם. וְעַתָּה שְׁלֹמֹה בְנִי,
אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ אֱלֹהִים, גֶּעַר וָרֶדֶד, וְהַמְּלֹאכָה גְדוּלָּה,
כִּי לֹא לְאָדָם הַבִּירָה, כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים. וְאֲנִי בְּכָל־
כַּחַי הַכִּינֹתִי לְבֵית־אֱלֹהֵי זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת וּבָרָז
וְעִצִּים וְכָל אֶבֶן יָקָרָה וְאֲבִנֵי־שֵׁשׁ לָרֹב; וּמִי מִכֶּם
מִתְנַדֵּב לְמַלְאֵת יָדוֹ הַיּוֹם לַיהוָה? וַיִּתְּנֻדְּבוּ שְׂרָי שִׁבְמִי
יִשְׂרָאֵל וְשְׂרָי הָאֱלֹפִים וְהַמְּאוֹת, וַיִּתְּנוּ לַעֲבוֹדַת בֵּית־
הָאֱלֹהִים זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת וּבָרָז וְאֲבָנִים יָקָרוֹת,
וַיָּבִיאוּ בְּאֵצֶר בֵּית־יְהוָה. וַיִּשְׁמְחוּ הָעָם עַל־הַתְּנֻדָּכֶם,
כִּי בָלַב שָׁלֹם הַתְּנֻדְּבוּ לַיהוָה, וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ שָׂמַח
שִׁמְחָה גְדוּלָּה.

וַיִּבְרָךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה לְעֵינָי כָּל־הַקָּהָל, וַיֹּאמֶר
דָּוִד: בָּרוּךְ אַתָּה, יְהוָה, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבִינוּ, מֵעוֹלָם
וְעַד־עוֹלָם. לָךְ, יְהוָה, הַגְּדָלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
וְהַנִּצָּח וְהַחֹדֶד, כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ; לָךְ, יְהוָה,
הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וְהָעֶשֶׂר וְהַכְּבוֹד
מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִיָּדְךָ כָּח וּגְבוּרָה,
וּבִיָּדְךָ לַגְּדֹל וּלְחֹזֶק לְכָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים אֲנִי
לָךְ וּמַהֲלִילִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ. כִּי מִי אֲנִי וּמִי עַמִּי, כִּי־
נַעֲצֹר כָּח לְהַתְּנֵדֵב כִּזֹּאת? כִּי־מִמֶּךָ הַכָּל, וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ
לָךְ. וְעַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ,
שְׁמְרָה לְעוֹלָם לְבַב עַמֶּךָ, וְהִכֵּן לְבָבְכֶם אֱלֹהִים. וְלִשְׁלֹמֹה

בְּנֵי תָן לִבָּב שָׁלֵם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת
הַכֹּל וְלִבְנוֹת הַבִּירָה, אֲשֶׁר-הִכִּינוֹתִי.
וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל-הַקָּהָל: בָּרְכוּ-נָא אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם; וַיִּבְרְכוּ כָל-הַקָּהָל לַיהוָה, וַיִּקְרְאוּ בְּשִׁמְחָתוֹ.
וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים וַיַּעֲלוּ עֹלֹת לְמַחֲרַת הַיּוֹם הַהוּא, וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׂתּוּ לִפְנֵי יְהוָה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וַיִּמְלִיכוּ שְׁנֵית אֶת
שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִד, וַיִּמְשְׁחוּהוּ לְנֶגֶד עַל יִשְׂרָאֵל.

ד.

וַיִּקְרְבוּ יְמֵי-דָוִד לָמוּת, וַיֵּצֵא אֶת-שְׁלֹמֹה בְּנוֹ
לֵאמֹר: אֲנֹכִי הֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל-הָאָרֶץ, וְחֻקֶּיךָ וְהַיִּית
לְאִישׁ. וְשִׁמְרַת אֶת-מִשְׁמַרְתּוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְלֶכֶת
בְּדֶרֶכֶיךָ, לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה,
לְמַעַן יָקִים יְהוָה אֶת-דְּבָרֹךְ, אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר:
אִם-יִשְׁמְרוּ בְּנֶיךָ אֶת-דִּרְכָּם לְלֶכֶת לִפְנֵי בְּאֵמַת כָּל-
לִבָּבָם וּבְכָל-נַפְשָׁם, לֹא-יִפְרֹת לָךְ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא
יִשְׂרָאֵל.

וַיֵּשֶׁבֶב דָּוִד עַם-אֲבֹתָיו [וַיָּמָת בְּשִׁיבָה מִזְבֵּחַ שִׁבְעַ
יָמִים, עֶשֶׂר וְכַבּוּד], וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דָּוִד. וְהַיָּמִים אֲשֶׁר
מָלַךְ דָּוִד עַל-יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה: בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ
שִׁבְעַ שָׁנִים, וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ שָׁנִים.
וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב עַל כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו, וַיִּגְדִּלְהוּ יְהוָה
לְמַעַלָּה, וַיִּתֵּן עָלָיו הוֹד מַלְכוּת, אֲשֶׁר לֹא הָיָה עַל
כָּל מָלַךְ לִפְנָיו עַל יִשְׂרָאֵל.

וַיִּגְדֵּל שְׁלֹמֹה וְכָל הַקָּהָל עִמּוֹ לִכְמֹה, אֲשֶׁר
בְּנִבְעֹז, לְזִבְחַ שֵׁם, כִּי שֵׁם הָיָה אֶחָל מוֹעֵד הָאֱלֹהִים,
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בְּמִדְבָּר. וַיַּעַל שֵׁם שְׁלֹמֹה
עַל מִזְבֵּחַ הַנִּחָשֶׁת, אֲשֶׁר לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה, עֹלֹת

אֶלְהָא. בְּנִבְעֹזֵן נִרְאָה יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה בְּחִלּוֹם הַלַּיְלָה.
 וַיֹּאמֶר לוֹ: שְׁאֵל מָה אֶתֶּן־לָךְ. וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה: אַתָּה
 עָשִׂיתָ עִם־דָּוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל, וְתַתֶּן־לוֹ בֶּן יֹשֵׁב עַל־
 בִּסְמָא בְּיוֹם הַזֶּה. וְעַתָּה, יְהוָה אֱלֹהֵי, אַתָּה הַמְּלִכְתָּ
 אֶת־עַבְדְּךָ תַּחַת דָּוִד אָבִי, עַל עֲמָךְ. אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ—
 עַם־רַב, אֲשֶׁר לֹא יִסְפֹּר מֶרֶב, וְאֲנֹכִי גֹעַר קָטָן, לֹא
 אֲדַע צֶאֱת וְבֹא. וְנָתַתָּ לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ לְשִׁפְטִי אֶת־
 עֲמָךְ, לְהִכִּין בֵּין־טוֹב לָרָע; כִּי מִי יוּכַל לְשִׁפְטִי אֶת־
 עֲמָךְ הַגָּדוֹל הַזֶּה? וַיֵּשֶׁב הַדָּבָר בְּעֵינֵי אֲדָנִי, וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים לְשְׁלֹמֹה: יֵעַן אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה,
 וְלֹא־שְׁאַלְתָּ לָךְ יָמִים רַבִּים, וְלֹא־שְׁאַלְתָּ לָךְ עֹשֶׁר,
 וְלֹא שְׁאַלְתָּ נֶפֶשׁ אִיבֹד, (וּתְשַׁאֵל לָךְ חֲכָמָה וּמִדָּע
 לְשִׁפְטִי אֶת עַמִּי, אֲשֶׁר הַמְּלִכְתִּיךָ עָלֵינוּ): הִנֵּה עָשִׂיתִי
 כַּדְבָּרְךָ: הִנֵּה נָתַתִּי לָךְ לֵב חָכָם וְנָכוֹן, אֲשֶׁר כְּמוֹךָ
 לֹא־הָיָה לְפָנֶיךָ, וְאַחֲרֶיךָ לֹא־יָקוּם כְּמוֹךָ. וְגַם אֲשֶׁר
 לֹא־שְׁאַלְתָּ נָתַתִּי לָךְ, גַּם עֹשֶׁר גַּם־כְּבוֹד, אֲשֶׁר לֹא־
 הָיָה בֶּן לְמַלְכִּים, אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ. וְאִם תֵּלֵךְ בְּדַרְכֵי
 לְשׁוֹמֵר חֻקֵּי וּמִצְוֹתַי, בְּאֲשֶׁר הֵלַךְ דָּוִד אָבִיךָ, וְהֶאֱרַכְתִּי
 גַּם אֶת־יָמֶיךָ.

וַיִּקֶץ שְׁלֹמֹה, וְהִנֵּה חִלּוֹם: וַיָּבֹא יְרוּשָׁלָּם, וַיַּעֲמֵד
 לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית־אֲדָנִי, וַיַּעַל עֹלֹת וַיִּזְבַּח שְׁלָמִים.
 וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו.

ה.

אִז תִּבְאֵנָה שְׁתֵּים נָשִׁים אֶל־הַמֶּלֶךְ, וּתַעֲמִדְנָה
 לְפָנָיו. וּתֹאמַר הָאִחַת: כִּי אֲדָנִי, אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת
 יֹשְׁבוֹת בְּבֵית אֶחָד, וְאֵלֶּךְ עִמָּה בְּבֵית. וַיְהִי בְּיוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי, וּתֵלֵךְ גַּם־הָאִשָּׁה הַזֹּאת, וְאִין־דָּרֹךְ

אתנו, וילתי שתיים אנחנו בבית. וימת בין האשה הזאת
 לילה, אשר שכבה עליו. ותקם בתוך הלילה, ותקח
 את בני מאצלי—ואמתד ישנה—ותשפיהו בחיקה,
 ואת בנה המת השפיה בחייו. ואקום בכקר להניק
 את בני, והנה מת; ואתבונן אליו, והנה לא היה זה
 בני, אשר ילדתי. ותאמר האשה האחרת: לא, כי
 בני החי ובנד המת; וזאת אמרת: לא כי בנד
 המת ובני החי; ותדברנה לפני המלך. ויאמר המלך:
 קחולי חרב; ויבאו החרב לפני המלך. ויאמר
 המלך: גזרו את הנלד החי לשנים, ותנו את החצי
 לאחת, ואת החצי לאחת. ותאמר האשה, אשר בנה
 החי, אל המלך, כי נקמרנ בחמיה על בנה: כי אדני,
 תנול לה את הנלד החי, והמת אלתמיתחו; וזאת
 אמרת: גם לי גם לך לא יהיה, גזרו! ויאמר המלך:
 תנול לה את הנלד החי: הוא אמו. וישמעו כל ישראֵל
 את המשפט, אשר שפט המלך, ויבאו מפני המלך,
 כי ראו, כי חכמת אלהים בקרבו. לעשות משפט.
 ויתן אלהים לשלמה חכמה ותבונה, ורחב לב
 הרבה מאד. ותקרב חכמת שלמה מחכמת כל בני-
 קדם ומכל חכמת מצרים; ויהי שמו בכל הגוים סביב.
 וידבר שלשת אלפים משל, ויהי שירו חמשה ואֵלף.
 וידבר על העצים, מן הארז, אשר בלבנון, ועד
 האזוב, אשר בקיר; וידבר על הבהמה ועל העוף
 ועל הרמש ועל הדגים. ויבאו לשמע את חכמת
 שלמה כל מלכי העמים, אשר שמעו את חכמתו.

ו.

וישלח שלמה אל-חירם מלך צור לאמר: אתה

יָדַעְתָּ אֶת־דָּוִד אָבִי, כִּי לֹא יָכוֹל לִבְנוֹת בַּיִת לַיהוָה
 יְהוָה אֱלֹהָיו, מִפְּנֵי הַמִּלְחָמוֹת, אֲשֶׁר סָבְבָהוּ, עַד־
 תֵּת יְהוָה אֶת אוֹיְבָיו תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלָיו. וַעֲתָה הֵגִיתָ
 יְהוָה אֱלֹהֵי לִי מִסָּבִיב, אִין שָׁמַן וְאִין פָּגַע, רַע, וְהִנֵּנִי
 אֹמֵר לִבְנוֹת בַּיִת לַיהוָה אֱלֹהֵי. וַעֲתָה שְׁלַח לִי
 אִישׁ לַעֲשׂוֹת בִּזְהָב וּבְכֶסֶף וּבְנֹחַשֶׁת וּבַבְּרָזִל וּבְאַרְנָמָן
 וּבַתְּכֵלֶת וְיוֹדֵעַ, לִפְתֹּחַ פְּתוּחִים וּלְעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכֶת
 מַחֲשָׁבֶת עִם הַחֲכָמִים, אֲשֶׁר עִמִּי. וְשְׁלַח לִי אֲרָזִים
 וּבְרוֹשִׁים מִהַלְבָּנוֹן, כִּי יָדַעְתִּי, אֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ יוֹדְעִים
 לַכְרוֹת עֵצִי לְבָנוֹן, וְעַבְדִּי יִהְיוּ עִם עֲבָדֶיךָ לְהַכִּין לִי עֲצִים
 לָרֶב, כִּי חִבֹּת אֲשֶׁר אֲנִי בֹנֶה, גָּדוֹל יְהוָה לְהַפְלִיא.
 וְהִנֵּה נִתְּתִי מִכֶּלֶת לְעַבְדֶּיךָ כִּרְתֵּי הָעֲצִים: עֲשָׂרִים אֵלֶּף
 כֹּר חֲטָיִם, וְעֲשָׂרִים אֵלֶּף כֹּר שְׁעָרִים, וְיֹזֶן בָּתִּים
 עֲשָׂרִים אֵלֶּף, וְשָׁמַן בָּתִּים עֲשָׂרִים אֵלֶּף.

וַיְהִי כַשְּׁמַע חִירָם אֶת־דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה, וַיִּשְׂמַח מְאֹד,
 וַיֹּאמֶר: בָּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם, אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֶּן חָכֶם
 לְמֶלֶךְ עַל־הָעָם הָרֶב הַזֶּה. וַיִּשְׁלַח חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה
 לֵאמֹר: שָׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי. וַעֲתָה שְׁלַחְתִּי
 אִישׁ חָכֶם יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכָה וּלְפַתֵּחַ כָּל
 פְּתוּחַ וּלְחַשֵּׁב כָּל מַחֲשָׁבֶת, אֲשֶׁר יִנָּתֵן לוֹ עִם חֲכָמֶיךָ
 וְחֲכָמֵי דָוִד אֲבִידִי: גַּם אֶעֱשֶׂה אֶת כָּל חֲפָצֶךָ כְּעֲצֵי
 אֲרָזִים וּכְעֲצֵי בְרוֹשִׁים. עַבְדִּי יִכְרְתוּ עֲצִים מִן הַלְבָּנוֹן
 וַיּוֹרִידוּם יָמָּה וְשָׂמוּ אוֹתָם דְּבָרוֹת בָּיִם וְהִבִּיאוּם עַד
 הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר תִּבְחַר, וְנִפְצְוּם שָׁם, וְאַתָּה תַעֲלֶה
 אֹתָם יְרוּשָׁלָּיִם. וַיְהִי חִירָם נָתַן לְשְׁלֹמֹה עֲצֵי אֲרָזִים
 וְעֲצֵי בְרוֹשִׁים כָּל־חֲפָצוֹ; וּשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם מִכֶּלֶת
 לְבֵיתוֹ שָׁנָה בְּשָׁנָה, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ: וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין
 חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה, וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם.

וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִמֶּגֶל־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים
 אֶלֶף אִישׁ, וַיִּשְׁלַחם לִבְנוֹנָה, עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ
 חֲלִיפוֹת; חֹדֶשׁ יִהְיוּ בִלְבָנוֹן, וְשְׁנַיִם חֹדָשִׁים בְּבֵיתָם.
 וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה שְׁבַעִים אֶלֶף נְשָׂא סָבֵל וְשִׁמְמִים אֶלֶף
 חֲצֵנֶה בָּהָר, וּמִנְצָחִים עֲלֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְיָשֵׁשׁ
 מֵאוֹת, הָרָדִים בָּעֵם הַעֲשִׂים בַּמֶּלָּאכָה.

ז.

וַיְהִי בְשִׁמוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם, בְּשָׁנָה הָרְבִיעִית, לַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה עַל־יִשְׂרָאֵל, בַּחֹדֶשׁ זוֹ, הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי,
 וַיֵּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם בָּהָר הַמְּזֻרְהָה. וְהַבַּיִת
 שְׁשִׁים־אַמָּה אָרְכוֹ וְעֶשְׂרִים רָחְבוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה
 קוֹמָתוֹ. וַיֵּבֶן עֲשָׂרִים אַמָּה מִנְרֶכְתֵּי הַבַּיִת לְתֵתָן שֵׁם
 אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה, הוּא בֵּית קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים;
 וְאַרְבָּעִים אַמָּה הָיָה הַבַּיִת, הוּא הַהִיכָל. וְהָאוֹלָם,
 אֲשֶׁר לַבַּיִת, עֲשָׂרִים אַמָּה אָרְכוֹ, עַל־פְּנֵי רָחֹב
 הַבַּיִת, וְעֶשֶׂר בְּאַמָּה רָחְבוֹ. וְהַבַּיִת אָבֵן שְׁלֹמֹה נִבְנָה,
 וּמִקְבֹּת וְחֲנֻרָן, כָּל־כְּלֵי בָרוֹךְ לֹא־נִשְׁמַע בַּבַּיִת
 בְּהִבְנָתוֹ.

וַיְכַל שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת הַבַּיִת, וַיֵּצֵא אֶת קִרְבֵּעַ
 הַבַּיִת בַּעֲצֵי בְרוֹשִׁים; וְאֵת קִירוֹת הַבַּיִת וּסְפָיו
 וְקִירוֹתָיו וְדִלְתוֹתָיו חֲפָה זָהָב, וּפִתַח כְּרוֹבִים עַל
 הַקִּירוֹת.

וַיַּעַשׂ בַּבַּיִת קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים שְׁנֵי כְרוֹבִים עֲצֵי־שִׁטִּין,
 עֲשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתָם, וַיֵּצֵא אוֹתָם זָהָב. וַיִּתֵּן אֶת
 הַכְּרוֹבִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת; וַתֵּנֶע בְּנֶה הָאֲחֵר בַּקִּיר, וּבְנֶה

הקרוב השני נוגעת בקיר השני, וכנפיהם אל תוך הבית נוגעות כִּנָּף אל כִּנָּף.

ויעש עשר מנרות זהב, ויתן בהיכל, חמש מימין וחמש משמאל. ויעש את מזבח הזהב לקטרת ואת השלחן, אשר עליו לחם הפנים, זהב טהור, וישם אותם בהיכל. ויעש מזבח נחשת לעולה ולזבחים, עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו. ויעש את הים לרחצה לכהנים נחשת, עגל סביב, עשר באמה משפתו אל שפתו, וחמש אמות קומתו. עומד על שנים עשר בקר: שלשה פנים צפונה, ושלשה פנים ימה, ושלשה נגבה, ושלשה מזרחה, והים עליהם מלמעלה, שלשת אלפים בת יכיל. ויעש כיורים עשרה נחשת לרחצה בהם ולהדח את העולה. ויעש לפני הבית עמודים שנים מצקים נחשת, אמות שלשים וחמש נבהם; ושתי כתרות עשה לתת על ראשי העמודים. חמש אמות קומת הכתרת האחת. ויקם את העמודים לפני אולם ההיכל, אחד מימין ואחד משמאל, ויקרא שם הימני יכין, ושם השמאלי בעז. ויעש את חצר הכהנים והעזרה הגדולה, ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתות ארזים.

ותשלם כל המלאכה, אשר עשה שלמה, ויבא את קדשי דוד אביו—את הכסף ואת הזהב ואת הכלים באוצרות בית יהוה. בשנה הרביעית למלכות שלמה ברח זו יסר בית יהוה; ובשנה האחת עשרה ברח בול, הוא החדש השמיני, פלה הבית לכל הדבריו ולכל משפטיו: שבע שנים נבנה הבית.

ח.

או יקהל שלמה את-וקני ישראל ואת-כל-ראשי
המטות אל-המלך ירושלם להעלות את-ארון ברית-
יהוה מעיר דוד, היא ציון. ויקהלו אל-המלך שלמה
כל-איש ישראל בירח האתנים, בחג, הוא החדש
השביעי. וישאו הכהנים את-הארון, ויביאו אותו אל-
מקומו, אל-קדש הקדשים, אל-תחת פנפי הכרובים.
אין בארון רק שני לחות האבנים, אשר הניח שם
משה בחרב, אשר כרת יהוה ברית עם-בני ישראל,
בצאתם מארץ מצרים. ויהי בצאת הכהנים מן-הקדש,
והענין מלא את-בית יהוה, ולא-יכלו הכהנים לעמד
לשרת מפני הענין.

ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל-קהל
ישראל, ויברע על ברביו, ויפרש בפיו השמימה,
ויאמר: יהוה אלהי ישראל, אין-כמוך אלהים
בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת; שמר הברית
והחסד לעבדיך, החלכים לפניך בכל-לבם. אשר
שמרת לעבדך דוד אבי את אשר-דברת לו, ואקום
תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל, כאשר דברת,
ואבנה הבית לשמך, יהוה אלהי ישראל. כי האמנם
ישב אלהים על-הארץ? הנה השמים ושמי השמים
לא יכלכלוך אף ביהבית הנה, אשר בניתי. ופנית
אל-תפלת עבדך ואל-תחננתו, יהוה אלהי, לשמע
אל-התפלה, אשר אנכי מתפלל לפניך היום: להיות
עיניך פתוחות אל-הבית הנה לילה ויום לשמע אל-
התפלה, אשר יתפלל עבדך ועמך ישראל אל-
המקום הנה.

בְּהִנָּנִי עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֹיֵב, כִּי יִחְטְאוּ-לָךְ;
וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֶת-שְׁמֹךְ. וְהִתְפַּלְּלוּ, וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ
בְּבֵית הַזֶּה: וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְסִלַּחְתָּ לַחַטָּאת
עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, וְהִשְׁבוֹתָם אֶל-הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּ
לְאֲבוֹתָם.

בְּהִנָּנִי עִמָּךְ שָׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר, כִּי יִחְטְאוּ-לָךְ;
וְהִתְפַּלְּלוּ אֶל-הַמָּקוֹם-הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת-שְׁמֹךְ: וְאַתָּה
תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְסִלַּחְתָּ לַחַטָּאת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, וְנָתַתָּ
מָטָר עַל-אֲרָצְךָ, אֲשֶׁר-נָתַתָּ לְעַמָּךְ לַנַּחֲלָה.
רָעַב כִּי-יִהְיֶה בָּאָרֶץ, דָּבָר כִּי-יִהְיֶה, שִׁדְפוֹן,
יִרְקוֹן, אֲרָבָה, חֲסִיל כִּי יִהְיֶה, כָּל-נֶגַע, כָּל-מַחֲלָה,
כָּל-תִּפְלָה, כָּל-תַּחֲנֹה, אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל-הָאָדָם,
לְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יִדְעוּ אִישׁ נֶגַע לָבֹבוּ, וּפְרֹשׁ
בָּסוּ אֶל-הַבֵּית הַזֶּה: וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, מִכּוֹן
שְׁבִתְךָ, וְסִלַּחְתָּ, וְנָתַתָּ לְאִישׁ כָּכָל-דְּרָכָיו, אֲשֶׁר תִּדַּע
אֶת-לָבֹבוּ, — כִּי-אַתָּה יִדְעֶתָ לְבִדְךָ אֶת-לָבֹב כָּל-פְּנֵי
הָאָדָם — לְמַעַן יִירָאוּךָ כָּל-הַיָּמִים, אֲשֶׁר-הֵם חַיִּים עַל-
הָאֲדָמָה. וְגַם אֶל-הַנְּקֵרִי, אֲשֶׁר לֹא-מַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל
הוּא, וְכֹא מֵאֲרֶץ רַחֲוִיקָה לְמַעַן שְׁמֹךְ: כִּי יִשְׁמַע אֶת-
שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל וְאֶת-יָדְךָ הַחֲזָקָה, וְיִרְעֶה הַנְּטוּיָה, וְכֹא
וְהִתְפַּלְּלָה אֶל-הַבֵּית הַזֶּה: אַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, מִכּוֹן
שְׁבִתְךָ, וְעָשִׂיתָ כָּכָל אֲשֶׁר-יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּקֵרִי, לְמַעַן
יִדְעוּ כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ לִירְאָה אֹתְךָ, כַּעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל,
וְכִי-שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל-הַבֵּית הַזֶּה, אֲשֶׁר בְּנִיתִי. וְנִעַתָּה,
אֱלֹהִי, יִהְיוּ נֹא עֲנִיָּה פִתְחוֹת וְאֲנִיָּה קְשֻׁבוֹת לְתַפְלַת
הַמָּקוֹם הַזֶּה: אֵל תָּשָׁב, אֱלֹהִי, פְּנֵי מִשְׁיַחְךָ, וְכִרְה
לְחִסְרֵי דָוִד עַבְדְּךָ.

ויהי ככלות שלמה להתפלל אל-יהוה את כל-
 התפלה הזאת, ויקם מברע על-ברכיו לפני מזבח
 יהוה, וכפיו פרשות השמים. ויעמד ויברך את כל-
 קהל ישראל קול גדול לאמר: ברוך יהוה אשר
 נתן מנוחה לעמו ישראל בכל אשר דבר; לא-נפל
 דבר אחד מכל דבריו הטוב, אשר דבר ביד משה
 עבדו. יהי יהוה אלהינו עמנו, כאשר היה עם-אבותינו,
 אל-יעזבנו ואל-ישנוּך ויהיו דברי אלה, אשר
 התחננתי לפני יהוה, קרבים אל-יהוה אלהינו יומם
 ולילה, למען תעז כל-עמי הארץ, כי יהוה הוא
 האלהים, אין עוד.

והמלך וכל-ישראל עמו ובהים ובח צאן ובקר,
 ובהמנו את-בית יהוה. ויעש שלמה וכל-ישראל עמו
 בעת-ההיא את-ההג לפני יהוה שבעת ימים; וביום
 עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את-העם,
 ויברכו את-המלך, וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב
 על כל-הטובה, אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל
 עמו.

ט.

ויהי ככלות שלמה לבנות את-בית יהוה, ויבא
 יהוה אל-שלמה שנית, כאשר נראה אליו בנגעון,
 ויאמר אליו: שמעתי את-תפלתך ואת-תחנוןך;
 הקבשתי את-הבית הזה, אשר בנית, לשום שמי-
 שם עד-עולם. ואתה אם-תלך לפני, כאשר הלך
 דוד אביך, לעשות ככל אשר צויתך, והקימתי את-
 כסא ממלכתך על-ישראל לעולם. אך אם-שוב
 תשבו, אתם ובניכם, מאחרי ולא תשמרו את מצותי,

אֲשֶׁר נָתַתִּי לַפְּנִיכֶם, וְהִלַּכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְהִכְרַתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי
הָאָדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם, וְאֶת־הַבַּיִת, אֲשֶׁר
הִקְדַּשְׁתִּי לְשִׁמִּי, אֲשַׁלַּח מֵעַל פָּנָי: וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁלַל
וּלְשִׁנְיָה בְּכָל־הָעַמִּים.

וַהֲיִי מִקְצֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה, אֲשֶׁר־בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־
בֵּית יְהוָה, וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֶשְׂרִים עִיר
בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל, כִּי נָשָׂא חִירָם אֶת שְׁלֹמֹה בַּעֲצֵי אֲרָזִים
וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבִזְהָב לְכָל חֶפְצָיו. וַיִּשְׁלַח חִירָם
לְמֶלֶךְ מֵאָה וָעֶשְׂרִים כֶּכֶר זָהָב. וְאֲנִי עָשִׂה הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בַּעֲצִיּוֹן־נֹכַח, אֲשֶׁר עַל שַׁפַּת יַם־סוּף בְּאֶרֶץ
אֲדוֹם. וַיִּשְׁלַח חִירָם בָּאֲנִי אֶת־עֲבָדָיו, יָדְעֵי הַיָּם, עִם
עַבְדֵי שְׁלֹמֹה, וַיָּבִיאוּ אוֹפִירָה, וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב אַרְבַּע־
מֵאוֹת וָעֶשְׂרִים כֶּכֶר, וַיָּבִיאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה.

י.

וּמִלִּפְת־שָׂבָא שָׁמְעָה אֶת־שְׁמֵעַ שְׁלֹמֹה, וַתָּבֹא
יְרוּשָׁלַיִם בַּחֹיל כְּכֹד מָאֹד: גַּמְלִים נִשְׂאִים בְּשָׂמִים
וְזָהָב רַב־מָאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה, וַתָּבֹא אֶל־שְׁלֹמֹה לְנִפְתּוֹ
בַּחִידוֹת, וַתְּדַבֵּר אֵלָיו אֶת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבָּבָהּ.
וַיַּגִּד־לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ, לֹא־הָיָה דָּבָר נֶעְלָם
מִן־הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ. וַתֵּרָא מִלִּפְת־שָׂבָא
אֶת כָּל־חֲכַמַּת שְׁלֹמֹה וְהַבַּיִת, אֲשֶׁר בָּנָה, וּמֵאֲכַל
שִׁלְחָנוֹ וּמוֹשָׁבוֹ וּמוֹשֵׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתָיו
וּמִלְּבִשֵׁיהֶם, וְלֹא־הָיָה בָּהּ עוֹד רוּחַ. וַתֹּאמֶר אֶל־
הַמֶּלֶךְ: אֵמֶת הַדָּבָר, אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאֶרְצִי, עַל־
דְּבָרֶיךָ וְעַל־חֲכַמְתְּךָ: וְלֹא־הָאֲמַנְתִּי לַדְּבָרִים, עַד

אֲשֶׁר-בָּאתִי וּתְרַאֲנֶנָּה עֵינִי, וְהִנֵּה לֹא-יָהֹד לִי הַחֲצִי;
 הוֹסַפְתָּ חֲכָמָה עַל-הַשְּׁמוּעָה, אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי. אֲשֶׁר־
 אֲנִשְׁיךָ וְאֲשֶׁר־יְעִבְדְּךָ אֱלֹהִי, הַעֲמִידִים לִפְנֵיךָ תִּמְאֵד
 וְשִׁמְעִים אֶת-חֲכָמְתְּךָ. יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ, אֲשֶׁר
 חֲפֵץ בְּךָ לַתִּתֶּךָ עַל-כִּפּוֹא יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
 וְיִצְרָקָה. וְתִתֵּן לְמֶלֶךְ מָאָה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר זָהָב וּבִשְׁמִים
 הַרְבֵּה מְאֹד וְאֶבֶן וְקֶרֶה; לֹא בָּא כִּבְשָׁם הַזֶּהוּא,
 אֲשֶׁר-נִתְּנָה מִלְכַּת-שָׁבָא לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה. וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 נָתַן לְמִלְכַּת-שָׁבָא אֶת-כָּל-חֲפָצָהּ, אֲשֶׁר שְׁאַלָה; וְתִפֹּן
 וְתֵלֵךְ לְאַרְצָהּ, הִיא וְעַבְדֶּיהָ.

וַיַּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִכָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת
 וּלְחֲכָמָה. וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ מִבְּקִשִּׁים אֶת-פָּנָיו שְׁלֹמֹה
 לִשְׁמֹעַ אֶת-חֲכָמָתוֹ, אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ. וְהָמָּה
 מִבָּיִאִים אִישׁ-מִנְחָתוֹ: כְּלִי-כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּשְׁלֵמוֹת
 וְנֹשֶׁק וּבִשְׁמִים וְסוּסִים וּפָרָדִים, דְּבַר-שָׁנָה בְּשָׁנָה.

יא.

וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אָהָב נָשִׁים נְכָרִיּוֹת רַבּוֹת, וַיֵּשְׁבוּ
 נָשָׁיו אֶת-לִבּוֹ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים. וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 אַחֲרֵי עֲשֵׂת־רַת אֱלֹהֵי צֹדִיִּים וְאַחֲרֵי מִלְכָּם שֶׁקֶץ עַמּוּנִים;
 וַיֵּבֶן בָּמָה, לְכַמּוֹשׁ שֶׁקֶץ מוֹאָב בָּהֶר, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
 יְרוּשָׁלַם, וּלְמֶלֶךְ שֶׁקֶץ בְּנֵי עַמּוּן. וַיִּתְּאֶנֶף יְהוָה
 בְּשִׁלְמוֹה, כִּי-נָשָׂה לָבָבוּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
 הַנִּרְאָה אֵלָיו פְּעָמִים. וַיֹּאמֶר יְהוָה לְשִׁלְמוֹה: יֵעָן אֲשֶׁר
 הִיִּתְּהָ-זֹאת עִמָּךְ, וְלֹא שִׁמְרַת בְּרִיתִי וְחֻקֹּתִי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 עֲלֶיךָ, קָרַע אֶקְרַע אֶת-הַמַּמְלָכָה מֵעֲלֶיךָ, וְנִתְּתִיהָ
 לְעַבְדְּךָ. אֲך־בְּיָמֶיךָ לֹא אֶעֱשֶׂנָה לְמַעַן דָּוִד אֲבִיךָ,
 מִיַּד בְּנֶךָ אֶקְרַעֶנָּה. רַק אֶת-כָּל-הַמַּמְלָכָה לֹא אֶקְרַע.

שָׁבַט אֶחָד אֶתֵּן לְבִנְיָד לְמַעַן דָּוֹד עַבְדִּי וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם,
אֲשֶׁר בְּחִרְתִּי.

וַיִּרְבְּעֻם בֶּן־נִבְט מִמַּטֵּה אֶפְרַיִם הָיָה גִבּוֹר חֵיל;
וַיֵּרָא שְׁלֹמֹה אֶת־הַנָּעַר, כִּי־בֶן חֵיל הוּא, וַיִּפְקֹד אֹתוֹ
לְכָל־סֶבֶל בֵּית יוֹסֵף.

וַיְהִי כַּעַת הַהִיא וַיִּרְבְּעֻם יָצָא מִירוּשָׁלַם; וַיִּמָּצָא
אֹתוֹ אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי הַנָּבִיא בְּדֶרֶךְ, וְהוּא מֵתַפְסָה
בְּשִׁלְמֹה הַחֲדָשָׁה, וּשְׁנִיָּהֶם לְבָדָם בְּשָׂדֶה. וַיִּתְּפֹשׂ אֲחִיָּה
בְּשִׁלְמֹה הַחֲדָשָׁה, אֲשֶׁר עָלָיו, וַיִּקְרָעָהּ שְׁנַיִם עָשָׂר
קָרְעִים, וַיֹּאמֶר לִירְבָּעִם: כַּח־לֶךְ עֲשֹׂרָה קָרְעִים;
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: הִנְנִי קָרַע אֶת־
הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה, וְנָתַתִּי לָךְ אֵת עֲשֹׂרָה הַשְּׂבָטִים.
וְהַשְּׂבָט הָאֶחָד * יִהְיֶה־לּוֹ לְמַעַן עַבְדִּי דָוִד וּלְמַעַן
יְרוּשָׁלַם, הָעִיר, אֲשֶׁר בְּחִרְתִּי בָּהּ לְשׁוֹם שְׁמִי שָׁם.
וְאַתָּה אֶקַּח וְהָיִיתָ מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל, וּמַלְכֶת כָּל־אֲשֶׁר־
תֵּאֵנָה נִפְשָׁד. וְהָיָה אִם־תִּשְׁמַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה,
וַעֲשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינַי, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד עַבְדִּי, וְהָיִיתִי
עִמָּךְ, וּבְנִיתִי לָךְ בֵּית־נֶאֱמָן, כַּאֲשֶׁר בְּנִיתִי לְדָוִד.
וַיִּשְׁמַע שְׁלֹמֹה אֵת הַדְּבָר הַזֶּה, וַיִּבְקֹשׁ לְהַמִּית אֶת־
יִרְבָּעִם; וַיָּקָם יִרְבָּעִם וַיִּבְרַח אֶל־שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם,
וַיְהִי כַּמִּצְרַיִם עַד־מוֹת שְׁלֹמֹה. וְהַיּוֹמִים, אֲשֶׁר מֶלֶךְ־
שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלַם עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל, אַרְבָּעִים שָׁנָה.
וַיִּשָּׁכַב שְׁלֹמֹה עִם־אִבְתּוֹ, וַיִּקְבֹּר בָּעִיר דָּוִד אָבִיו;
וַיִּמְלֹךְ רַחֲבָעִם בְּנוֹ תַחְתּוֹ.

יב.

וַיֵּלֶךְ רַחֲבָעִם שְׂבָמָה, כִּי שָׁכַם בָּא כָל־יִשְׂרָאֵל

(*) מפני שהיתה נחלת יהודה ובנימין יחד, קראם שבט אחד (יר'ק).

לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ. וַיְהִי כִשְׁמַע יִרְבְּעָם בֶּן־נֹכְט, כִּי מֵת
 הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, וַיָּשָׁב יִרְבְּעָם מִמִּצְרָיִם, וַיָּבֹא הוּא
 וְכָל־קַהֲל־יִשְׂרָאֵל, וַיִּדְּבְרוּ אֶל־רַחֲבָעָם לֵאמֹר: אֲבִיךָ
 הִקְשָׁה אֶת־עַלְנוּ; וַעֲתָה הִקַּל מִעֲבַדְתִּי אֲבִיךָ הַקְשָׁה
 וַיַּעֲלֵנוּ הַכְּבֵד, אֲשֶׁר־נָתַן עָלֵינוּ, וַנַּעֲבֹדְךָ. וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם: לָכוּ־עוֹד שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי; וַיֵּלֶךְ הָעָם.
 וַיִּזְעַן הַמֶּלֶךְ רַחֲבָעָם אֶת־הַזִּקְנִים, אֲשֶׁר־הָיוּ עֹמְדִים
 אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה אָבִיו, בַּהֲוִיתוֹ חַי, לֵאמֹר: אֵיךְ אַתֶּם
 נֹעֲצִים לְהַשִּׁיב אֶת־הָעַם־הַזֶּה דָּבָר? וַיִּדְּבְרוּ אֵלָיו
 לֵאמֹר: אִם־הַיּוֹם תִּהְיֶה־עֹבֵד לָעָם הַזֶּה, וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם
 דְּבָרִים טוֹבִים, וְהָיוּ לְךָ עֲבָדִים כָּל־הַיָּמִים. וַיַּעֲזֹב
 אֶת־עֲצַת הַזִּקְנִים, אֲשֶׁר יַעֲצָהוּ, וַיִּזְעַן אֶת־הַיְלָדִים,
 אֲשֶׁר נָדְלוּ אֹתוֹ, הָעֹמְדִים לִפְנָיו. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: מָה
 אַתֶּם נֹעֲצִים לְהַשִּׁיב דָּבָר אֶת־הָעָם הַזֶּה? וַיִּדְּבְרוּ
 אֵלָיו הַיְלָדִים לֵאמֹר: כֹּה־תֹאמַר לָעָם הַזֶּה: קָטְנִי
 עֲבָה מִמֶּתְנִי אָבִי. וַעֲתָה, אָבִי הָעַמִּים עָלֵיכֶם עַל כְּבֹדִי,
 וְאֲנִי אֲסִיף עַל־עַלְכֶם; אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים, וְאֲנִי
 אֲיַסֵּר אֶתְכֶם בְּעֶקְרָבִים. וַיָּבֹא יִרְבְּעָם וְכָל־הָעָם אֶל־
 רַחֲבָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, בְּאֲשֶׁר דָּבָר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר:
 שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲצַת
 הַזִּקְנִים, וַיַּעַן אֶת־הָעָם קָשָׁה, וַיִּדְּבַר אֲלֵיהֶם בְּעֲצַת
 הַיְלָדִים לֵאמֹר: אָבִי הַכְּבִיד אֶת־עַלְכֶם, וְאֲנִי אֲסִיף
 עַל־עַלְכֶם; אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים, וְאֲנִי אֲיַסֵּר
 אֶתְכֶם בְּעֶקְרָבִים. וַיֵּרָא כָּל־יִשְׂרָאֵל, כִּי־לֹא־שָׁמַע
 הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם, וַיָּשִׁיבוּ הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר:
 מִהֲלָנוּ חֵלֶק בְּדוֹד? לֹא־הָלִיד, יִשְׂרָאֵל! עֲתָה רְאֵה
 בֵּיתְךָ, דוֹד! וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא־הָלִיו, וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרְאוּ
 אֶת יִרְבְּעָם אֶל־הָעֵדָה, וַיְמַלִּיכוּ אֹתוֹ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל:

לֹא הָיָה אַחֲרֵי בֵּית-דָּוִד, וּזְלָתִי שָׁכַט-יְהוּדָה לְבָדּוֹ.
 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רַחֲבֶעַם אֶת-אֹדְרָם, אֲשֶׁר עַל-
 הַמֶּם, וַיִּרְגְּמוּ כָל-יִשְׂרָאֵל בּוֹ אֶבֶן, וַיָּמָת; וַהֲמֶלֶךְ
 רַחֲבֶעַם הִתְאַמֵּץ לָעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לְנוֹם יְרוּשָׁלַם.
 וַיָּבֹא רַחֲבֶעַם יְרוּשָׁלַם, וַיִּקְהַל אֶת-כָּל-בֵּית יְהוּדָה
 וְאֶת-שָׁכַט בְּנֵימָן מֵאֵה וּשְׁמֹנִים אֶלֶף בַּחּוֹר עֲשֵׂה מִלְחָמָה
 לְחָלָהֶם עִם-בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְהָשִׁיב אֶת-הַמְּלוּכָה
 לְרַחֲבֶעַם בֶּן-שְׁלֹמֹה.

וַהֲיָיָה דְּבַר הָאֱלֹהִים אֶל-שְׁמֹעִיָּה אִישׁ-הָאֱלֹהִים
 לֵאמֹר: אֲמַר אֶל-רַחֲבֶעַם בֶּן-שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל-
 כָּל-בֵּית יְהוּדָה וּבְנֵימָן: כֹּה אָמַר יְהוָה: לֹא-תַעֲלוּ
 וְלֹא-תִלָּחֲמוּ עִם-אֲחֵיכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל; שׁוּבוּ אִישׁ
 לְבֵיתוֹ, כִּי מֵאִתִּי הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה; וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-דְּבַר
 יְהוָה, וַיָּשׁוּבוּ מִלִּקְּת אֶל-יָרֵבֶעַם.

יג.

וַיָּבֶן יָרֵבֶעַם אֶת-שָׁכַם בְּהָר אֶפְרַיִם, וַיָּשָׁב בָּהּ.
 וַיֹּאמֶר יָרֵבֶעַם בְּלִבּוֹ: אִם-יַעֲלֶה הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת
 וּבָחִים בְּבֵית-יְהוָה בִּירוּשָׁלַם, וְשָׁב לִב הָעָם הַזֶּה אֶל-
 אֲדֹנֵיהֶם, אֶל-רַחֲבֶעַם, וַהֲרִגְנִי, וְשָׁבוּ אֶל מֶלֶךְ-יְהוּדָה.
 וַיִּנְעֹץ הַמֶּלֶךְ, וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֲגָלֵי זָהָב, וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם:
 רַב-לָכֶם מַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַם, הִנֵּה אֱלֹהֶיךָ, יִשְׂרָאֵל,
 אֲשֶׁר תַּעֲלוּךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וַיֵּשֶׁם אֶת-הָאֹחֶד בְּבֵית-
 אֵל, וְאֶת-הָאֹחֶד נָתַן בְּדָן. וַיַּעַשׂ אֶת-בָּיִת בָּמֹת,
 וַיַּעַשׂ כַּהֲנִים מִקְצוֹת הָעָם, אֲשֶׁר לֹא-הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי.
 וַיַּעַשׂ יָרֵבֶעַם חֹג כְּחֹג, אֲשֶׁר בִּיהוּדָה, בַּחֲמֹשֶׁה עָשָׂר
 יוֹם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁמִינִי, בַּחֲדָשׁ, אֲשֶׁר-בָּרָא מַלְכוֹ, וַיִּזְבַּח
 לַעֲגָלִים, אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיַּעַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ לְהִקְטִיר.

והנה איש אלהים בא בדבר יהוה מיהודה אל-
בית אל, וירבעם עמד על-המזבח להקטיר. ויקרא
על-המזבח בדבר יהוה, ויאמר: מזבח, מזבח! כה
אמר יהוה: הנה-בן נולד לבית-דוד, יאשיהו שמו.
ונבח עליך את-כחני הכמות המקטירים עליך,
ועצמות אדם ישרפו עליך. ונה המזבח, אשר דבר
יהוה: הנה המזבח נקרע, ונשפך הדשן, אשר-עליו.
ויהי כשמע המלך את-דבר איש-האלהים, וישלח
את-ידו מעל המזבח לאמר: תפשהו; ותיבש ידו,
אשר-שלח עליו, ולא יכל להשיבה אליו. והמזבח
נקרע, וישפך הדשן מן-המזבח, כמזבח, אשר נתן
איש האלהים בדבר יהוה. ויען המלך ויאמר אל-איש
האלהים: חל-נא את-פני יהוה אלהיך והתפלל
בעדי, ותשב ידי אלי; ויחל איש-האלהים את-פני
יהוה, ותשב יד-המלך אליו, ויהי כבראשנה. וידבר
המלך אל-איש האלהים: באה-אתי הביתה, וסעד
לבד, ואתנה לך מתת. ויאמר איש-האלהים אל-
המלך: אם-תתן-לי את-חצי ביתך, לא אבא עמך
ולא-אכל לחם, ולא אשתה-מים במקום הזה. כי
בן צוה יהוה אתי לאמר: לא-תאכל לחם, ולא
תשתה-מים, ולא תשוב בדרך, אשר הלכת. וילך
בדרך אחר, ולא-שב בדרך, אשר בא בה אל-
בית-אל.

ונביא אחר וקן ישב בבית-אל; ויבאו בניו
ויספרו-לו את-כל-המעשה, אשר-עשה איש-
האלהים היום בבית-אל, ואת-הדברים, אשר דבר
אל-המלך. וידבר אליהם אביהם: אי-זה הדרך
הלך? ויראו בניו את-הדרך, אשר הלך איש

הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר-בָּא מִיְּהוּדָה. וַיֹּאמֶר אֶל-בְּנָיו: חֲבֹשׁוּ-
 לִי חֲמֹמֹר; וַיַּחֲבֹשׁוּ-לוֹ חֲמֹמֹר, וַיָּרֻבּב עָלָיו. וַיֵּלֶךְ
 אַחֲרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיִּמְצְאוּהוּ יֹשֵׁב תַּחַת הָאֵלֶּה,
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו: הֲאֵתָה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר-בָּאתָ
 מִיְּהוּדָה? וַיֹּאמֶר: אֲנִי. וַיֹּאמֶר אֵלָיו: לֵךְ אִתִּי הַבֵּיתָה
 וְאָכַל לֶחֶם. וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים: לֹא אוּכַל לָשׁוּב
 אִתְּךָ כִּי-דָבַר אֵלַי בְּדָבָר יְהוָה: לֹא-תֹאכַל לֶחֶם,
 וְלֹא-תִשְׁתֶּה מַיִם, וְלֹא-תָשׁוּב לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ, אֲשֶׁר-
 הִלַּכְתָּ בָּהּ. וַיֹּאמֶר לוֹ: גַּם-אֲנִי נָבִיא כְּמוֹדְךָ, וּמִלְאָךְ
 דְּבָר אֵלַי בְּדָבָר יְהוָה לֵאמֹר: הִשִּׁיבְהוּ אִתְּךָ אֶל-
 בֵּיתְךָ, וַיֹּאכַל לֶחֶם, וַיִּשְׁתֶּה מַיִם: כַּחַשׁ לוֹ. וַיָּשָׁב
 אִתּוֹ, וַיֹּאכַל לֶחֶם בְּבֵיתוֹ, וַיִּשְׁתֶּה מַיִם. וַיְהִי הֵם יֹשְׁבִים
 אֶל-הַשְּׁלֶחֶן, וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל-הַנָּבִיא הַזֶּקֶן, וַיִּקְרָא
 אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר-בָּא מִיְּהוּדָה, לֵאמֹר: כֹּה
 אָמַר יְהוָה: יֵעַן כִּי מָרִיתָ פִּי יְהוָה וְלֹא שָׁמַרְתָּ אֶת-
 הַמִּצְוָה, אֲשֶׁר צִוֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וַתָּשָׁב וַתֹּאכַל לֶחֶם
 וַתִּשְׁתֶּה מַיִם, בַּמָּקוֹם, אֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהֶיךָ: אֶל-תֹּאכַל
 לֶחֶם וְאֶל-תִּשְׁתֶּה מַיִם—לֹא-תָבֹא נִבְלָתְךָ אֶל-קִבְרִי
 אֲבֹתֶיךָ. וַיְהִי אַחֲרֵי אֲכָלוֹ לֶחֶם וְאַחֲרֵי שְׁתוֹתוֹ, וַיַּחֲבֹשׁ
 הַנָּבִיא הַזֶּקֶן אֶת-חֲמֹמֹר לְנָבִיא, אֲשֶׁר הִשִּׁיבוֹ. וַיֵּלֶךְ
 אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיִּמְצְאוּהוּ אַרְיֵה בְּדֶרֶךְ, וַיִּמִּיתֵהוּ;
 וַתְּהִי נִבְלָתוֹ מְשַׁלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ, וְהָאֲרִיָּה עֹמֵד אֵצֶל
 הַנִּבְלָה. וַהֲנֵה אֲנָשִׁים עֹבְרִים, וַיִּרְאוּ אֶת-הַנִּבְלָה
 מְשַׁלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ וְאֶת-הָאֲרִיָּה עֹמֵד אֵצֶל הַנִּבְלָה, וַיָּבֹאוּ
 וַיְדַבְּרוּ בָּעִיר, אֲשֶׁר הַנָּבִיא הַזֶּקֶן יֹשֵׁב בָּהּ. וַיִּשְׁמַע
 הַנָּבִיא הַזֶּקֶן אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, וַיְדַבֵּר אֶל-בְּנָיו לֵאמֹר:
 חֲבֹשׁוּ-לִי אֶת-חֲמֹמֹר; וַיַּחֲבֹשׁוּ. וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָא אֶת-
 נִבְלַת אִישׁ הָאֱלֹהִים בְּדֶרֶךְ, וְהָאֲרִיָּה עֹמֵד

אֶעֱלֶה חֲנֹכֶלָה; לֹא-אָכַל הָאָרִיָּה אֶת-חֲנֹכֶלָה וְלֹא
 שָׁבַר אֶת-הַחֲמוֹר. וַיֵּשֶׂא הַנָּבִיא אֶת-נִבְלַת אִישׁ-
 הָאֱלֹהִים, וַיַּנִּיחֵהוּ עַל-הַחֲמוֹר, וַיִּשְׁיבֵהוּ הַעִירָה לְסֹפֶר
 וּלְקָבְרוֹ. וַיָּנַח אֶת-נִבְלָתוֹ בְּקִבְרוֹ, וַיִּסְפֹּר עָלָיו: הוּא,
 אֲחִי! וַיְהִי אַחֲרֵי כִּבְרוֹ אֹתוֹ, וַיֹּאמֶר אֶל-בָּנָיו לֵאמֹר:
 בְּמוֹתִי, וּקְבַרְתֶּם אֹתִי בְּקָבֶר, אֲשֶׁר אִישׁ הָאֱלֹהִים
 קָבַר בוֹ; אֶעֱלֶה עֲצָמוֹתָיו הַנִּיחוּ אֶת-עֲצָמוֹתִי. כִּי הָיָה
 יְהִיָּה הַדִּבֶּר, אֲשֶׁר קָרָא עַל-הַמּוֹנֶכֶת, אֲשֶׁר בְּבֵית-
 אֵל, וְעַל כָּל-בְּתֵי הַבָּמוֹת, אֲשֶׁר בְּעָרֵי יִשְׂרָאֵל.
 אַחֲרֵי הַדִּבֶּר הַזֶּה לֹא-שָׁב יִרְבֵּעָם מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה,
 וַיֵּשֶׁב וַיַּעַשׂ מִקְצוֹת הָעָם כַּחֲנִי בָמוֹת לְזִבְחָם לְעֹנִלִים,
 אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיְהִי הַדִּבֶּר הַזֶּה לְחַטָּאת בֵּית יִרְבֵּעָם
 וּלְהַכְחִיד וּלְהַשְׁמִיד אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ.

יד.

בָּעֵת הַהִיא חָלָה אֲבִיהַ בֶּן-יִרְבֵּעָם. וַיֹּאמֶר
 יִרְבֵּעָם לְאִשְׁתּוֹ: קוּמִי נָא וְהִשְׁתַּנִּיתִי, וְלֹא יָדָעוּ, כִּי-
 אֵת אִשְׁת יִרְבֵּעָם, וְהִלָּכְתְּ שָׁלָה; הִנֵּה-שָׁם אֲחִיָּה
 הַנָּבִיא, הוּא-דִבֶּר עָלַי לְמַלְךְ עַל-יִשְׂרָאֵל. וְלִקְחַתָּ
 בְּיָדְךָ עֲשֻׁרָה לֶחֶם וְנִקְדִּים וּבִקְבֹךְ דָּבָשׁ, וּבָאת
 אֵלָיו; הוּא וַיֵּיד לָךְ, מִה־יְהִיָּה לְנֹעַר. וַתַּעַשׂ כֵּן
 אִשְׁת יִרְבֵּעָם, וַתָּקֶם וַתִּלְךָ שָׁלָה, וַתָּבֵא בֵּית אֲחִיָּה;
 וַאֲחִיָּהּ לֹא-יָכַל לָרְאוֹת, כִּי קָמוּ עֵינָיו מִשְׁכּוֹבוֹ.
 וַיְהִיָּה אָמַר אֶל-אֲחִיָּהּ: הִנֵּה אִשְׁת יִרְבֵּעָם בָּאָה
 לְדָרֶשׁ דָּבָר מֵעַמָּךְ אֶל-בָּנָה, כִּי-חָלָה הוּא, כֹּזֵה
 וְכֹזֵה תִּדְבֹּר אֵלֶיהָ; וַיְהִי כַּבָּאָה, וְהוּא מִתְנַפְּרָה.
 וַיְהִי כִשְׁמַע אֲחִיָּהּ אֶת-קוֹל רַגְלֶיהָ בַּפֶּתַח, וַיֹּאמֶר:
 בָּאִי, אִשְׁת יִרְבֵּעָם, לָמָּה זֶה אֵת מִתְנַפְּרָה? וְאַנְכִּי

שְׁלֹחַ אֶלֶיךָ קָשָׁה. לְכִי, אֲמָרִי לִירְבֵּעַם: כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יֵעַן אֲשֶׁר הָרִימְתִּיךָ מֵתוֹךְ הָעָם,
וְאֶתָּנָךְ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה הָרַעְתָּ לַעֲשׂוֹת
מִכָּל אֲשֶׁר־הָיוּ לִפְנֶיךָ, וְתִלְךָ וּתַעֲשֶׂה־לָּךְ אֱלֹהִים
אַחֲרִים לְהַכְעִיסֵנִי: לָכֵן הִנְנִי מֵבִיא רָעָה אֶל־בֵּית
יִרְבֵּעַם וּבַעֲרַתִּי אַחֲרָיו, כַּאֲשֶׁר יִבְעַר הַגִּלְלָל עַד־תָּמוּ.
הֵמָּה לִירְבֵּעַם בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכֶּלָּבִים, וְהֵמָּה בַּשָּׂדֶה
יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם; כִּי יִהְיֶה דִבָּר. וְאַתָּה קוֹמִי לְכִי
לְבֵיתְךָ; כִּבּוֹא רַגְלֶיךָ הָעִירָה, וּמֵת הִילָךְ. וּסְפֹרוּ־
לוֹ כָל־יִשְׂרָאֵל, וְקִבְּרוּ אֹתוֹ, כִּי־זֶה לְבָדּוֹ יִבֹּא לִירְבֵּעַם
אֶל־קֶבֶר, יֵעַן נִמְצְאוּ־בּוֹ דְּבַר טוֹב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. וְהַקִּים יְהוָה לוֹ מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר
יִכְרִית אֶת־בֵּית יִרְבֵּעַם, בַּגִּלְלָל חֲטָאת יִרְבֵּעַם, אֲשֶׁר
חָטָא וְאֲשֶׁר חָטִיָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל. וְתָקַם אִשֶּׁת יִרְבֵּעַם
וְתִלְךָ הַבֵּיתָה; הִיא בָּאָה בְּסֹף הַבֵּית, וְהִנָּעַר מֵת.
וְיִקְבְּרוּ אֹתוֹ, וְיִסְפְּדוּ־לוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל, בְּדִבְרֵי יְהוָה,
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדָיו אַחֲרָיו הַנִּבִּיא.

טו.

וַרְחֲבֵעַם בֶּן־שְׁלֹמֹה יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם וַיִּמְלֹךְ עַל
יְהוּדָה וְעַל בְּנֵימִן. וַיִּבֶן רְחֲבֵעַם עָרִים לְמַצֹּר
בִּיהוּדָה וּבְנֵימִן, וַיַּחֲזֹק אֶת־הַמְּצֻרוֹת, וַיִּתֵּן בָּהֶן נְגִידִים
וְאַצִּדּוֹת מֵאֶבֶל וְשֹׁמֵן וַיִּנֶּן וַצִּנּוֹת וּרְמָחִים הִרְבָּה מְאֹד.
וְהַכְּבָגִים וְהַלְוִיִּם, אֲשֶׁר בְּכָל־יִשְׂרָאֵל, הִתְיַצְּבוּ
עָלָיו מִכָּל־גְּבוּלָם. כִּי־עָזְבוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִגְרָשֵׁיהֶם
וְאַחֲזָתָם, וַיֵּלְכוּ לִיהוּדָה וּלְיִירוּשָׁלַם, כִּי־הִזְנִיחָם יִרְבֵּעַם
מִכֶּהֶן לִיהוָה. וְאַחֲרֵיהֶם מִכָּל שְׂכֵמֵי יִשְׂרָאֵל, הַנִּתְּנִים
אֶת־לִבָּבָם לִבְקֹשׁ אֶת־יְהוָה, בָּאוּ יְרוּשָׁלַם לְזִבּוּחַ

לִיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם, וַיַּחֲזִקוּ אֶת־מַלְכוּת יְהוּדָה,
וַיֹּאמְצוּ אֶת־רַחֲבָעַם בֶּן־שְׁלֹמֹה לְשָׁנִים שְׁלֹשׁ, כִּי
הָלְכוּ בְּדֶרֶךְ דָּוִד בְּשָׁלֹשׁ שָׁנִים.

וַיְהִי כִּהְכִין מַלְכוּת רַחֲבָעַם וַיַּחֲזִקְתּוּ, עוֹב אֶת־
תּוֹרַת יְהוָה וְכָל־יְהוּדָה עִמּוֹ. וַיָּבִנוּ גַם הַמֶּה לָהֶם
בָּמוֹת וּמִצְבוֹת עַל כָּל נִבְעָה גְבָהָה וַתַּחַת כָּל עֵץ
בָּעֵז, כָּכַל הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל. וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לַמֶּלֶךְ רַחֲבָעַם עָלָה
שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־יְרוּשָׁלַם, וַיִּלְכֹּד אֶת־עֲרֵי
הַמִּצְדוֹת, אֲשֶׁר לִיהוּדָה, וַיָּבֵא עַר־יְרוּשָׁלַם.

וַשְׁמַעְיָה הַנָּבִיא בָּא אֶל־רַחֲבָעַם וְשָׂרֵי יְהוּדָה,
אֲשֶׁר־נֹאסְפוּ עַל־יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי שִׁישַׁק, וַיֹּאמֶר לָהֶם:
כֹּה־אָמַר יְהוָה: אַתֶּם עֹבְדֵתֶם אֹתִי, וְאֶת־אֲנִי עֹבְדֵי
אַתֶּם בְּיַד־שִׁישַׁק. וַיִּכְנְעוּ הַשָּׂרִים וְהַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמְרוּ:
צָדִיק יְהוָה. וּבְרָאוֹת יְהוָה, כִּי נִכְנְעוּ, הִנֵּה דְבַר־
יְהוָה אֶל־שְׁמַעְיָה לֵאמֹר: נִכְנְעוּ, לֹא אֲשַׁחֲיֶתֶם, וְנִתַּתִּי
לָהֶם כְּמַעֲט לַפְּלִיטָה. וַיַּעַל שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־
יְרוּשָׁלַם, וַיִּקַּח אֶת־אֲצֻרוֹת בֵּית־יְהוָה וְאֶת־אֲצֻרוֹת
בֵּית הַמֶּלֶךְ, וַיָּשֶׁב אֶל־אַרְצוֹ.

וַיַּתְחִזֵּק הַמֶּלֶךְ רַחֲבָעַם וַיִּמְלֹךְ; בֶּן־אַרְבָּעִים וְאַחַת
שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם,
וְלֹא הָכִין לָבוֹא לְדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה. וּמִלְחָמָה הָיְתָה
בֵּין רַחֲבָעַם וּבֵין יִרְבָּעַם כָּל־הַיָּמִים. וַיִּשָּׁכַב רַחֲבָעַם
עִם־אֲבֹתָיו, וַיִּקְבֹּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד; וַיִּמְלֹךְ אָבִיהָ
בְּנוֹ תַחֲתָיו.

טז.

בַּשָּׁנָה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יִרְבָּעַם בֶּן־נִבְט מֶלֶךְ

אָבִיָּה עַל־יְהוּדָה . וַיִּלָּךְ בְּכָל־חַטָּאת אָבִיו , וְלֹא־הָיָה
לָבָבו שְׁלֵם עִם־יְהוָה אֱלֹהָיו כְּלָבֵב דָּוִד אָבִיו .

וַתְּהִי מִלְחָמָה בֵּין אָבִיָּה וּבֵין יִרְבֵּעָם . וַיֵּאָסֶר
אָבִיָּה אֶת־הַמִּלְחָמָה בְּאַרְבַּע־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בַּחוּר ,
וַיִּרְבֵּעַם עֶרֶךְ עִמּוֹ מִלְחָמָה בְּשִׁמוֹנָה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
גְּבוּר תָּיִל .

וַיָּקָם אָבִיָּה מֵעַל לַהֲרֹ צִמְרִים , אֲשֶׁר בְּדֶר
אֶפְרַיִם , וַיֹּאמֶר : שְׁמַעְנִי , יִרְבֵּעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל ! הֲלֹא
לָכֶם לָדַעַת , כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָתַן מִמְּלָכָה
לְדָוִד וּלְבָנָיו עַל־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם . וַיָּקָם יִרְבֵּעָם בֶּן־
נֶכֶט , עֶבֶד שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד , וַיִּמְרֹד עַל־אֲדָנָיו , וַיִּקְבְּצוּ
עָלָיו אֲנָשִׁים רַקִּים , בְּנֵי בְלִיעֵל , וַיַּחֲאֲמִצּוּ עַל־רַחֲבָעָם
בֶּן־שְׁלֹמֹה ; וַרַחֲבָעָם הָיָה גֵּעַר וְרָד־לָבֵב וְלֹא הִתְחַזַּק
לְפָנֵיהֶם . וַעֲתָה אַתֶּם אֹמְרִים לְהִתְחַזַּק לְפָנֵי מִמְּלָכָת
יְהוָה כִּדְר בְּנֵי דָוִד עִם עֲגָלֵי הַזָּהָב , אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם
יִרְבֵּעָם לְאֱלֹהִים ? אֵל־נָא , בְּנֵי יִשְׂרָאֵל , אֲלִיתְלַחֲמוּ
עִם־יְהוָה , כִּי־לֹא תִצְלִיחוּ . וַיִּרְבֵּעַם הִסִּב אֶת־הַמָּאָרֶב
לָבוֹא מֵאַחֲרֵיהֶם , וַיִּרְיעוּ אִישׁ יְהוּדָה , וַיָּנוּסוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי יְהוּדָה , וַיִּתְּנֶם אֱלֹהִים בְּיָדָם . וַיָּבוּ כָהֶם
אָבִיָּה וַעֲמּוֹ מִכָּה רַבָּה מָאֹד , וַיֵּאֲמָצוּ בְנֵי יְהוּדָה , כִּי
נִשְׁעָנוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם . וַיִּרְדֹּף אָבִיָּה אַחֲרָיו
יִרְבֵּעָם , וַיִּלָּכֵד מִמֶּנּוּ עָרִים רַבּוֹת , וְלֹא־עָצַר עוֹד
יִרְבֵּעָם כַּח בִּימֵי אָבִיָּה , וַיִּנָּפְחוּ יְהוָה , וַיָּמָתוּ . וְהַיָּמִים
אֲשֶׁר מָלַךְ יִרְבֵּעָם עַל יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה ;
וַיִּשְׁכַּב עִם אֲבוֹתָיו , וַיִּמָּלֶךְ נָדָב בֶּנוֹ תַּחְתָּיו . וְאָבִיָּה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם שְׁלֹשׁ שָׁנִים ; וַיִּשְׁכַּב אָבִיָּה עִם אֲבוֹתָיו ,
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד , וַיִּמָּלֶךְ אָסָא בֶּנוֹ תַּחְתָּיו .

יז.

וַיַּעַשׂ אִסָּא הַטּוֹב וַחֲיִישׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו.
 בְּדוֹר אָבִיו. וַיָּסַר אֶת־גִּלּוּלִים וְאֶת מִזְבְּחוֹת הַנֹּכֶר.
 וַיִּשְׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת, וַיַּגִּדַע אֶת־הָאֲשֵׁרִים, וַיֹּאמֶר
 לַיהוָה לָדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וּלְעֲשׂוֹת
 הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה. וְגַם אֶת מַעֲכָה אִמּוֹ הַסִּיר מִגְבִּירָה
 עַל אֲשֶׁר עָשְׂתָה מִפְּלֹצֶת לְאִשְׁרָה, וַיְכַרֵּת אִסָּא אֶת
 מִפְּלֹצֶתָהּ, וַיִּשְׂרַף בְּנַחַל קָדְרוֹן. וַיָּבֹא אִסָּא אֶת קַדְשֵׁי
 אָבִיו וּקְדָשָׁיו בֵּית הָאֱלֹהִים, בְּסֶף וְהֵב וּבָלִים.

וַיְהִי לְאִסָּא חֵיל מִיְהוָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף, וּמִבְנֵימִן
 מֵאֲתָיִים וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף; כָּל־אֱלֹהֵי גִבּוֹרֵי חֵיל. וַיָּצֵא
 אֱלֹהֵיהֶם וְרַח הַבּוֹשִׁי בַּחֵיל אֶלֶף אֲלָפִים וּמִרְכָּבוֹת
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת, וַיָּבֹא עַד־מֶרְשָׁה. וַיָּצֵא אִסָּא לִפְנָיו,
 וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה בְּגִיא מֶרְשָׁה. וַיִּקְרָא אִסָּא אֶל־יְהוָה
 אֱלֹהָיו, וַיֹּאמֶר: עֲזָרְנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי־עָלִיד נִשְׁעָנוּ,
 וּבִשְׁמֹךְ בָּאנוּ עַל־הַמּוֹן הַזֶּה. וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הַבּוֹשִׁים
 לִפְנֵי אִסָּא וּלִפְנֵי יְהוּדָה, וַיָּנָסוּ מִפְּנֵיהֶם. וַיִּרְדָּפֻם אִסָּא
 וְהָעָם, אֲשֶׁר־עִמּוֹ, וַיַּפֵּל מִהַבּוֹשִׁים רַב, כִּי־הָיָה פָּחַד־
 יְהוָה עֲלֵיהֶם, וַיִּשְׂאוּ שָׁלַל הַרְבֵּה מְאֹד, וַיֵּשְׁבוּ
 יְרוּשָׁלַם.

וַעֲזָרָהּוּ בְּרַעֲדָהּ הִתְּהָ עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים, וַיָּצֵא
 לִפְנֵי אִסָּא, וַיֹּאמֶר לוֹ: שְׁמְעוּנִי, אִסָּא וְכָל־יְהוּדָה
 וּבְנֵימִן, יְהוָה עִמָּכֶם, בְּהַיּוֹתְכֶם עִמּוֹ: אִם־תִּדְרָשְׁהוּ,
 יִמָּצֵא לָכֶם, וְאִם־תַּעֲזֹבְהוּ, יַעֲזֹב אֶתְכֶם. וְאַתֶּם חֲזָקוּ,
 וְאַל־יִרְפוּ יָדֵיכֶם, כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפַּעֲלֹתְכֶם.

וּכְשָׁמַע אִסָּא אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, הִתְחַזַּק, וַיַּעֲבֵר
 הַשְׁקוּצִים מִכָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה וּבְנֵימִן וּמִן־הָעָרִים, אֲשֶׁר

לְכָר, וַיַּחֲדֹשׁ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ, אֲשֶׁר לִפְנֵי אוֹלָם יְהוָה.
וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־יְהוּדָה וּבְנֵימִן וְהַנָּגִיד עִמָּהֶם מֵאֲפִרַּיִם
וּמִנְשֵׁה וּמִשְׁמַעוֹן, כִּי־נָפְלוּ עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לָרֹב,
בְּרֹאֲתָם, כִּי־יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ, וַיָּבֹאוּ בְּבֵרִית לְדָרוֹשׁ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל־לִבָּבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם.
וַיִּנָּח יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב, כִּי בָכָל רָצוֹנָם בִּקְשׂוּהוּ,
וַיִּמָּצֵא לָהֶם].

יח.

וַנִּדְבּ בֶּן־יִרְבֵּעַם מֶלֶךְ בַּשָּׁנָה שְׁתִּיתִים לְאַסָּא מֶלֶךְ
יְהוּדָה, וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם. וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה, וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבַחֲטָאתוֹ, אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת־
יִשְׂרָאֵל. וַנִּדְבּ וְכָל־יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל־גִּבְתּוֹן, אֲשֶׁר
לְפָלְשָׁתַיִם; וַיִּקְשֶׁר עָלָיו בַּעֲשָׂא בֶן־אֲחִיָּה לְבֵית
יִשְׂכָּר, וַיִּמְיַחֲהוּ בַּגִּבְתּוֹן בַּשָּׁנָה שְׁלֹשׁ לְאַסָּא מֶלֶךְ
יְהוּדָה, וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו בְּתִרְצָה. וַיְהִי כְּמָלְכוֹ, וַיִּדַּךְ
אֶת־כָּל־בֵּית יִרְבֵּעַם, לֹא־הִשְׁאִיר כָּל־נֶשֶׁמָה לְיִרְבֵּעַם,
כְּדָבָר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־עֲבָדָיו אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי.
וּמִלְחָמָה לֹא הָיְתָה בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין יְהוּדָה עַד שְׁנַת
שֵׁשׁ עֶשְׂרִי לְמַלְכוּת אָסָא.

בַּשָּׁנָה שֵׁשׁ עֶשְׂרִי לְמַלְכוּת אָסָא עָלָה בַּעֲשָׂא
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה, וַיִּגֹּן אֶת־הַרְמָה לְבִלְתִּי תַת
יָצֵא וּבָא לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה. וַיִּקַּח אָסָא כֶּסֶף וְזָהָב
מֵאוֹצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־בֶּן־הֲדַד
מֶלֶךְ אֲרָם חֵישָׁב בְּדִמְשֵׁק לֵאמֹר: הִנֵּה שְׁלַחְתִּי לְךָ שָׁחַד
כֶּסֶף וְזָהָב, לְךָ הִפַּר בְּרִיתְךָ אֶת־בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל,
וַיַּעֲלֵה מִעָלָי. וַיִּשְׁמַע בֶּן־הֲדַד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא, וַיִּשְׁלַח
אֶת־שָׂרֵי הַחֲיָלִים, אֲשֶׁר־לוֹ, עַל־עֲרֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּדַּךְ

ערים רבות. ויהי כשמע בעשא, ויחדל מבנות את-
הרמה, וישב תרצתה. וימלך אסא השמיע את-
כל-יהודה, אין נקי, וישאו את-אבני הרמה, אשר
בנה בעשא, ואת-עציה, ויבן בם את-גבע בנימן ואת-
המצפה.

ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא, ויאמר
אליו: נסבלת בהשענך על מלך ארם ולא נשענת
על יהוה אלהיך, כי מעתה יש עמך מלחמות. ויכעס
אסא על הראה, ויתנחו בית המהפכת, כי בועף עליו
על זאת. ומלחמות היו בין אסא ובין בעשא מלך
ישראל כל ימיהם.

ויחלה אסא בשנת שלשים ותשע למלכותו
ברגליו, וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו. ויקברו
בקברו, אשר ברה לו בעיר דוד, וישרפו לו שרפה
גדולה עד מאד; וימלך יהושפט בנו תחתיו.

יט.

ובעשא בן-אחיה מלך על-כל-ישראל בתרצה
עשרים וארבע שנה. ויעש הרע בעיני יהוה, ויגד
בדרך ירבכם ובחטאתו, אשר החטיא את-ישראל.
ויהי דבר-יהוה אל-יהוא בן-חנני על-בעשא
לאמר: יען אשר הרימתיך מן-העפר, ואתנך נגיד
על עמי ישראל, ותלך בדרך ירבכם, ותחטיא את-
עמי ישראל להכעיסני: הנני מבעיר אחרי בעשא
ואחרי ביתו, ונמתי את-ביתך כבית ירבכם כך
נקט. המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים, והמת
לו בשדה יאכלו עוף השמים. וישפכ בעשא עם-
אבתיו, ויקבר בתרצה, וימלך אלה בנו תחתיו.

בשנת עשרים וָשש שָׁנָה לָאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ
 אֱלֹה בֶן-בַּעֲשָׂא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתַרְצָה שָׁנָתִים. וַיִּקְשֹׁר
 עָלָיו עֲבָדָיו וַמְרִי, שֹׁר הַרְקָב, וְהוּא בְּתַרְצָה שָׁנָה
 שָׁבוּר, וַיְמִיתֵהוּ, וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו. וַיְהִי כִשְׁבָתוֹ עַל-
 כֶּסֶּאוֹ, הִכָּה אֶת-כָּל-בֵּית בַּעֲשָׂא, לֹא-הָשְׂאִיר לוֹ כָּל
 נֶשֶׁמָה, בְּדַבֵּר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוּא הַנָּבִיא.
 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנָה לָאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה
 מֶלֶךְ וַמְרִי שִׁבְעַת יָמִים בְּתַרְצָה, וְהָעָם חָנִים עַל-
 גִּבְתּוֹן, אֲשֶׁר לִפְלִשְׁתִּים. וַיִּשְׁמַע הָעָם הַחֲנִים לֵאמֹר:
 קִשֹּׁר וַמְרִי וְגַם הִכָּה אֶת-הַמֶּלֶךְ; וַיִּמְלִיכוּ כָל-יִשְׂרָאֵל
 אֶת-עֲמָרִי שֹׁר-צֶבָא יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בַּמַּחֲנֶה.
 וַיַּעֲלֵה עֲמָרִי וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגִּבְתּוֹן, וַיֵּצְרוּ עַל-
 תַּרְצָה. וַיְהִי כִּרְאוֹת וַמְרִי, כִּי-נִלְכְּדָה הָעִיר, וַיָּבֹא
 אֶל-אַרְמוֹן בֵּית-הַמֶּלֶךְ, וַיִּשְׂרַף עָלָיו אֶת-בֵּית-הַמֶּלֶךְ
 בָּאֵשׁ, וַיָּמָת.

אִזּוּ יַחֲלַק הָעָם לַחֲצֵי: חֲצֵי הָעָם הָיָה אַחֲרֵי תִבְנִי
 בֶן-גִּיֵּת לַחֲמִלְכוֹ, וְחֲצֵי אַחֲרֵי עֲמָרִי. וַיִּתְּחַק הָעָם,
 אֲשֶׁר אַחֲרֵי עֲמָרִי, אֶת-הָעָם, אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִבְנִי בֶן-
 גִּיֵּת; וַיָּמָת תִּבְנִי, וַיִּמְלֹךְ עֲמָרִי. בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים
 וְשֶׁבַע שָׁנָה לָאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ עֲמָרִי עַל-
 יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה. וַיִּקֶּן אֶת-הַהֵר שְׁמֶרוֹן
 בַּכֶּבֶדִּים כֶּסֶף, וַיִּקֶּן אֶת-הַהֵר, וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם הָעִיר,
 אֲשֶׁר בָּנָה, שְׁמֶרוֹן. וַיַּעֲשֶׂה עֲמָרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה,
 וַיַּרְע מִבַּל אֲשֶׁר לִפְנָיו. וַיִּלְךְ בְּכָל-דֶּרֶךְ יִרְבָּעָם בֶּן-
 נִבְט לְהִכְעִים אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וַיִּשָּׁבֵב עֲמָרִי
 עַם-אֲבֹתָיו, וַיִּקְבֹּר בְּשְׁמֶרוֹן; וַיִּמְלֹךְ אַחְזָב בְּנוֹ
 תַּחֲתָיו.

בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשִׁמְנָה שָׁנָה לָאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה

מֶלֶךְ אַחָב בֶּן-עֲמֹרִי עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹ עֲשָׂרִים
 וּשְׁתַּיִם שָׁנָה. וַיַּעַשׂ אַחָב הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה מְכַל
 אֲשֶׁר לִפְנָיו. וַיְהִי הַנֶּקֶל לָכֶתוּ בַחֲטֹאת יִרְבָּעַם בֶּן-
 נִבְט, וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת-אִיזֶבֶל בַּת-אֶתְבָּעַל מֶלֶךְ צִידֹנִים,
 וַיַּעֲבֹד אֶת-הַבַּעַל, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ; וַיָּקָם מִזִּבְחַ לַבַּעַל
 בְּבֵית הַבַּעַל, אֲשֶׁר בָּנָה בְּשִׁמְרוֹן, וַיַּעַשׂ אֶת-הָאֲשֵׁרָה,
 וַיִּוֹסֶף לְהַכְעִים אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְכַל מַלְכֵי
 יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו. X

ב.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו הַתִּשְׁבִּי מִתּוֹשְׁבֵי גִלְעָד אֶל-אַחָב;
 חַי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר-עֲמַדְתִּי לִפְנָיו, אִם-יִהְיֶה
 הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר, כִּי אִם-לִפִּי דַבְּרִי.
 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל אֱלֹהֵיו הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר: לֵךְ
 מִזֶּה, וּנְסַתְרֶת בְּנַחַל פְּרִית, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיַּרְדֵּן;
 הִנֵּה צִוִּיתִי אֶת-הָעֲרָבִים לְכַלְכֵּלְךָ שָׁם, וּמִהַנַּחַל
 תִּשְׁתֶּה. וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כְּדֹבַר יְהוָה, וַיֵּשֶׁב בְּנַחַל פְּרִית,
 אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיַּרְדֵּן. וְהָעֲרָבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם
 וּבָשָׂר בַּבֶּקֶר וּלְחֶם וּבָשָׂר בָּעֶרֶב, וּמִן-הַנַּחַל יִשְׁתֶּה.
 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיִּבֶשׂ הַנַּחַל, כִּי לֹא-הָיָה גֶשֶׁם בָּאָרֶץ.
 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר: קוּם לֵךְ צִרְפָּתָה,
 אֲשֶׁר לְצִידוֹן, וַיִּשְׁכַּת שָׁם; הִנֵּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה
 לְכַלְכֵּלְךָ. וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ צִרְפָּתָה, וַיָּבֹא אֶל-פֶּתַח הָעִיר,
 וְהִנֵּה-שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה מְקַשֶּׁשֶׁת עֲצִים; וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ,
 וַיֹּאמֶר: קַח-נָא לִי מַעֲטָמִים בְּכֹלִי, וְאִשְׁתֶּה. וַתֵּלֶךְ
 לִקְחָת: וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ, וַיֹּאמֶר: לִקְחִי-נָא לִי פֶתֶל-לֶחֶם
 בַּיַּדְךָ. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה: חַי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אִם-יֵשׁ-לִי
 מַעֲוֹן, כִּי אִם-מֵלֶא כִּי-קָמַח בְּכַד וּמַעֲטָשָׁן בַּצִּפְּחָת;

והִנֵּנִי מְקַשֶּׁשֶׁת שְׁנָיִם עֲצִים וּבָאתִי וַעֲשִׂיתִיהוּ לִי וְלִבְנִי.
וְאָכְלָנְהוּ וּמָתְנוּ. וַיֹּאמֶר אֵלָיָה אֵלֶיהוּ: אַל-תִּירָאִי, בְּאִי
עֲשִׂי-לִי עֲנֵה קְטֹנָה בְּרֹאשָׁנָה, וְהוֹצֵאת לִי, וְלֶךְ וְלִבְנֶךָ
תַּעֲשִׂי בְּאַחֲרָנָה; כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
כִּד הַקָּמַח לֹא תִכְלֶה, וְצַפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תִחְסַר עַד
יוֹם תִּתִּי-יְהוָה נָשִׁים עַל-פָּנַי הָאֲדָמָה. וּתְלֶךְ וּתַעֲשֶׂה
כְּדִבְרַי אֵלֶיהוּ, וְתֹאכַל הֵיא וְהוּא וּבֵיתָה יָמִים רַבִּים.
כִּד הַקָּמַח לֹא כָלְתָה, וְצַפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חִסְרָה.
כְּדִבְרַי יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֵלֶיהוּ.

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בִּן-הָאִשָּׁה בַּעֲלַת
הַבֵּית, וַיְהִי חָלּוֹ חֹזֶק מְאֹד עַד אֲשֶׁר לֹא-נִוְתְּרָה-בּוֹ
נִשְׁמָה. וַיֹּאמֶר אֵלֶיהוּ אֵל הָאִשָּׁה: תְּנִי-לִי אֶת-בְּנֶךָ.
וַיִּקְחֵהוּ מִחִיקָה, וַיַּעֲלֵהוּ אֶל-הָעֶלְיָה, אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב
שָׁם, וַיִּשְׁכְּבֵהוּ אֶל-מִטָּתוֹ, וַיִּקְרָא אֶל-יְהוָה, וַיֹּאמֶר:
יְהוָה אֱלֹהֵי, הִנֵּם לְאִלְמָנָה, אֲשֶׁר-אֲנִי מִתְנוֹרֵר עִמָּה.
הֲרַעוֹת לְחַיִּית אֶת-בְּנָהּ? וַיִּתְּמַד עַל-הַיֵּלֶד שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים, וַיִּקְרָא אֶל-יְהוָה, וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי, תִּשָּׁב-
נָא נֶפֶשׁ-הַיֵּלֶד הַזֶּה אֶל-קִרְבּוֹ. וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל
אֵלֶיהוּ, וּתִשָּׁב נֶפֶשׁ-הַיֵּלֶד אֶל-קִרְבּוֹ, וַיְחִי. וַיִּקַּח אֵלֶיהוּ
אֶת-הַיֵּלֶד, וַיְרִידֵהוּ מִן-הָעֶלְיָה הַבֵּיתָה, וַיִּתְּנֵהוּ לְאִמּוֹ;
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהוּ: רְאִי, חַי בְּנֶךָ. וּתֹאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-
אֵלֶיהוּ: עֲתָה זֶה יִבְעֵתִי, כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אַתָּה, וְדִבֶּר
יְהוָה בְּפִיךָ אָמֵת.

כא.

וַיְהִי דִבְרַי יְהוָה אֶל-אֵלֶיהוּ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית
לֵאמֹר: לֶךְ הֲרֹאֵה אֶל-אַחָאב, וְאִתְּנָה מִטֵּר עַל-פָּנַי

הַאֲדָמָה. וַיִּלְךָ אֵלָיו לְהִרְאוֹת אֶל־אַחָאב׃ וַהֲרַעַב
חֶזֶק בְּשֹׁמְרוֹן. וַיִּקְרָא אַחָאב אֶל־עֲבָדָיו, אֲשֶׁר עַל־
הַבֵּית׃ וְעֲבָדָיו הָיוּ יָרֵא אֶת־יְהוָה מְאֹד. וַיְהִי
בַּהֲכָרִית אֵינוֹבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה, וַיִּקַּח עֲבָדָיו מֵאֵה
נְבִיאִים, וַיַּחֲבִיאֵם בַּמַּעֲרָה, וַיִּכְלְפוּם לֶחֶם וָמַיִם.
וַיֹּאמֶר אַחָאב אֶל־עֲבָדָיו׃ לֵךְ בָּאָרֶץ אֶל־כָּל־מַעֲנֵי
הַמַּיִם וְאֵל כָּל־הַנְּחָלִים, אוֹלֵי נִמְצָא חֲצִיר, וְנִחְיֶה
סוֹס וַפָּרָד וְלֹא נִכְרַת מִהַבְהֶמָה. וַיַּחֲלִקוּ לָהֶם אֶת־
הָאָרֶץ לַעֲבָר־כֶּה׃ אַחָאב הִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָדּוּ,
וְעֲבָדָיו הִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָדּוּ. וַיְהִי עֲבָדָיו
בְּדֶרֶךְ, וַהֲנִיחָהוּ אֵלָיו לִקְרָאתוֹ׃ וַיִּכְרְחוּ, וַיַּפֵּל עַל־
פָּנָיו, וַיֹּאמֶר׃ הֲאֵתָה זֶה אֲדֹנִי אֵלָיו? וַיֹּאמֶר
לוֹ׃ אֲנִי׃ לֵךְ אָמַר לַאֲדֹנֶיךָ׃ הֵנָּה אֵלָיו. וַיֹּאמֶר
עֲבָדָיו׃ מָה חֲטָאתִי, כִּי־אַתָּה נָתַן אֶת־עַבְדְּךָ בְּיַד
אַחָאב לְהַמִּיתָנִי? חַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אִם־יִשְׁגֹּנִי
וּמִמְלָכָה, אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח אֲדֹנִי שָׁם לְבַקֶּשֶׁךָ, וְאָמְרוּ׃
אֵין. וַעֲתָה אֲנִי אֵלֶיךָ מֵאֲתָךְ, וְרוּחַ יְהוָה יִשְׁאַף אֶל־
אֲשֶׁר לֹא־אֲדַע, וּבֹאתִי לְהַגִּיד לְאַחָאב, וְלֹא יִמָּצָאָךְ,
וַחֲרָגְנִי׃ וְעַבְדְּךָ יֵרֵא אֶת־יְהוָה מִנְעָרִי. הֲלֹא־הֲגִיד לַאֲדֹנִי
אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי, בַּהֲרֹג אֵינוֹבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה, וְאַחֲבִיא
מִנְבִיאֵי יְהוָה מֵאֵה אִישׁ, חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמַּעֲרָה,
וְאִכְלְפוּם לֶחֶם וָמַיִם. וַיֹּאמֶר אֵלָיו׃ חַי יְהוָה צְבָאוֹת,
אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו, כִּי חַיִּים אֶרְאֶה אֵלָיו. וַיִּלְךָ
עֲבָדָיו לִקְרַאת אַחָאב, וַיָּגֵד לוֹ׃ וַיִּלְךָ אַחָאב
לִקְרַאת אֵלָיו. וַיְהִי בִּרְאוֹת אַחָאב אֶת־אֵלָיו,
וַיֹּאמֶר אַחָאב אֵלָיו׃ הֲאֵתָה זֶה עֹבֵר יִשְׂרָאֵל? וַיֹּאמֶר
אֵלָיו׃ לֹא עָבַרְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל, כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית
אַבְדִּי, בַּעֲבוּרְךָ אֶת־מִצּוֹת יְהוָה, וַתִּלְךָ אַחֲרֵי הַבָּעַלִּים.

וַעֲתָה שְׁלַח קִבְץ אֲלֵי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַר הַבְּרָמָל
וְאֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל, אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים, וְנְבִיאֵי
הָאֱשֵׁרָה, אַרְבַּע מֵאוֹת, אֲכָלִי שֶׁלֶחַן אֵיזֶבֶל.

וַיִּשְׁלַח אַחָאָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְבֹּץ אֶת־
הַנְּבִיאִים אֶל־הַר הַבְּרָמָל. וַיָּגֶשׁ אֲלֵיהֶם אֶל־כָּל־הָעָם,
וַיֹּאמֶר: עַד־מָתִי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים? אִם־
יִהְיֶה הוּא הָאֱלֹהִים, לָכוּ אַחֲרָיו, וְאִם־הַבַּעַל לָכוּ
אַחֲרָיו; וְלֹא־עָנּוּ הָעָם אֹתוֹ דָּבָר. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶל־
הָעָם: אֲנִי נוֹתֵרֶתִי נָבִיא לַיהוָה לְבַדִּי, וְנְבִיאֵי הַבַּעַל
אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים אִישׁ. וַיִּתְּנוּ לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים,
וַיִּבְחָרוּ לָהֶם הַפֶּר הָאֶחָד, וַיִּנְתְּחֻהוּ, וַיִּשְׁימוּ עַל־הָעֵצִים,
וְאֵשׁ לֹא יִשְׁימוּ; וְאֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת־הַפֶּר הָאֶחָד, וְנִתְּתִי
עַל־הָעֵצִים, וְאֵשׁ לֹא אֵשִׁים. וַקְרָאתָם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם,
וְאֲנִי אֶקְרָא בְּשֵׁם־יְהוָה; וְהָיָה הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר־יַעֲנֶה
בְּאֵשׁ, הוּא הָאֱלֹהִים. וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ: טוֹב
הַדָּבָר. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְנְבִיאֵי הַבַּעַל: בַּחֲרוּ לָכֶם
הַפֶּר הָאֶחָד, וַעֲשׂוּ רֵאשִׁוֶּה, כִּי אַתֶּם הַרְבִּים; וַקְרָאוּ
בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם, וְאֵשׁ לֹא תִשְׁימוּ. וַיִּקְחוּ אֶת־הַפֶּר,
אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם, וַיַּעֲשׂוּ, וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם־הַבַּעַל מִהַבְּקָר
וְעַד־הַצִּהְרִים לֵאמֹר: הַבַּעַל, עֲנֵנוּ! וְאִין קוֹל וְאִין
עֲנָה; וַיִּפְסְחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ, אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְהִי בַצִּהְרִים
וַיִּהְיֶה בָהֶם אֲלֵיהֶם, וַיֹּאמֶר: קִרְאוּ בְּקוֹל־גָּדוֹל, כִּי־
אֱלֹהִים הוּא, כִּי־שִׁית וְכִי־שִׁינֵּי לוֹ וְכִי־הִרְדָּ לוֹ, אוֹלִי
יִשָּׁן הוּא, וַיִּקְעַן. וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל, וַיִּתְּנֻדּוּ
כַּמִּשְׁפָּטִם בַּחֲרָבוֹת וּבִרְמָחִים עַד־שִׁפְךָ דָּם עֲלֵיהֶם.
וַיְהִי כַעֲבַר הַצִּהְרִים, וַיִּתְּנִבְאוּ עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה,
וְאִידִּקוֹל וְאִין־עֲנָה. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכָל־הָעָם: גִּשּׁוּ אֵלַי;
וַיָּגֶשׁוּ כָל־הָעָם אֵלָיו, וַיִּרְפָּא אֶת־מִזְבַּח יְהוָה, הַהָרוּס.

וַיִּקַּח אֱלֹהֵיהֶם שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים, כַּמִּסְפָּר שְׁבָטֵי בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל, וַיִּבְנֶה מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה. וַיַּעַשׂ, תַּעֲלָה סָבִיב
 לַמִּזְבֵּחַ, וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים, וַיִּנְתַּח אֶת־הַפֶּה, וַיִּשֶׂם
 עַל־הָעֵצִים, וַיֹּאמֶר: מָלְאוּ אֲרָבָעָה כַּדִּים מַיִם וַיִּצְקוּ
 עַל־הָעֵלָה וְעַל־הָעֵצִים, שָׁנוּ וְשָׁלְשׁוּ; וַיִּצְקוּ, וַיִּשְׁנוּ,
 וַיִּשְׁלְשׁוּ. וַיִּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ, וְגַם אֶת־הַתַּעֲלָה
 מָלְאוּ מַיִם. וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה, וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵיהֶם הַנִּבְיָא,
 וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם, יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל! הַיּוֹם
 יוֹדַע, כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי עֲבָדְךָ, וּבְדִבְרֶךְךָ
 עָשִׂיתִי אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. עֲנֵנִי, יְהוָה, עֲנֵנִי,
 וַיִּדְעוּ הָעָם הַזֶּה, כִּי־אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים. וַתַּפֵּל אִש־
 יְהוָה, וַתֹּאכַל אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הָעֵצִים וְאֶת־הָאֲבָנִים
 וְאֶת־הָעֶפֶר, וְאֶת־הַמַּיִם, אֲשֶׁר־בַּתַּעֲלָה, לַחֲכָתָה.
 וַיֵּרָא כָּל־הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ: יְהוָה הוּא
 הָאֱלֹהִים! יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים! וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיהֶם לָהֶם:
 תִּפְּשׂוּ אֶת־נְבִיאֵי הַכַּעַל, אִישׁ אֶל־יָמְלֹט מֵהֶם.
 וַיִּתְּפֹשׂוּם; וַיּוֹרִידֵם אֱלֹהֵיהֶם אֶל־נַחַל קִישׁוֹן, וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם.
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיהֶם לְאַחָאֵב: עֲלֵה אָכַל וּשְׂתֵה, כִּי־קוֹל הַמּוֹזֵן
 הַנֶּגֶשׁ. וַיַּעֲלֵה אַחָאֵב לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת; וְאֱלֹהֵיהֶם עָלָה
 עַל־רֹאשׁ הַכְּרָמֶל, וַיֹּאמֶר אֶל־נָעֳרוֹ: עֲלֵה־נָא וְהִבַּט
 הַרְרֵדִים; וַיַּעַל, וַיִּבֶט, וַיֹּאמֶר: הִנֵּה־עֵב קָטָנָה כְּכַף־
 אִישׁ עָלָה מִיָּם. וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיהֶם אֶל הַנָּעֵר: עֲלֵה אָמַר
 אֶל־אַחָאֵב: אֲסֹר וְרַד, וְלֹא יַעֲצֹרְךָ הַנֶּגֶשׁ. וַיְהִי
 עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה וְהַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּדוּ עֲבִים וְרוּחַ, וַיְהִי
 נֶגֶשׁ גָּדוֹל; וַיִּרְכַּב אַחָאֵב, וַיִּלְךָ יוֹרֵעָאֵלָה.

כב.

וַיִּגַּד אַחָאֵב לְאַזָּבֵל אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיהֶם

וְזאת אשר הרג את־כל־הנביאים בְּחָרֵב . וַתִּשְׁלַח
אֶיזָבֵל מַלְאָךְ אֶל־אֱלִיהוּ לֵאמֹר : כֹּה־יַעֲשׂוּ אֱלֹהִים וְכֹה
יִסְיִפוּ , כִּי־כָעַת מָחָר אָשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ כְּנַפְשׁ אֲחֵר
מִהֶם . וַיָּקָם אֱלִיהוּ וַיֵּלֶךְ עַל־נַפְשׁוֹ , וַיָּבֹא בָּאֵר שָׁבַע ,
אֲשֶׁר לַיהוּדָה , וַיִּנַּח אֶת־נַעְרוֹ שָׁם . וְהוּא־הָלַךְ בַּמִּדְבָּר
דֶּרֶךְ יוֹם , וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רְתֵם אֶחָד , וַיִּשְׁאַל אֶת־
נַפְשׁוֹ לָמוּת , וַיֹּאמֶר : רַב עָתָה , יְהוָה , קַח נַפְשִׁי , כִּי
לֹא־טוֹב אֲנִי מֵאֲבוֹתַי . וַיִּשְׁכַּב וַיִּישָׁן תַּחַת הָרְתֵם ;
וְהִנֵּה־זֶה מַלְאָךְ נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ : קוּם אֲכֹל . וַיִּבֹט ,
וְהִנֵּה מֵרָאשְׁתּוֹ עֵנַת רָצָפִים וְצִפְחַת מַיִם ; וַיֹּאכַל ,
וַיִּשְׁתֵּי , וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב . וַיֵּשֶׁב מַלְאָךְ יְהוָה שְׁנֵית , וַיִּנְעַר
בּוֹ , וַיֹּאמֶר לוֹ : קוּם אֲכַל , כִּי רַב מִמֶּךָ הִדְרֶךְ . וַיָּקָם ,
וַיֹּאכַל , וַיִּשְׁתֵּה ; וַיֵּלֶךְ בִּכְחַ הָאֲכִילָה הַהוּא אַרְבָּעִים
יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד חֹר הָאֱלֹהִים חָרֵב . וַיָּבֹא־שָׁם
אֶל־הַמַּעְרָה , וַיִּלֵּן שָׁם ; וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר :
מַה־לָּךְ כֹּה , אֱלִיהוּ ? וַיֹּאמֶר : קִנֵּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת , כִּי־עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : אֶת־מִזְבְּחֶיךָ
הָרָסוּ , וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרֵב ; וְאַתָּה אֲנִי לְבַדִּי ,
וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ . וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה : צֵא
וַעֲמִדְתָּ בְּהָר ; וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר , וְרוּחַ גָּדוֹל וְחֹזֶק
מִפָּרֶק הָרִים וּמִשֹּׁבֵר סֻלְעִים לִפְנֵי יְהוָה , לֹא כְרוּם
יְהוָה ; וְאַחֵר הָרוּחַ רָעַשׁ , לֹא כָרַעַשׁ יְהוָה ; וְאַחֵר
הָרַעַשׁ אֵשׁ , לֹא בָאֵשׁ יְהוָה ; וְאַחֵר הָאֵשׁ קוֹל דִּמְמָה
בִּדְקָה . וַיְהִי בְשִׁמְעֵי אֱלִיהוּ , וַיִּלָּט פָּנָיו בְּאַדְרָתּוֹ , וְהִנֵּה
קוֹל מְדַבֵּר אֵלָיו : מַה־לָּךְ כֹּה , אֱלִיהוּ ? וַיֹּאמֶר : קִנֵּאתִי
לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת , כִּי־עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : אֶת־מִזְבְּחֶיךָ הָרָסוּ , וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
בְּחָרֵב ; וְאַתָּה אֲנִי לְבַדִּי , וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ .

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו: לָךְ שׁוּב לְדָרְבָּד וּבָאתָ וּמַשְׁחַת
 אֶת-חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל-אַרְם; וְאת יְהוּא בֶן-נִמְשִׁי תַמְשַׁח
 לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל; וְאת-אֵלִישָׁע בֶּן-שַׁפְט תַמְשַׁח
 לְנָבִיא תַחֲתָיִךְ. וְהָיָה הַנִּמְלֵט מִחֶרֶב חֲזָאֵל יָמִית
 יְהוּא, וְהַנִּמְלֵט מִחֶרֶב יְהוּא יָמִית אֵלִישָׁע. וְהַשְׂאֲרָתִי
 בְּיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים, כָּל-הַבְּרָכִים, אֲשֶׁר לֹא-
 כָּרְעוּ לַבַּעַל, וְכָל-הַפָּה, אֲשֶׁר לֹא-נָשַׁק לוֹ. וַיֵּלֶךְ
 מִשָּׁם, וַיִּמָּצֵא אֶת-אֵלִישָׁע בֶּן-שַׁפְט, וְהוּא חָרַשׁ בַּצֶּמֶד
 בְּקָר; וַיַּעֲבֹר אֵלָיו, וַיִּשְׁלַךְ אֲדָרְתּוֹ אֵלָיו. וַיַּעֲזֹב
 אֶת-הַבְּקָר, וַיֵּרֶץ אַחֲרֵי אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ: אֲשַׁקֶּה-
 נָא לְאָבִי וּלְאִמִּי, וְאֶלְכָה אַחֲרֶיךָ; וַיֹּאמֶר לוֹ: לָךְ
 שׁוּב, כִּי מָה עָשִׂיתִי לָךְ? וַיָּשָׁב מְאַחֲרָיו, וַיִּקַּח אֶת-
 אֶמֶד הַבְּקָר, וַיִּזְבְּחֵהוּ, וּבְכָלִי הַבְּקָר בָּשַׁל אֶת הַבָּשָׂר,
 וַתֵּתֶן לָעַם וַיֹּאכְלוּ; וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אֵלָיו, וַיִּשְׁרַתְּהוּ.

כג.

וּבֶן-הַדָּד מֶלֶךְ-אַרְם קָבַע אֶת-כָּל-חֵילוֹ, וּשְׁלֹשִׁים
 וּשְׁנָיִם מֵלֶכֶךְ אֹתוֹ, וְסוּם וָרֶכֶב, וַיַּעַל וַיַּצֵּר עַל-שֹׁמְרוֹן,
 וַיִּלָּחֶם בָּהּ. וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-אַחָאֵב מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל
 הַעֲדִיחָהּ, וַיֹּאמֶר לוֹ: בַּהּ אָמַר בֶּן-הַדָּד: כִּסְפָּךְ וְזָהָבֶךָ
 לִי-יְהוּא, וְנָשִׁיךָ וּבָנוֹךְ הַטּוֹבִים לִי-הֵם. וַיַּעַן מֶלֶךְ-
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר: כְּדָבָרְךָ, אֲדִנִּי הַמֶּלֶךְ: לָךְ אָנִי וְכָל-
 אֲשֶׁר-לִי. וַיָּשָׁבוּ הַמַּלְאָכִים, וַיֹּאמְרוּ: בַּהּ-אָמַר בֶּן-
 הַדָּד לֵאמֹר: כָּעֵת מָחָר אֲשַׁלַּח אֶת-עַבְדִּי אֵלֶיךָ,
 וְחִפְּשׂוּ אֶת-בֵּיתְךָ וְאת בְּתִי עַבְדְּךָ, וְהָיָה כָל-מַחְמֶר
 עֲיֹנֶיךָ יִשְׁמָו בְּיָדָם, וְלָקְחוּ. וַיִּקְרָא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל לְכָל-
 וְקָנֵי הָאָרֶץ, וַיֹּאמֶר: דְּעוּ-נָא וּרְאוּ, כִּי רָעָה הִיא מִבְּקָשׁ;
 כִּי-שִׁלַּח אֵלַי לְנָשִׁי וּלְבָנִי וּלְכַסְפִּי וּלְזָהָבִי, וְלֹא מָנַעְתִּי

מִמֶּנּוּ. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־הַזִּקְנִים וְכָל־הָעָם: אַל־
 תִּשְׁמַע וְלֹא תֵאכֶּה. וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ אֲכִי בֶן־הָדָד: אָמְרוּ
 לֹאדָנִי הַמֶּלֶךְ: כֹּל יֵאשֶׁר־שְׁלַחַת אֶל־עַבְדְּךָ בְּרֹאשֹׁנָה
 אֲעֹשֶׂה, וְנִדְבָר הַזֶּה לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת; וַיָּלְכוּ
 הַמֶּלֶכִּים, וַיֵּשִׁיבוּהוּ דָבָר. וַיִּשְׁלַח אֵלָיו בֶּן־הָדָד
 לֵאמֹר: כֹּה־עָשׂוּ לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיפוּ, אִם־יִשְׁפַּק
 עֹפֶר שְׁמֵרוֹן לַשָּׁעֵלִים לְכָל־הָעָם, אֲשֶׁר בְּרָגְלִי. וַיַּעַן
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר: דַּבְּרוּ: אֵל־יִתְהַלֵּל חֲנָנִי
 כַּמִּפְתָּח. וַיְהִי כַשְׁמַע בֶּן־הָדָד אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה, וְהוּא
 וְהַמֶּלֶכִּים שְׁתֵּים בַּסִּפּוֹת, וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדּוֹ: שִׁימוּ!
 וַיִּשְׁימוּ עַל־הָעִיר. וַהֲנֵה נָבִיא אֶחָד נָגַשׁ אֶל־אַחְזָב
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר: כֹּה אָמַר יְהוָה: הֲרֹאִיתָ אֶת
 כָּל־הַהֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה? הֲנִנִי נָתַנּוּ בְיָדְךָ הַיּוֹם,
 וַיַּדְעָתָ, כִּי־אֲנִי יְהוָה. וַיֹּאמֶר אַחְזָב: מִי־יֹאסֵר
 הַמִּלְחָמָה? וַיֹּאמֶר הַנָּבִיא: אַתָּה. וַיִּפְקֹד אַחְזָב אֶת־
 נְעָרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינּוֹת, וַיְהִיו מֵאתִים שָׁנִים וּשְׁלֹשִׁים;
 וְאַחֲרֵיהֶם פָּקֵד אֶת־כָּל־הָעָם שִׁבְעַת אֲלָפִים. וַיֵּצְאוּ
 נְעָרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינּוֹת בְּרֹאשֹׁנָה; וַיַּגִּידוּ לְבֶן־הָדָד
 לֵאמֹר: אֲנָשִׁים יֵצְאוּ מִשְׁמֵרוֹן. וַיֹּאמֶר בֶּן־הָדָד: אִם־
 לְשָׁלוֹם יֵצְאוּ, תִּפְשׂוּם חַיִּים; וְאִם לְמִלְחָמָה יֵצְאוּ,
 חַיִּים תִּפְשׂוּם. וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיֵּךְ אֶת־הַסּוּסִים
 וְאֶת־הָרֶכֶב, וַיִּגְסוּ אָרֶם, וַיָּבּוּ אִישׁ אִישׁוֹ, וַיִּרְדָּפּם
 יִשְׂרָאֵל; וַיִּמְלֹט בֶּן־הָדָד מֶלֶךְ אָרֶם עַל־סוּס וּפָרָשִׁים.
 וַיֵּגַשׁ הַנָּבִיא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר לוֹ: לֵךְ
 הַתְּחִזֵּק, וְדַע וִירָאָה אֶת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה, כִּי לַתְּשׁוּבָת
 הַשָּׁנָה מֶלֶךְ אָרֶם עָלָה עֲלֶיךָ.
 וַעֲבַדִּי מֶלֶךְ־אָרֶם אָמְרוּ אֵלָיו: אֱלֹהֵי הָרִים
 אֱלֹהֵיהֶם, עַל־בֶּן חֲזָקוֹ מִמֶּנּוּ; וְאוֹלָם נֶלְחָם אַתֶּם

במישור, אם-לא נחזק מהם. ואת-הדבר הזה עשה:
 הסר המלכים איש ממקמו, ושים פחות תחתיהם;
 ואתה תמנה-לך חיל בחיל הנפל מאותך, וסוס-
 פסוס, ורכב כרכב, ונלחמה אותם במישור, אם-
 לא נחזק מהם; וישמע לקולם, ויעש בן .

ויהי לתשובת השנה ויפקד בן-הדר את-ארם,
 ויעל למלחמה עם-ישראל. ובני ישראל התפקדו,
 וילכו לקראתם, ויחנו נגדם בשני חשיפי עזים,
 וארם מלאו את-הארץ. ויגש איש האלהים, ויאמר
 אל-מלך ישראל: כה-אמר יהוה: יען אשר אמרו
 ארם: אלהי הרים יהוה ולא-אלהי עמקים הוא,
 ונתתי את-כל-הקמון הגדול הזה בידך, וידעתם,
 כי-אני יהוה. ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים;
 ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה, ויכו בני-ישראל
 את-ארם מאה-אלף רגלי ביום אחד. ויגסו הנוותרים
 אל-העיר אפקה, ותפל החומה על-עשרים ושבעה
 אלף איש הנוותרים; ובן-הדר נס, ויבא אל-העיר
 חדר בחדר. ויאמרו אליו עבדיו: הנה-נא שמענו,
 כי-מלכי בית ישראל מלכי הסד הם; נשימה נא
 שקים במתנינו וחבלים בראשנו, ונצא אל-מלך
 ישראל, אולי יחיה את-נפשך. ויחגרו שקים במתניהם
 וחבלים בראשיהם, ויבאו אל-מלך ישראל, ויאמרו:
 עבדך בן-הדר אמר: תחיה נפשך; ויאמר אחאב:
 העדנו חי? אחי הוא, באו קחהו; ויצא אליו בן-
 הדר, ויעלהו על-המרכבה. ויאמר אליו בן-הדר:
 הערים, אשר-לקח-אבי מאת אביך, אשיב, וחצות
 תשים לך בדמשק, באשר-שם אבי בשמרון; ויכרת-
 לו מלך ישראל ברית, וישלחהו.

ואיש אחד מבני הנביאים יצא, ויעמד למלך
 על־הדרך, ויתחפש באפר על־עיניו. ויהי המלך
 עבר, והוא צעק אל־המלך, ויאמר: עבדך יצא
 בקרב־המלחמה, והנה־איש סר, ויבא אלי איש,
 ויאמר לי: שמר את־האיש הזה, אם־הפקד ופקד,
 והיתה נפשך תחת נפשו או כפר־כסף תשקול.
 ויהי עבדך עשה הנה והנה, והוא איננו. ויאמר
 אליו מלך־ישראל: בן משפמך: אתה חרצת.
 וימהר ויסר את־האפר מעל עיניו; ויבר אתו מלך
 ישראל, כי מהנביאים הוא. ויאמר אליו: כה אמר
 יהוה: יען שלחת את־איש־חרמי מיד, והיתה נפשך
 תחת נפשו, ונעמד תחת עמו. וילך מלך־ישראל
 אל־ביתו סר וזעף, ויבא שמרונה.

בר.

ויהי אחר הדברים האלה וברם הנה לנבות
 הנוזעאלי, אצל היכל אחאב, אשר בן־זעאל. וידבר
 אחאב אל־נבות לאמר: תנה־לי את־פרמך, ויהי־
 לי לנזירק, כי הוא קרוב אצל ביתי, ואתנה לך
 תחתיו כרם טוב ממנו, ואם טוב בעיניך, אתנה־
 לך כסף מחיר זה. ויאמר נבות אל־אחאב:
 חלילה לי מתתי את־נחלת אבתי לך. ויבא אחאב
 אל־ביתו סר וזעף על־הדבר, אשר דבר אליו נבות
 הנוזעאלי, וישכב על־מטתו, ולא־אכל לחם. ותבא
 אליו איובל אשתו, ותדבר אליו: מה־זה רוחך סרה,
 ואינך אכל לחם? וידבר אליה: בידברתי אל־נבות
 הנוזעאלי, ואמר לו: תנה־לי את־פרמך בכסף
 או, אם־חפץ אתה, אתנה־לך כרם תחתיו, ויאמר:

לֹא־אָתָן לֶךְ אֶת־בְּרָמִי. וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵיזָבֵל אִשְׁתּוֹ:
 אַתָּה עָתָה תַעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל? קוֹם אֲכָל־
 לֶחֶם, וַיֵּיטֵב לְבָדָּה; אָנִי אָתָן לֶךְ אֶת־כֶּרֶם גְּבוֹת
 הַיְזְרַעֲאֵלִי. וַתִּכְתֹּב סִפְרִים בְּשֵׁם אַחָאָב, וַתַּחֲתֵם
 בַּחֲתָמוֹ, וַתִּשְׁלַח אֶת הַסִּפְרִים אֶל־הַגִּזְקָנִים וְאֶל־
 הַחֲרִים, אֲשֶׁר בְּעִירוֹ, הַיֹּשְׁבִים אֶת־גְּבוֹת, וַתִּכְתֹּב
 בַּסִּפְרִים לֵאמֹר: קְרְאוּ־צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־גְּבוֹת
 בְּרֹאשׁ הָעָם; וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אָנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל
 נָגִדוֹ, וַיַּעֲדֵהוּ לֵאמֹר: בִּרְכַּת אֱלֹהִים נִמְלֵךְ; וְהוֹצִיאוּהוּ,
 וְסִקְלֻהוּ, וַיָּמָת. וַיַּעֲשׂוּ אָנָשִׁי עִירוֹ הַגִּזְקָנִים וְהַחֲרִים,
 בְּאֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם אֵיזָבֵל: קְרְאוּ צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ
 אֶת־גְּבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם; וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי אָנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל,
 וַיֵּשְׁבוּ נָגִדוֹ, וַיַּעֲדוּ אֶת־גְּבוֹת נָגִד הָעָם לֵאמֹר: בִּרְךְ
 גְּבוֹת אֱלֹהִים נִמְלֵךְ; וַיַּצִּיאוּהוּ מִחוּץ לְעִיר, וַיִּסְקְלֻהוּ
 בְּאֲבָנִים, וַיָּמָת. וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־אֵיזָבֵל לֵאמֹר: סִקֵּל
 גְּבוֹת וַיָּמָת. וַיְהִי כִשְׁמַע אֵיזָבֵל, כִּי סִקֵּל גְּבוֹת וַיָּמָת,
 וַתֹּאמֶר אֵיזָבֵל אֶל־אַחָאָב: קוֹם רֵשׁ אֶת־כֶּרֶם גְּבוֹת
 הַיְזְרַעֲאֵלִי, אֲשֶׁר מֵאֵן לְתַת־לֶךְ בְּכֶסֶף, כִּי אֵין גְּבוֹת
 חַי, כִּי־מָת. וַיְהִי כִשְׁמַע אַחָאָב, כִּי־מָת גְּבוֹת, וַיָּקָם
 אַחָאָב לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם גְּבוֹת הַיְזְרַעֲאֵלִי לְרִשְׁתּוֹ.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֱלִיהוּ הַתְּשֻׁבִי לֵאמֹר: קוֹם
 רֵד לִקְרֹאת אַחָאָב מִלֶּךְ־יִשְׂרָאֵל, הִנֵּהוּ בְּכֶרֶם גְּבוֹת,
 אֲשֶׁר־יָרַד שָׁם לְרִשְׁתּוֹ, וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר: הִרְצַחְתָּ
 וְגַם־יָרַשְׁתָּ? כֹּה אָמַר יְהוָה: בְּמָקוֹם, אֲשֶׁר לָקְחוּ
 הַכְּלָבִים אֶת־דָּם גְּבוֹת, יִלְקֹוּ הַכְּלָבִים אֶת־דַּמְךָ גַּם־
 אַתָּה. הִנְנִי מֵבִיא אֵלֶיךָ רָעָה, וּבַעֲרַתִּי אַחֲרֶיךָ,
 וְנִתַּתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יִרְבֵּעַם בֶּן־נִבְט וּכְבֵית בַּעֲשָׂא
 בֶּן־אֶחְזִיָּה עַל־הַכְּעָם, אֲשֶׁר הַכְּעָסָתָ אֶת יְהוָה וַתַּחֲטִיא

את־ישראל . המַת לאַחֲאָב בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים ,
וְהַמַּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם . וְגַם־לְאִיזָבֵל דָּבָר
יְהוָה לֵאמֹר : הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיזָבֵל בַּחֹל יִזְרְעָאל .
וַיְהִי כִשְׁמַע אַחֲאָב אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה , וַיִּקְרַע בְּגָדָיו ,
וַיֵּשֶׁם־שָׁק עַל־בָּשָׂרוֹ , וַיָּצֵם , וַיִּשְׁכַּב בַּשָּׁק , וַיַּהֲלֵךְ אִמּוֹ .
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֱלִיהוּ הַתְּשֻׁבִי לֵאמֹר :
הֲרֹאִיתִי , כִּי־נִכְנַע אַחֲאָב מִלִּפְנֵי ? יַעַן כִּי־נִכְנַע מִפְּנֵי ,
לֹא־אָבִיא הַרְעָה בְּיָמָיו ; בְּיָמֵי בְנוֹ אָבִיא הַרְעָה עַל־
בֵּיתוֹ .

כה.

וַיְהוֹשֻׁפֹּט בֶּן אָסָא מֶלֶךְ עַל יְהוּדָה בִּשְׁנַת אַרְבַּע
לְאַחֲאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל . בֶּן שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹשֻׁפֹּט
בְּמָלְכוֹ , וְעֹשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם . וַיַּלְךְ
בְּכָל דֶּרֶךְ אָסָא אָבִיו , לֹא סָר מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה . וַיִּתְחַזַּק יְהוֹשֻׁפֹּט , וַיִּתֵּן־חֵיָל בְּכָל־עָרֵי
יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת , וַיִּתֵּן נֹצִיבִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרֵי
אֲפָרַיִם , אֲשֶׁר לְבַד אָסָא אָבִיו . וַיְהִי יְהוָה עִם־
יְהוֹשֻׁפֹּט , וַיִּבֶן אֶת־הַמְּמִלְכָה בְּיָדוֹ , כִּי לֹאֲלֹהֵי אָבִיו
דָּרַשׁ וּבִמְצוֹתָיו הָלַךְ . וַיְהִי פָחַד יְהוָה עַל כָּל־מַמְלָכוֹת
הָאֲרָצוֹת , אֲשֶׁר סְבִיבוֹת יְהוּדָה , וְלֹא נִלְחָמוּ עִם־
יְהוֹשֻׁפֹּט . וּמִן־פְּלִשְׁתִּים מְבִיאִים מִנְחָה לַיהוֹשֻׁפֹּט .
גַּם הָעַרְבִיאִים מְבִיאִים לוֹ צֹאן אֵילִים שְׁבַעַת אֲלָפִים
וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שְׁבַעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת .
וּבִשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְמָלְכוֹ שָׁלַח יְהוֹשֻׁפֹּט אֶת שָׂרָיו
עִם הַכַּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְעַמָּהֶם סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה , וַיִּסְבּוּ
בְּכָל עָרֵי יְהוּדָה , וַיִּלְמְדוּ בָּעָם .
וַיְהִי יְהוֹשֻׁפֹּט הָלַךְ וְגָדַל עַד־לְמַעְלָה , וַיִּבֶן בִּיהוּדָה

בִּירְנִיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת, וְאֲנָשֵׁי מִלְחָמָה וְגִבּוֹרֵי חַיִל
הָיוּ לוֹ בִּירוּשָׁלַם וּבְעָרֵי הַמִּבְצָר בְּכָל יְהוּדָה. וַיִּשְׁלַם
יְהוֹשָׁפָט עִם אַחָאב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְּחַתֵּן לוֹ, וַיִּקַּח
אֶת עֵתְלִיָּה בַת אַחָאב לְבִנוֹ יְהוֹרָם לְאִשָּׁה.

וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לְמִלְחָמַת אָרָם וַיִּשְׂרָאֵל
נִיבָר יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־אַחָאב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
שְׁמֵרוֹנָה. וַיִּזְבַּח אַחָאב צֹאן וּבָקָר לָרֹב לוֹ וּלְעָם,
אֲשֶׁר אָתּוֹ, וַיִּסִּיתְהוּ לְעֹלֹת אֶל רָמֹת גִּלְעָד. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶל עֲבָדָיו: הִנֵּדְעֹתֶם בִּי לָנוּ רָמֹת גִּלְעָד? וַאֲנַחְנוּ
מַחֲשִׁים מִקַּחַת אֹתָהּ מִיַּד מֶלֶךְ אָרָם. וַיֹּאמֶר אֶל־
יְהוֹשָׁפָט: הֲתִלָּךְ אֹתִי לְמִלְחָמָה רָמַת גִּלְעָד? וַיֹּאמֶר
יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: כְּמוֹנִי כְמוֹךְ, כַּעֲמִי כַעֲמֹךְ,
כְּסוּסִי כְּסוּסֶיךָ. וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:
דָּרֶשְׁנָא כִּיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה. וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַנְּבִיאִים בְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם:
הֲאֵלֶךְ עַל־רָמַת גִּלְעָד לְמִלְחָמָה, אִם־אֶחָדֶל? וַיֹּאמְרוּ:
עֲלֵה, וַיִּתֵּן אֹדְנִי בִּיד הַמֶּלֶךְ. וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט: הֲאִין
פֹּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד, וְנִדְרְשָׁה מֵאֹתוֹ? וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט: עוֹד אִישׁ־אֶחָד לְדְרוֹשׁ אֶת־
יְהוָה מֵאֹתוֹ, מִיִּכְיָהוּ בֶן יִמְלָה, וְאֲנִי שֹׁנְאָתוֹ, כִּי לֹא־
יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב, כִּי אִם רָע; וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט: אֶל־
יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ בֶּן. וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס
אֶחָד, וַיֹּאמֶר: מַהֲרָה מִיִּכְיָהוּ בֶן־יִמְלָה. וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וּיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל־כֶּסֶּאוֹ מִלְּבָשִׁים
בְּגָדֵי מַלְכוּת בְּגָרָן פֶּתַח שַׁעַר שְׁמֵרוֹן, וְכָל־הַנְּבִיאִים
מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם. וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקָיָה בֶן־כְּנַעֲנָה קֶרְנִי
בְרוֹל, וַיֹּאמֶר: כֹּה־אָמַר יְהוָה: בְּאֵלָה תִּנָּח אֶת־
אָרָם עַד־כְּלוֹתָם. וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים בֶּן לֹאמֶר:

עלה רמת גלעד והצלח, ונתן יהוה ביד המלך.
 והמלאך, אשר-הלך לקרא את מיכיהו, דבר אליו
 לאמר: הנה-נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל-
 המלך, ויהינא דברך בדבר אחד מהם, ודברת
 טוב. ויאמר מיכיהו: חי-יהוה, כי את-אשר יאמר
 יהוה אלי אתו אדבר. ויבוא מיכיהו אל-המלך;
 ויאמר המלך אליו: מיכיהו, הנלך אל-רמת גלעד
 למלחמה, אם-נחדל? ויאמר אליו: עלה והצלח,
 ונתן יהוה ביד המלך. ויאמר אליו המלך: עד-
 כמה פעמים אני משביעה, אשר לא-תדבר אלי רק-
 אמת בשם יהוה? ויאמר מיכיהו: ראיתי את-כל-
 ישראל נפצים אל-ההרים, כצאן, אשר אין-להם
 רעה, ויאמר יהוה: לא-אדנים לאלה, ושובו איש-
 לביתו בשלום. ויאמר מלך ישראל אל-יהושפט:
 הלא אמרתי אליך, לוא-יתנבא עלי טוב, כי אם-
 רע? ויאמר מיכיהו: לכן שמע דבר-יהוה: ראיתי
 את-יהוה ישב על-כסאו, וכל-צבא השמים עמד עליו
 מימינו ומשמאלו. ויאמר יהוה: מי יפתח את-אחאב,
 ויעל ויפל ברמת גלעד? ויאמר זה בכה, וזה אמר
 בכה. ויצא הרוח, ויעמד לפני יהוה, ויאמר: אני
 אפתנו; ויאמר יהוה אליו: כמה? ויאמר: אצא
 והייתי רוח שקר בפי כל-נביאיו; ויאמר יהוה אליו:
 תפתה וגם תוכל, צא ועשה-כן. ועתה הנה נתן
 יהוה רוח שקר בפי כל-נביאיו אלה, ויהוה דבר
 עליך רעה. ויגש צדקיהו בן-בנענה, ויבה את-מיכיהו
 על-הלחי. ויאמר: אינה תהרץ עבר רוח-יהוה
 מאתי לדבר אותך? ויאמר מיכיהו: הנה ראה ביום
 היום, אשר תבא חדר בחדר להחבא. ויאמר מלך

יִשְׂרָאֵל: קָחוּ אֶת־מִכְיָהוּ וְשִׁימוּ אוֹתוֹ בֵּית הַכֶּלֶא,
וְהֶאֱכִילְהוּ לֶחֶם צָר וּמִים לַחֵץ עַד בָּאִי בְּשָׁלוֹם.
וַיֹּאמֶר מִכְיָהוּ: אִם שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם, לֹא דָבָר
יִהְיֶה בִּי; שְׁמְעוּ, עַמִּים, כָּלֶם!

וַיַּעַל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפֹּט מֶלֶךְ יְהוּדָה רֶמֶת
נִלְעָד. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשָׁפָט: אֶתְחַפֵּשׂ
וְאֵבֵא בַּמִּלְחָמָה, וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ; וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל, וַיָּבֹאוּ בַּמִּלְחָמָה. וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת
שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שָׂרֵי הָרֶכֶב, אֲשֶׁר לוֹ, לֵאמֹר: לֹא
תִלָּחֲמוּ אֶת־קֶטֶן וְאֶת־גָּדוֹל, כִּי אִם־אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לְבַדּוֹ. וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת יְהוֹשָׁפָט, וְהִמָּה
אָמְרוּ: אֵךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא, וַיָּסֻרוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם;
וַיִּנָּעַק יְהוֹשָׁפָט, וַיְהִי עֲנָו, וַיָּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו. וְאִישׁ
מִשָּׁד בִּקְשָׁתָה לְחַמוֹ, וַיָּבֵה אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין
הַדְּבָקִים וּבֵין הַשָּׂרִין; וַיֹּאמֶר לְרַכְּבוֹ: הִפֹּךְ יָדְךָ
וְהוֹצֵאֲנִי מִן־הַמַּחֲנֶה, כִּי הִחֲלִיתִי. וַתַּעֲלֶה הַמִּלְחָמָה
בַּיּוֹם הַהוּא, וְהַמֶּלֶךְ הָיָה מַעֲמֹד בְּמַרְכָּבָה לְכַח אֲרָם,
וַיִּצֹק דִּם־מִמָּכָה אֶל־חִיק הָרֶכֶב. וַתַּעֲבֹר הָרֶנֶה
בַּמַּחֲנֶה כִּבָּא הַשָּׁמֶשׁ לֵאמֹר: אִישׁ אֶל־עִירוֹ וְאִישׁ
אֶל־אֶרְצוֹ. וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ לַעֲת בֹּא הַשָּׁמֶשׁ, וַיָּבֹאוּ
שִׁמְרוֹן, וַיִּקְבְּרוּ אֶת הַמֶּלֶךְ בְּשִׁמְרוֹן. וַיִּשְׁטְפוּ אֶת
הָרֶכֶב עַל בְּרֶכֶת שִׁמְרוֹן, וַיִּלְקְוּ הַכִּלְבִּים אֶת־דַּמּוֹ,
כַּדְּבַר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֱלֹהָיו. וַיִּשְׁכַּב אַחֲרָב
עִם אֲבֹתָיו, וַיִּמָּלֶךְ אַחֲזָהוּ בְּנוֹ תַחְתָּיו.

כו.

וַיָּשָׁב יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־בֵּיתוֹ בְּשָׁלוֹם
לִירוּשָׁלַם. וַיֵּצֵא אֶל־פָּנָיו יְהוּא בֶן־חֲנָנִי הַחֹזֶה, וַיֹּאמֶר

אֶל־הַמֶּלֶךְ : הֲלָרָשָׁעַ תַּעֲזֹר ? וְלִשְׁנָאֵי יְהוָה תִּתְּנָה ?
וּבְזֹאת עָלֶיךָ קָצַת מִלִּפְנֵי יְהוָה . אֲכַל דְּבָרִים טוֹבִים
נִמְצְאוּ עִמָּךְ , כִּי־בַעֲרַת הָאֲשֵׁרוֹת מִן־הָאָרֶץ וּבְכִינוֹת
לְבָבְךָ לָדַרֵּשׁ אֶת הָאֱלֹהִים .

וַיָּשָׁב יְהוֹשָׁפָט בִּירוּשָׁלַם : וַיָּשָׁב וַיֵּצֵא כָעַם מִבְּאֵר
שֶׁבַע עֶדְהָר אֲפָרִים , וַיְשִׁיבֵם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם . וַיַּעֲמֵד שְׁפָטִים בְּכָל עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת ,
וַיֹּאמֶר אֶל־הַשְּׁפָטִים : רְאוּ מַה־אַתֶּם עֹשִׂים , כִּי לֹא
לְאָדָם תִּשְׁפָּטוּ , כִּי לַיהוָה . וְעַתָּה יְהִי פַחַד־יְהוָה
עֲלֵיכֶם , כִּי־אֵין עִם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֹלָה וּמִשְׁאֵל פָּנִים
וּמִקַּח שֹׁחַד ; חֲזֹקוּ וַעֲשׂוּ , וַיְהִי יְהוָה עִמָּכֶם .

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ בְנֵי מוֹאָב וּבְנֵי עַמּוֹן עַל־
יְהוֹשָׁפָט לְמִלְחָמָה . וַיִּירָא יְהוֹשָׁפָט , וַיִּתֵּן אֶת־פָּנָיו
לְדָרוֹשׁ לַיהוָה , וַיִּקְרָא־צוּם עַל־כָּל־יְהוּדָה : וַיִּקְבְּצוּ
מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה לְבַקֵּשׁ אֶת יְהוָה , גַּם־טַפָּם , נְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם .

וַיַּחְזִיאוּ אֶל בֶּן־זִכְרְיָהוּ הַלֵּוִי מִן־בְּנֵי אָסָף הַזֶּה
עָלָיו רוּחַ יְהוָה בְּתוֹךְ הַקָּהָל , וַיֹּאמֶר : הִקְשִׁיבוּ , כָּל־
יְהוּדָה וַיֹּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט ! כֹּה־אָמַר
יְהוָה לָכֶם : אֵל־תִּירְאוּ וְאֵל־תַּחַתּוּ מִפְּנֵי הַחֲמוֹן הָרֹב
הַזֶּה , כִּי לֹא לָכֶם הַמִּלְחָמָה , כִּי לַאֱלֹהִים . מָחָר
הַתִּצַּבּוּ וּרְאוּ אֶת־יִשׁוּעַת יְהוָה עִמָּכֶם , יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַם , אֵל־תִּירְאוּ וְאֵל־תַּחַתּוּ , צְאוּ לַפְּנִיָּה ,
וַיְהִי יַעֲזֹרְכֶם . וַיִּקֵּד יְהוֹשָׁפָט אַפָּיִם אֲרָצָה ; וְכָל־
יְהוּדָה וַיֹּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם נָפְלוּ עַל פְּנֵיהֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לַיהוָה . וַיִּשְׁכְּמוּ בִבְקָר וַיֵּצְאוּ לְמִדְבַר תְּקוּעָה ; וּבִצְאָתָם ,
עָמַד יְהוֹשָׁפָט וַיֹּאמֶר : שְׁמַעֲנִי , יְהוּדָה וַיֹּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם ,
הָאֲמִינוּ בַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבְנִבְיָאֵיו , וְהִצִּילֵהוּ . וַיִּגַּף

יְהוָה אֶת בְּנֵי עַמּוּן וּמוֹאָב וַיִּשְׁבִּי הֶרֶם־שְׁעִיר לִפְנֵי
 יְהוֹשָׁפָט, וַתְּהִי חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְמִשְׁחִית. וַיהוָה
 בָּא לְמַדְבָּר, וַיִּפְּנוּ אֶל־הַהָמוֹן, וְהָנָם פְּגָרִים נָפְלִים
 אֶרְצָה וְאִין פְּלִיטָה. וַיָּבֹא יְהוֹשָׁפָט וְעַמּוּ, וַיָּבִיזוּ אֶת
 שְׁלָלָם יָמִים שְׁלֹשָׁה, כִּי רַב־הוּא. וַיָּשְׁבוּ כָּל־אִישׁ
 יְהוּדָה וַיהוֹשָׁפָט בְּרֹאשָׁם אֶל־יְרוּשָׁלַם בְּשִׁמְחָה, כִּי
 שִׁמְחָם יְהוָה מֵאוֹיְבֵיהֶם. וַיְהִי פָחַד אֱלֹהִים עַל כָּל־
 מַמְלָכוֹת הָאֲרָצוֹת, בְּשִׁמְעָם, כִּי גִלְחָם יְהוָה עִם
 אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל; וַתִּשְׁקֹט מַלְכוּת יְהוֹשָׁפָט, וַיָּנַח לוֹ
 אֱלֹהָיו מִסָּבִיב.

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּתְחַבֵּר יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 עִם אַחֲזִיָּה בֶן אַחָאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲנִיּוֹת
 לָלֶכֶת תְּרִשִׁישׁ; וַיַּעֲשׂוּ אֲנִיּוֹת בַּעֲצִיּוֹן גִּבֹּר. וַיִּתְנַבֵּא
 אֱלִיעֶזֶר בֶּן־דֹּדֵיהֶו מִמַּרְשָׁה עַל־יְהוֹשָׁפָט לֵאמֹר:
 בַּהֲתַחַבֵּרְךָ עִם־אַחֲזִיָּהוּ, פָּרֵץ יְהוָה אֶת־מַעֲשֶׂיךָ;
 וַיִּשְׁכְּרוּ הָאֲנִיּוֹת, וְלֹא עָצְרוּ לָלֶכֶת אֶל־תְּרִשִׁישׁ.

כו.

בְּשָׁנָה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ
 אַחֲזִיָּהוּ בֶן אַחָאָב עַל יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שְׁנָתָיו. וַיַּעַשׂ
 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה, וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְדֶרֶךְ אִמּוֹ וּבְדֶרֶךְ
 יִרְבָּעָם בֶּן־נִבְט, אֲשֶׁר הִחֲמִיא אֶת יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲבֹד
 אֶת־הַבַּעַל, וַיִּבְעֹס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיַּפֵּל אַחֲזִיָּה בַּעַד הַשִּׁבְכָה בְּעֵלְיָתוֹ,
 אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן, וַיַּחֲלֵ; וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים, וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם: לָכוּ דַרְשׁוּ בַּבַּעַל זְבוֹב אֱלֹהֵי עֲקָרוֹן, אִם
 אֶתִּיה מַחֲלִי זֶה.

וּמִלֹּאךְ יְהוָה דִּבֶּר אֶל־אֱלִיָּה הַתִּשְׁבִּי: קוּם עֲלֵה

לקראת מלאכי מלך שִׁמְרוֹן וַדְּבַר אֱלֹהִים: הַמַּבְלִי
 אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל, אַתֶּם הַלְכִים לְדְרוֹשׁ בַּבַּעַל
 זָבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן? לָבֵן כֹּה אָמַר יְהוָה: הַמָּטָה,
 אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם, לֹא-תֵרֵד מִמֶּנָּה, כִּי מוֹת תָּמוּת;
 וַיֵּלֶךְ אֵלֶיהָ. וַיָּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל אַחֲזִיהוּ; וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים: מַה-זֶּה שִׁבְתֶּם? וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו: אִישׁ עָלָה
 לְקִרְאָתֵנוּ, וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ: לָכוּ שׁוּבוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ.
 אֲשֶׁר-שָׁלַח אֲתֶכֶם, וַדְּבַרְתֶּם אֵלָיו: כֹּה אָמַר יְהוָה:
 הַמַּבְלִי אֵין-אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל, אַתָּה שָׁלַח לְדְרוֹשׁ
 בַּבַּעַל זָבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן? לָבֵן הַמָּטָה, אֲשֶׁר-עָלִיתָ
 שָׁם, לֹא-תֵרֵד מִמֶּנָּה, כִּי-מוֹת תָּמוּת. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים:
 מָה מִשְׁפַּט הָאִישׁ, אֲשֶׁר עָלָה לְקִרְאָתְכֶם וַיְדַבֵּר
 אֲלֵיכֶם אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה? וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו: אִישׁ
 בָּעַל שָׁעַר, וְאֶזְזֹר עוֹר אֶזְזֹר בְּמַתְנֵיו; וַיֹּאמֶר: אֵלֶיהָ
 תִּתְּשָׁבִי הוּא. וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שֵׁר חֲמִשִּׁים וַחֲמִשָּׁיו;
 וַיַּעַל אֵלָיו, וַהֲנִיָּה יָשָׁב עַל-רֹאשׁ הָהָר, וַיְדַבֵּר אֵלָיו:
 אִישׁ הָאֱלֹהִים! הַמֶּלֶךְ דִּבֶּר: רָדָה. וַיַּעֲנֶה אֵלֶיהָ
 וַיְדַבֵּר אֶל-שֵׁר הַחֲמִשִּׁים: וְאִם אִישׁ אֱלֹהִים אֲנִי,
 תֵּרֵד אֲשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת-חֲמִשָּׁיךָ;
 וְתֵרֵד אֲשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם, וְתֹאכַל אֹתוֹ וְאֶת-חֲמִשָּׁיו.
 וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שֵׁר-חֲמִשִּׁים אַחֵר וַחֲמִשָּׁיו; וַיַּעַן
 וַיְדַבֵּר אֵלָיו: אִישׁ הָאֱלֹהִים! כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ: מִהֲרָה
 רָדָה. וַיַּעַן אֵלֶיהָ וַיְדַבֵּר אֵלָיו: אִם-אִישׁ הָאֱלֹהִים
 אֲנִי, תֵּרֵד אֲשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת-חֲמִשָּׁיךָ;
 וְתֵרֵד אֲשׁ-אֱלֹהִים מִן-הַשָּׁמַיִם, וְתֹאכַל אֹתוֹ וְאֶת-
 חֲמִשָּׁיו. וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח שֵׁר-חֲמִשִּׁים שְׁלִישִׁי וַחֲמִשָּׁיו;
 וַיַּעַל וַיָּבֹא שֵׁר-הַחֲמִשִּׁים הַשְּׁלִישִׁי, וַיִּכְרַע עַל-בְּרָכָיו

לִנְגַד אֱלֹהֵיו, וַיִּתְחַנֵּן וַיְדַבֵּר אֵלָיו: אִישׁ הָאֱלֹהִים!
 תִּיבָרֵךְ נָא נַפְשִׁי וְנַפֶּשׁ חַמְשִׁים עֶבְרִיד אֱלֹה בְּעֵינֶיךָ.
 הִנֵּה יָרְדָה אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם, וַתֹּאכַל אֶת שְׁנֵי שָׂרֵי
 הַחַמְשִׁים הָרֵאשׁוֹנִים וְאֶת־חַמְשֵׁיהֶם, וַעֲתָה תִיבָרֵךְ
 נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ.

וַיְדַבֵּר מֶלֶאךָ יְהוָה אֶל־אֱלֹהֵיו: רַד אֹתוֹ, אֶל־
 תִּירָא מִפָּנָיו. וַיָּקָם וַיֵּרֶד אֱלֹהֵיו אֶל־הַמֶּלֶךְ, וַיְדַבֵּר
 אֵלָיו: כֹּה־אָמַר יְהוָה: יַעַן אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים
 לְדְרוֹשׁ בְּבָעַל זָכֹוב אֱלֹהֵי עַמּוּזֹון, הַמִּבְלִי אֵין־
 אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל לְדְרוֹשׁ בְּדָבָרוֹ? לָבֵן הַמָּשָׁה,
 אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָׁם, לֹא־תִרְדַּם מִמֶּנָּה, כִּי־מוֹת תָּמוּת.
 וַיָּמָת אַחֲזִיָּה, בְּדַבַּר־יְהוָה, אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֱלֹהֵיו, בְּשָׁנָת
 עֶשְׂרִים לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה, וַיְמָלֶךְ יוֹרָם אֶחָיו
 תַּחֲתָיו, כִּי לֹא־הָיָה לוֹ בֶּן.

מלכים ב.

א.

וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת יְהוָה אֶת-אֱלֹהָיו בְּסַעֲרָה הַשְּׁמַיִמָּה,
וַיִּלְךְ אֱלֹהָיו וְאַלְיִשֶׁעַ מִן-הַגִּלְגָּל. וַיֹּאמֶר אֱלֹהָיו אֶל-
אַלְיִשֶׁעַ: שִׁב-נָא פֹה, כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי עַד-בֵּית-אֵל;
וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ: חִי-יְהוָה וְחִי-נַפְשְׁךָ, אִם-אֶעֱזָבְךָ.
וַיֵּרְדּוּ בֵּית-אֵל; וַיֵּצְאוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים, אֲשֶׁר בֵּית-אֵל,
אֶל-אַלְיִשֶׁעַ, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו: הִדַּעַתָּ, כִּי הַיּוֹם יְהוָה
לָקַח אֶת אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשְׁךָ? וַיֹּאמֶר: גַּם-אֲנִי
יָדַעְתִּי, הַחֲשׂוֹ. וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהָיו: אֱלִישֶׁעַ! שִׁב-נָא
פֹה, כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי יְרִיחוֹ; וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ: חִי-
יְהוָה וְחִי-נַפְשְׁךָ, אִם-אֶעֱזָבְךָ. וַיָּבֹאוּ יְרִיחוֹ; וַיִּגְשׁוּ
בְנֵי-הַנְּבִיאִים, אֲשֶׁר-בִּירִיחוֹ, אֶל-אַלְיִשֶׁעַ, וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו: הִדַּעַתָּ, כִּי הַיּוֹם יְהוָה לָקַח אֶת-אֲדֹנֶיךָ מֵעַל
רֹאשְׁךָ? וַיֹּאמֶר: גַּם-אֲנִי יָדַעְתִּי, הַחֲשׂוֹ. וַיֹּאמֶר לוֹ
אֱלֹהָיו: שִׁב-נָא פֹה, כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי הַיֵּרֶדְנָה;
וַיֹּאמֶר: חִי-יְהוָה וְחִי-נַפְשְׁךָ, אִם-אֶעֱזָבְךָ. וַיָּלְכוּ
שְׁנֵיהֶם, וַחֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הָלְכוּ וַיַּעֲמֵדוּ
מִגֵּד מַרְחֹק, וּשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל-הַיֵּרֶדֶן. וַיִּקַּח אֱלֹהָיו
אֶת-אֲדָרְתוֹ, וַיִּגָּלֶם, וַיָּפֶה אֶת-הַמַּיִם, וַיַּחֲצוּ הַנָּהָר
וַהֲנִיחָהּ, וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּחֲרָבָה. וַיְהִי כַּעֲבָרָם, וְאֱלֹהָיו
אָמַר אֶל-אַלְיִשֶׁעַ: שָׂאֵל, מָה אֶעֱשֶׂה-לָּךְ, בְּמָרְסָם
אֲלִיָּקָח מֵעַמְּךָ. וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ: וַיְהִי-נָא פִּי-שְׁנַיִם

ברוך אל. ויאמר אליהו: הקשית לשאול: אם-
תרצה אתי לקח מאתך, ויהי-לך בן, ואם-אין-לא
יהיה. ויהי תמה הלכים הלוך ודבר, והנה רכב-
אש וסוסי אש, ויפרידו בין שניהם; ויעל אליהו
בסערה השמים. ואלישע ראה ומצעק: אבי, אבי,
רכב ישראל ופרשיו! ולא ראהו עוד; ויחזק
בבגדיו, ויקרעם לשנים קרעים. וירם את-אדרכת
אליהו, אשר נפלה מעליו, וישב ויעמד על-שפת
הירדן. ויקח את-האדרכת, ויבה את-המים, ויאמר:
איה יהוה, אלהי אליהו? ויבה את-המים אף-הוא,
ויחצו הנה ונהה, ויעבר אלישע. ויראהו בני-
הנביאים, אשר-ביריחו, מנגד, ויאמרו: נחה רוח
אליהו על-אלישע; ויבאו לקראתו, וישתחוו-לו
ארצה. ויאמרו אליו: הנה-נא יש-את-עבדיך חמשים
אנשים בני-חיל, וילכו-נא ויבקשו את-אדניך, פן-
נשאו רוח יהוה וישליכוהו באחד ההרים או באחת
הגאות. ויאמר אלישע: לא תשלחו. ויפצרו-בו
עד-בש, ויאמר: שלחו; וישלחו חמשים איש,
ויבקשו שלשה ימים, ולא מצאוהו. וישבו אליו,
והוא ישב ביריחו, ויאמר אליהם: הלוא-אמרתי
אליכם: אל-תלכו.

ויאמרו אנשי העיר אל-אלישע: הנה-נא מושב
העיר טוב, כאשר אדנינו ראה, והמים רעים,
והארץ משקלת. ויאמר אלישע: קחולי צלחית
חדשה, ושימו שם מלח; ויקחו אליו. ויצא אל-
מוצא המים, וישלך-שם מלח, ויאמר: בזה-אמר
יהוה: רפאתי למים האלה, לא-יהיה משם עוד

מִנֹּת וּמִשְׁכָּלֶת. וַיִּרְפְּאוּ הַמִּים עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּדַבֵּר
אֱלִישֶׁע, אֲשֶׁר דִּבֶּר.

וַיַּעַל מֶשֶׁם בֵּית-אֵל; וְהוּא עָלָה בְּדֶרֶךְ, וַיָּנֻעִים
קַטְנִים יָצְאוּ מִן-הָעִיר, וַיִּתְקַלְסוּ-בּוֹ, וַיֹּאמְרוּ לוֹ:
עֲלֵה, קָרְחָה! עֲלֵה, קָרְחָה! נִיפֹן אַחֲרָיו, וַיֵּרָאם,
וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם יְהוָה; וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּים דְּבִים מִן-הָעִיר,
וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁנֵי יָלָדִים. וַיֵּלֶךְ מֶשֶׁם
אֶל-הַר הַכְּרָמֶל, וּמֶשֶׁם שָׁב שִׁמְרוֹן.

ב.

וַיּוֹרֶם בֶּן-אֲחִיזָב מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בִּשְׁנַת
עֶשְׂרִים לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה, וַיִּמְלֹךְ שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה
שָׁנָה. וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה, רַק לֹא כָאֲבֹ
וּכְאֹמוֹ, וַיִּסֶּר אֶת-מִצְבַּת הַבַּעַל, אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו.
רַק בַּחֲטָאת יִרְבָּעָם בֶּן-נָבַט, אֲשֶׁר-הִחֲטִיא אֶת-
יִשְׂרָאֵל, דָּבַק, לֹא-סָר מִמֶּנָּה.

וּמִישֶׁע מֶלֶךְ-מוֹאָב הָיָה נֶקֶד; וְהָשִׁיב לְמֶלֶךְ-
יִשְׂרָאֵל מֵאֶה-אַלְפֵי כָרִים וּמֵאֶה אַלְפֵי אֵילִים צֹמֶר.
וַהֲיָ כְמוֹת אֲחִיזָב, וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ-מוֹאָב בְּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.
וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ יוֹרֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִשְׁמְרוֹן, וַיִּפְקֹד אֶת-
כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׁלַח אֶל-יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר:
מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בִּי, הִתְלַךְ אֹתִי אֶל-מוֹאָב לְמִלְחָמָה?
וַיֹּאמֶר: אֲעֲלֶה; כִּמְנִי כְמוֹד, כְּעַמִּי כְעַמּוֹד, כְּסוּסִי
כְּסוּסִיד. וַיֹּאמֶר יוֹרֶם: אֵי-נָה תִּדְרֹךְ נַעֲלָה? וַיֹּאמֶר
יְהוֹשָׁפָט: דֶּרֶךְ מִדְּבַר אֲדוֹם. וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וּמֶלֶךְ יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אֲדוֹם, וַיִּסְבּוּ דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים,
וְלֹא-הָיָה מַיִם לְמַחְנֶה וּלְבַהֲמָה, אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם.
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: אֵהָה, כִּי-קָרָא יְהוָה לְשָׁלֹשֶׁת

המלכים האלה לתת אותם ביד-מוֹאב. וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשָׁפָט: הֲאֵין פֶּה נָבִיא לַיהוָה, וְנִדְרָשָׁה אֶת-יְהוָה
 מֵאוֹתוֹ? וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר: פֶּה
 אֱלִישֶׁע בֶּן-שָׁפְט, אֲשֶׁר-יֵצֵק מַיִם עַל-יָדָיו אֲלֵיהֶם.
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט: יֵשׁ אוֹתוֹ דְּבַר-יְהוָה; וַיֵּרְדּוּ אֵלָיו
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיהוֹשָׁפָט וּמֶלֶךְ אֲדוֹם. וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע
 אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: מַה-לִּי וְלָךְ? לָךְ אֶל-נָבִיא אֲבִיךָ
 וְאֶל נָבִיאֵי אֲמֹךְ. וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: אֵל,
 כִּי-קָרָא יְהוָה לְשָׁלֶשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם
 בְּיַד מוֹאָב. וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע: חִי-יְהוָה צָבָאוֹת, אֲשֶׁר
 עֲמַדְתִּי לְפָנָיו, כִּי לֹלִי פְגִי-יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֲנִי
 נִשְׂא, אִם-עָבִיט אֱלֹדָד וְאִם-אַרְאָד. וְעַתָּה קְחוּ-לִי
 מִנְּגַן, — וְהִנֵּה בְּנָגַן הַמִּנְּגָן, וְתָהִי עָלָיו יַד יְהוָה.
 וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע: כֹּה אָמַר יְהוָה: עֲשֵׂה הַנֶּחֱל הַזֶּה
 גְּבִים גְּבִים; לֹא-תֵרְאוּ רוּחַ וְלֹא-תֵרְאוּ נָשָׁם, וְהַנֶּחֱל
 יִמְלֵא מַיִם, וּשְׁתִּיתֶם אֹתָם וּמִקְנֵיכֶם וּבְהֶמְתְּכֶם.
 וַיִּקַּל זֹאת בְּעֵינֵי יְהוָה, וַנִּתֵּן אֶת-מוֹאָב בְּיָדָם. וַיְהִי
 בַּבֹּקֶר וְהַנְּהַר-מַיִם בָּאִים מִדֶּרֶךְ אֲדוֹם, וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ
 אֶת-הַמַּיִם. וְכָל-מוֹאָב שָׁמְעוּ, כִּי-עָלוּ הַמְּלָכִים
 לְהִלָּחֶם בָּם, וַיִּצָּעְקוּ מִכָּל חֹגֶר חֲגֹרָה וּמַעְלָה,
 וַיַּעֲמֻדוּ עַל-הַגְּבוּל. וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֹּקֶר, וַיִּשְׁמֹשׁ יָרְחָה
 עַל-הַמַּיִם; וַיֵּרְאוּ מוֹאָב מִנֶּגֶד אֶת הַמַּיִם אֲדָמִים
 כְּדָם, וַיֹּאמְרוּ: דָּם זֶה! הִתְרַב נִחְרְבוּ הַמְּלָכִים,
 וַיָּבֹאוּ אִישׁ אֶת-הָעֵהוּ; וְעַתָּה לְשָׁלֵל, מוֹאָב! וַיָּבֹאוּ
 אֶל-מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל; וַיִּקְמוּ יִשְׂרָאֵל, וַיָּבֹאוּ אֶת-מוֹאָב,
 וַיִּגְסּוּ מִפְּנֵיהֶם. וַיֵּרָא מֶלֶךְ מוֹאָב, כִּי-חֹזְקָה מִמֶּנּוּ
 הַמְּלָחָמָה, וַיִּקַּח אוֹתוֹ שְׁבַע-מֵאוֹת אִישׁ שִׁלָּה חָרָב
 לְהַבְקִיעַ אֶל-מֶלֶךְ אֲדוֹם, וְלֹא יָבִלּוּ. וַיִּקַּח אֶת-בֶּן

מֶלֶךְ אָדָם הַבְּכוֹר , אֲשֶׁר-יִמְלֹךְ תַּחְתָּיו , וַיַּעֲלֶהוּ
עָלָה עַל-הַחֲמָה ; וַיִּקְצֹף מֶלֶךְ אָדָם קִצְפָּה גָדוֹל עַל-
יִשְׂרָאֵל , וַיִּסְעוּ מֵעָלָיו , וַיָּשֻׁבוּ לָאָרֶץ .

ג.

וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי-הַנְּבִיאִים צָעֲקָה אֶל-
אֱלִישֶׁע לֵאמֹר : עֲבָדְךָ אִישִׁי מֵת ; וְאַתָּה יָדָעְתָּ , כִּי
עֲבָדְךָ הָיָה יָרָא אֶת-יְהוָה , וְהַנְּשָׂה בָּא לְקַחַת אֶת-
שְׁנֵי יְלָדָיו לִי לְעֹבָדִים . וַיֹּאמֶר אֵלָיָה אֱלִישֶׁע : מָה
אֶעֱשֶׂה-לָּךְ ? הִגִּידִי לִי , מַה-יֵּשׁ-לָּךְ בְּבֵית . וְהָאָמֶר :
אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כָּל בְּבִית , כִּי אִם-אֶסוּד שָׁמֶן . וַיֹּאמֶר
אֱלִישֶׁע : לְכִי שְׂאֵלִי-לָּךְ כָּלִים מִן-הַחוּץ מֵאֵת כָּל-
שְׂכֵנֶיךָ , כָּלִים רַקִּים ; אֶל-תִּמְעִיטִי . וּבָאת וּסְגַרְתָּ
הַדֶּלֶת בְּעֶדְךָ וּבְעֶד-בְּנֶיךָ , וַיִּצְקֶתָ אֵל כָּל-הַכָּלִים
הָאֵלֶּה ; וְהִמָּלֵא תִפְסִיעַ . וְתִלְךָ מֵאֵתוֹ , וְתִסְגֹּר הַדֶּלֶת
בְּעֶדָה וּבְעֶד בְּנֵיהָ ; הֵם מִנְּשִׁים אֵלָיָה , וְהוּא יוֹצֵקְתָּ .
וַיְהִי כַּמְּלֵאת הַכָּלִים , וְהָאָמֶר אֶל-בְּנָה : הַגִּישִׁי
אֵלַי עוֹד כָּלִי . וַיֹּאמֶר אֵלָיָה : אֵין עוֹד כָּלִי ; וַיַּעֲמֵד
הַשָּׁמֶן . וְתָבֹא וְתִגְדַּל לְאִישׁ הָאֱלֹהִים , וַיֹּאמֶר לָהּ :
לְכִי מִכְרִי אֵת הַשָּׁמֶן וְשִׁלְמִי אֶת-נַשְׂיֶךְ , וְאַתָּה וּבְנֶיךָ
תַּחְתִּי בְנוֹתֶר .

וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישֶׁע אֶל-שׁוֹנָם , וְשֵׁם אִשָּׁה
גְּדוּלָּה , וְתַחֲזֹק-בּוֹ לֶאֱכָל-לֶחֶם ; וַיְהִי מִדֵּי עֲבָרוֹ ,
יָסוּר שָׁמָּה לֶאֱכָל-לֶחֶם . וְהָאָמֶר אֶל-אִשָּׁה : הִנֵּה-
נָא יָדָעְתִּי , כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָרוֹשׁ הוּא עָבַר עָלֵינוּ
תָּמִיד ; נַעֲשֶׂה-נָּא עֲלֵית-קִיר קִמְנָה , וְנִשְׁכֵּם לִי שֵׁם
מִטָּה וְשִׁלְחָן וּכְסֵא וּמְנוּרָה , וְהָיָה כִּבְּאוֹ אֵלָינוּ , יָסוּר
שָׁמָּה . וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה , וַיָּסֹר אֶל הָעֲלִיָּה ,

וַיִּשְׁכַּב-שָׁמָּה. וַיֹּאמֶר אֶל-גִּיחִיזִי נָעֲרוּ: קָרָא לַשּׁוֹנְמִית
הַזֹּאת; וַיִּקְרָא-לָהּ, וַתַּעֲמֵד לְפָנָיו. וַיֹּאמֶר לוֹ: אָמַר-
נָא אֵלֶיךָ: הִנֵּה חֲרַדְתָּ אֵלַינוּ אֶת-כָּל-הַחֲרָדָה הַזֹּאת,
מָה לַעֲשׂוֹת לָךְ? הֲיֵשׁ לְדַבֵּר-לָךְ אֶל-הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל-
שֶׁר הַצָּבָא? וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה: בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנִכִּי
יִשְׁכַּב. וַיֹּאמֶר אֶל גִּיחִיזִי: וּמָה לַעֲשׂוֹת לָהּ? וַיֹּאמֶר
גִּיחִיזִי: אָכֵל בֶּן אִין-לָהּ. וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ: לְמוֹעֵד הַזֶּה
כָּעֵת חַיָּה אַתָּה חֲבֵקֶת בֶּן. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה: אֵל, אֲדֹנִי,
אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֶל-תִּכּוֹב בְּשַׁפְּחָתְךָ. וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה
בֶּן לְמוֹעֵד, אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵלֶיךָ אֵלִישָׁע.

וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד; וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל-אָבִיו אֶל-
הַקְּצָרִים. וַיֹּאמֶר אֶל-אָבִיו: רֹאשִׁי, רֹאשִׁי! וַיֹּאמֶר
אֶל-הַנָּעֵר: שָׂאֵהוּ אֶל-אִמּוֹ. וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיְבִיֵּאֵהוּ אֶל-
אִמּוֹ, וַיֵּשֶׁב עַל-בְּרֶכֶיָּה עַד-הַצֹּהֲרִים, וַיָּמָת. וַתַּעַל
וַתִּשְׁכְּבֵהוּ עַל-מִטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַתִּסְגֵּר בָּעֶדוּ,
וַתֵּצֵא, וַתִּקְרָא אֶל-אִשָּׁהּ, וַתֹּאמֶר לוֹ: שְׁלַחָה נָא
לִי אֶחָד מִן-הַנָּעֲרִים וְאָחַת הָאֶתְנוֹת, וְאָרוּצָה עַד-
אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאִשׁוּבָה. וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ: מִדַּע אַתָּה
הֹלֶכֶת אֵלָיו? הַיּוֹם לֹא-תֵרָשׁ וְלֹא שָׁבֶת: וַתֹּאמֶר:
שְׁלוֹם. וַתַּחֲבֹשׁ הָאֶתוֹן, וַתֹּאמֶר אֶל-נַעֲרָה: נִהַג וְלֵךְ,
אֶל-תַּעֲצֹר-לִי לְרֶכֶב, כִּי אִם-אֲמַרְתִּי לָךְ. וַתֵּלֶךְ
וַתָּבֵא אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הַר הַבְּרָמָל, וַיְהִי
כִּרְאוֹת אִישׁ-הָאֱלֹהִים אוֹתָהּ מִנֶּגֶד, וַיֹּאמֶר אֶל-גִּיחִיזִי
נָעֲרוּ: הִנֵּה הַשּׁוֹנְמִית הַלְּזָה. עָתָה רוּץ-נָא לִקְרֹאתָהּ,
וְאָמַר-לָהּ: הַשְׁלוֹם לָךְ? הַשְׁלוֹם לְאִישְׁךָ? הַשְׁלוֹם
לְיֶלֶד? וַתֹּאמֶר: שְׁלוֹם. וַתָּבֵא אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֶל-הַהָר, וַתַּחֲזֹק בְּרַגְלָיו; וַיַּגֵּשׁ גִּיחִיזִי לְהִרְפָּה,
וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים: הִרְפָּה-לָּהּ, כִּי-נִפְשָׁה מְרָה-

לָהּ, וַיְהִי הָעֵלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי. וַתֹּאמֶר:
 הִשְׁאֲלֹתִי בֶן מֵאֵת אֲדֹנִי? הֲלֹא אָמַרְתִּי: לֹא תִשְׁלַח
 אִתִּי. וַיֹּאמֶר לְגִיחֹי: חֲגֹר מִתְנַךְ, וְקַח מִשְׁעָנִי
 בְיָדְךָ, וְלֵךְ: כִּי תִמְצָא-אִישׁ, לֹא תִבְרַכְנוּ, וְכִי-
 יִבְרַכְךָ אִישׁ, לֹא תַעֲנֶנּוּ, וְשִׁמְתָּ מִשְׁעָנִי עַל-פְּנֵי
 הַנָּעַר. וַתֹּאמֶר אִם הַנָּעַר: חִי-יְהִי וְחִי-נִפְשָׁךְ, אִם-
 אֶעֱבֹד; וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ. וְגִיחֹי עָבַר לִפְנֵיהֶם,
 וַיִּשֶׁם אֶת-הַמִּשְׁעָנָה עַל-פְּנֵי הַנָּעַר, וַאֲזַן קוֹל וַאֲזַן
 קֶשֶׁב; וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ, וַיַּגִּד-לוֹ לֵאמֹר: לֹא הִקִּיץ
 הַנָּעַר. וַיָּבֹא אֱלִישֶׁע הַבִּיתָה, וַהֲנֶה הַנָּעַר מֵת מִשְׁכָּב
 עַל-מִטָּתוֹ. וַיָּבֹא וַיִּסָּגֵר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם, וַיִּתְפַּלֵּל
 אֶל-יְהוָה. וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל-הַיֶּלֶד, וַיִּשֶׁם פִּיו עַל-
 פִּיו וְעֵינָיו עַל-עֵינָיו וְכַפָּיו עַל-כַּפָּיו, וַיִּנָּהָר עָלָיו;
 וַיָּחַם בָּשָׂר הַיֶּלֶד. וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בַּבֵּית אַחַת הָנָּה
 וְאַחַת הָנָה, וַיַּעַל, וַיִּנָּהָר עָלָיו; וַיִּזְרַר הַנָּעַר עַד-
 שֶׁבַע פַּעַמִּים, וַיִּפְקַח אֶת-עֵינָיו. וַיִּקְרָא אֶל-גִּיחֹי,
 וַיֹּאמֶר: קְרָא אֶל-הַשְּׁנַמִּית הַזֹּאת; וַיִּקְרָאָהּ, וַתָּבֹא
 אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לָהּ: שְׂאִי בִנְךָ. וַתָּבֹא וַתַּפֵּל עַל-
 רַגְלָיו, וַתִּשְׁתַּחֲוֶה אַרְצָה, וַתִּשָּׂא אֶת-בָּנָהּ, וַתִּצָּא.
 וַאֲלִישֶׁע שָׁב הַגִּלְגָּלָה, וַהֲרַעַב בְּאֶרֶץ, וּבְנֵי
 הַנְּבִיאִים יֹשְׁבִים לִפְנָיו; וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ: שְׁפַת הַסִּיד
 הַגְּדוּלָה וּבִשָּׁל גּוֹיִד לְבָנֵי הַנְּבִיאִים. וַיֵּצֵא אֶחָד
 אֶל-הַשָּׂדֶה לְלֶקֶט אֲרוֹת, וַיִּמְצָא נֶפֶן שָׂדֶה, וַיִּלְקֹט
 מִמֶּנּוּ פַקְעוֹת שָׂדֶה מְלֹא בָגָד; וַיָּבֹא, וַיִּפְּלֵת אֶל-
 סִיר הַגּוֹיִד. וַיִּצְקוּ לְאֲנָשִׁים לֶאֱכֹל; וַיְהִי כָאֵכֶלֶם
 מִהַגּוֹיִד, וַהֲמָה צָעְקוּ וַיֹּאמְרוּ: מָוֶת בִּסִּיר, אִישׁ
 הָאֱלֹהִים! וְלֹא יָכְלוּ לֶאֱכֹל. וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע: וְקַחוּ-

קמח, וישלך אל-הסור, ויאמר: צק לעם ויאכלו;
ולא הָיָה דָּבָר רָע בִּסּוּר.

ואיש בא מבֶּעַל שְׁלֹשָׁה, וַיָּבֹא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים
לֶחֶם בִּבְּרִים: עֲשָׂרִים-לֶחֶם שְׁעָרִים וּבְרָמֶל בְּצֻקְלָנוּ.
וַיֹּאמֶר לְמִשְׁרָתוֹ: תֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ. וַיֹּאמֶר מִשְׁרָתוֹ:
מַה אַתָּן זֶה לִפְנֵי מַאֲהָ אִישׁ? וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ: תֵּן
לָעָם וַיֹּאכְלוּ, כִּי כֹה אָמַר יְהוָה: אֲכֹל וְהוֹתַר.
וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם; וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִירוּ, בְּדָבַר יְהוָה.

ד.

וַנַּעֲמַן שַׂר-צָבָא מֶלֶךְ-אֲרָם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי
אֲדֹנָיו וַיִּשְׁוֹא פָּנִים, בִּיָּבֹו נִתְּן-יְהוָה תְּשׁוּעָה לְאֲרָם;
וְהָאִישׁ הָיָה מְצָרֵעַ. וְאֲרָם יָצָאוּ גִדּוּדִים, וַיִּשְׁבּוּ
מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גִּעְרָה קִטְנָה, וַתְּהִי לִפְנֵי אִשֶּׁת
נַעֲמָן. וַתֹּאמֶר אֶל-גִּבְרִיתָהּ: אַחֲלִי * אֲדֹנִי לִפְנֵי
הַנָּבִיא, אֲשֶׁר בְּשַׁמְרוֹן, אֲזִי וְאַסְף אֹתוֹ מְצָרָעָתוֹ.
וַיָּבֹא נַעֲמָן וַיַּגֵּד לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר: כּוֹאת וְכוֹאת דְּבַרָּה
הַגִּיעְרָה, אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-אֲרָם:
לֵךְ בָּא, וְאִשְׁלַחְהָ סֹפֵר אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. וַיֵּלֶךְ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֶשֶׂר כִּפְרֵי-כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב
וְעֶשֶׂר חֲלִיפוֹת בָּגָדִים, וַיָּבֹא אֶת הַסֹּפֵר אֶל-מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֹּפֵר הַזֶּה אֵלַיךְ,
הִנֵּה שָׁלַחְתִּי אֵלַיךְ אֶת-נַעֲמָן עַבְדִּי, וְאַסְפֹתוֹ מְצָרָעָתוֹ.
וַיְהִי כִּקְרָא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַסֹּפֵר, וַיִּקְרַע בָּגָדָיו,
וַיֹּאמֶר: הָאֱלֹהִים אֲנִי לְהַמִּית וּלְחַיִּית, כִּי-זֶה שָׁלַח
אֵלַי לְאַסֹּף אִישׁ מְצָרָעָתוֹ? דַּעֲיֹנָא וְרָאוּ, כִּי-מִתְאַנֶּה
הוּא לִי. וַיְהִי כִשְׁמַע אֱלִישֶׁעַ אִישׁ-הָאֱלֹהִים, כִּי-

(*) אם בקשות אדוני תבאנה לפני הנביא וכו'

קרע מלך ישראל את בגדיו , וישלח אל-המלך
 לאמר : למה קרעת בגדיך ? יבא נא אלי וידע , כי
 יש נביא בישראל . ויבא נעמן בסוסיו וברכבו ,
 ויעמד פתח הבית לאלישע . וישלח אליו אלישע
 מלאך לאמר : הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ,
 וישב בשרך לך , ותטהר . ויקצף נעמן ויאמר :
 הנה אמרתי : אלי יצא , ועמד וקרא בשם-יהוה
 אלהיו , ואספ המצורע . הלא טוב אמנה ופרפר ,
 נהרות דמשק , מכל מימי ישראל ? הלא ארחץ
 בהם וטהרתי ? ויפן וילך , בחמה . ויגשו עבדיו
 וינדבדו אליו לאמר : אבי ! לו דבר אליך הנביא
 דבר גדול , הלא תעשה ? ואף כי אמר אליך :
 רחץ וטהר . ויכר ויטפל בירדן שבע פעמים , כדבר
 איש האלהים , וישב בשרו כבשר נער קטן , ויטהר .
 וישב אל איש האלהים , הוא וכל מחנהו , ויבא ,
 ויעמד לפניו . ויאמר : הנה נא ידעתי , כי אין אלהים
 בכל הארץ , כי אם-בישראל ; ועתה קח-נא ברכה
 מאת עבדך . ויאמר איש האלהים : חי יהוה , אשר-
 עמדת לפניו , אם-אקח ; ויפצרו-בו לקחת , וימאן .
 ויאמר נעמן : ולא יתן-נא לעבדך משא צמר-
 פרדים אדמה ? כי לוא-יעשה עוד עבדך עלה וזבח
 לאלהים אחרים , כי אם-ליהוה . לדבר הנה יסלח
 יהוה לעבדך : כבוא אדני בית-רמון להשתחוות
 שמה , והוא נשען על-ידי , בהשתחויתי בית רמן ,
 יסלח-נא יהוה לעבדך . ויאמר-לו : לך לשלום .
 וילך מאתו כברת ארץ .

ויאמר גיחזי נער אלישע איש-האלהים : הנה
 חשף אדני את נעמן הארמי הנה מקחת מידו את

אשר-הביא; חיי-הנה, כִּי-אם-רצתי אחריו, ולקחתי
מאתו מאומה. וירדה גִּיחוֹי אחרֵי נַעֲמָן: וַיֵּרָא
נַעֲמָן אֶת גִּיחוֹי רֹץ אַחֲרָיו, וַיִּפֹּל מֵעַל הַמָּרְכָּבָה
לְקִרְאָתוֹ, וַיֹּאמֶר: הַשָּׁלוֹם? וַיֹּאמֶר גִּיחוֹי: שָׁלוֹם;
אֲדֹנִי שָׁלַחֲנִי לֵאמֹר: הִנֵּה עֹתָה זֶה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי-
נָעָרִים מֵהָר אֶפְרַיִם, מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים, תִּנְהַנָּא לָהֶם
כַּכ־כֶּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִיפֹת בְּגָדִים. וַיֹּאמֶר נַעֲמָן:
הוּאֵל קֹחַ כֶּכָּרִים. וַיִּצַּר כֶּכָּרִים כֶּסֶף בְּשֵׁנֵי חֲרִישִׁים
וּשְׁתֵּי חֲלִיפֹת בְּגָדִים, וַיִּתֵּן אֶל-שְׁנֵי נָעָרָיו, וַיֵּשְׂאוּ
לִפְנָיו. וַיָּבֹא אֶל הָעֶפְלָה, וַיִּקַּח מִיָּדָם, וַיִּפְקֹד בְּבֵיתוֹ;
וַיִּשְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים, וַיֵּלְכוּ. וְהוּא-בָּא וַיַּעֲמֹד אֶל-
אֲדָנָיו; וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישֶׁע: מֵאִין, גִּיחוֹי? וַיֹּאמֶר
גִּיחוֹי: לֹא-הִלֵּךְ עִבְדְּךָ אִנָּה וְאִנָּה. וַיֹּאמֶר אֵלָיו: לֹא-
הִלֵּךְ לְבִי, כְּאֲשֶׁר הִפְדֵּי אִישׁ מֵעַל מָרְכָּבָתוֹ לְקִרְאָתְךָ!
הַעַת לִקְחַת אֶת-הַכֶּסֶף וְלִקְחַת בְּגָדִים וַיִּתֵּים וַיְכַרְמִים
וַיִּצְאֻן וַיְבָקֶר וַעֲבָדִים וּשְׂפָחוֹת? וַיִּצְרַעַת נַעֲמָן וַיִּדְבֹּק-
בְּךָ וּבִזְרָעְךָ לְעוֹלָם. וַיִּצְא מִלִּפְנָיו מִצְרַע בַּשָּׁלֹחַ.

ה.

וַיֹּאמְרוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים אֶל-אֱלִישֶׁע: הִנֵּה-נָא
הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים שָׁם לִפְנֶיךָ, צָר מִמֶּנּוּ,
נִלְכְּדָה-נָא עַד-הַיָּרְדֵּן, וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אַחַת,
וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם מָקוֹם לְשִׁכַּת שָׁם. וַיֹּאמֶר: לָבוּ.
וַיֹּאמֶר הָאֶחָד: הוּאֵל נָא וְלֵךְ אֶת-עִבְדְּךָ. וַיֹּאמֶר:
אֲנִי אֵלֶיךָ. וַיֵּלֶךְ אִתָּם; וַיָּבֹאוּ הַיָּרְדֵּנָה, וַיִּנָּרוּ הַנַּעֲצִים.
וַיְהִי הָאֶחָד מִפִּיל הַקּוֹרָה וַהֲבָרֹל נָפַל אֶל-הַמָּיִם;
וַיִּצָּעַק וַיֹּאמֶר: אָהָה, אֲדָנִי! וְהוּא שָׂאוֹל. וַיֹּאמֶר
אִישׁ-הָאֱלֹהִים: אִנָּה נָפַל? וַיֵּרְאֵהוּ אֶת-הַמָּקוֹם:

וַיִּקְצַב-עֵץ, וַיִּשְׁלַךְ שָׁמָּה, וַיֵּצֵף הַכְּרוֹל. וַיֹּאמֶר
 אֱלִישֶׁעַ: הֲרֵם לָךְ; וַיִּשְׁלַח יָדוֹ, וַיִּקְחָהוּ.
 וּמֶלֶךְ אֲרָם הָיָה נֹלָחַם בְּיִשְׂרָאֵל: וַיּוֹעֵץ אֶל-
 עַבְדָּיו לֵאמֹר: אֶל-מָקוֹם פְּלָנִי אֶלְמַנִּי תַחְנַנְתִּי. וַיִּשְׁלַח
 אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הַשְׁמַר מֵעַבֵּר
 הַמָּקוֹם הַזֶּה, כִּי-שָׁם אֲרָם נַחֲתִים. וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ אִישׁ-הָאֱלֹהִים
 וַהֲזִירוּ, וַנִּשְׁמַר-שָׁם לֹא-אֶחָת וְלֹא שְׁתֵּים. וַיִּסְעַר
 לֵב מֶלֶךְ-אֲרָם עַל-יַדְבַּר הַזֶּה, וַיִּקְרָא אֶל-עַבְדָּיו.
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: הֲלוֹא תַנִּידוּ לִי, מִי מִשְׁלָנוּ אֶל-מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל? וַיֹּאמֶר אֶחָד מֵעַבְדָּיו: לוֹא, אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ!
 כִּי-אֱלִישֶׁעַ הַנָּבִיא, אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל, יָנִיד לְמֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל אֶת-יַדְבָּרִים, אֲשֶׁר תִּדְבַּר בַּחֲדָר מִשְׁכַּבְּךָ.
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ אֲרָם: לָכֵן וְרָאוּ, אֵיכָה הוּא, וַאֲשַׁלַּח
 וְאִקְחָהוּ: וַיַּגִּד-לוֹ לֵאמֹר: הִנֵּה בִדְתָן. וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה
 סוּסִים וָרֶכֶב וַחֲמִיל כָּבֵד, וַיָּבֹאוּ לַיְלָה, וַיִּקְיֹפוּ עַל-
 הָעִיר. וַיִּשְׁכֹּם מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם, וַיֵּצֵא,
 וַהֲגַה-חֲמִיל סוּבָב אֶת-הָעִיר וְסוּם וָרֶכֶב. וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ
 אֵלָיו: אָחָה, אֲדֹנִי, אֵיכָה נַעֲשֶׂה? וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ:
 אֶל-תִּירָא, כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ, מֵאֲשֶׁר אוֹתָם.
 וַיַּתְּפִל אֱלִישֶׁעַ, וַיֹּאמֶר: יְהוָה! פָּקַח-נָא אֶת-עֵינָיו,
 וַיִּרְאֶה. וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת-עֵינֵי הַנָּעַר, וַיֵּרָא, וַהֲגַה
 הָהָר מִלֹּא סוּסִים וָרֶכֶב אֵשׁ סָבִיבוֹת אֱלִישֶׁעַ. וַיִּרְדּוּ
 חֲמִיל אֲרָם אֵלָיו: וַיַּתְּפִל אֱלִישֶׁעַ אֶל-יְהוָה, וַיֹּאמֶר:
 הֲדָ-נָא אֶת-הַגּוֹי-הַזֶּה בַּסִּנּוּרִים; וַיָּבֶם בַּסִּנּוּרִים,
 כְּדָבָר אֱלִישֶׁעַ. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלִישֶׁעַ: לֹא-זֶה הַדֶּרֶךְ
 וְלֹא-זֶה הָעִיר; לָכֵן אַחֲרֵי, וְאוֹלִיכָה אֶתְכֶם
 אֶל-הָאִישׁ, אֲשֶׁר תִּבְקְשׁוּ: וַיִּלָּךְ אוֹתָם שְׁמֹרֹנָה.

וַיְהִי כִּבְבֶּאֱם שְׁמֵרוֹן, וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ: יְהוֹה! פָּקַח אֶת־
 עֵינֵי־אֵלֶּה, וַיִּרְאוּ: וַיִּפְקַח יְהוֹה אֶת־עֵינֵיהֶם, וַיִּרְאוּ,
 וַהֲנֵה הֵם בְּתוֹךְ שְׁמֵרוֹן. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־
 אֱלִישֶׁעַ, כִּרְאֹתוֹ אוֹתָם: הֲאֵכָה, אָבִי? וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ:
 לֹא תִכָּה: הָאִשֶּׁר שָׁכִיתָ בְּחֶרֶבֶד וּבִקְשָׁתָד אֹתָהּ
 מִכָּה? שִׁים לֶחֶם וּמִים לַפְּנִיָּה, וַיֹּאכְלוּ, וַיֵּשְׁתּוּ,
 וַיָּלְכוּ אֶל־אֲרֻנֵיהֶם. וַיִּכְרֶה לָּהֶם כֶּרֶה גְדוֹלָה, וַיֹּאכְלוּ,
 וַיֵּשְׁתּוּ: וַיִּשְׁלַחֵם, וַיָּלְכוּ אֶל־אֲרֻנֵיהֶם.

ו.

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּקְבֹּץ בְּנֵי־הַדָּד מֶלֶךְ־אֲרָם אֶת־
 כָּל־מַחֲנֵהוּ, וַיַּעַל, וַיַּצֵּר עַל שְׁמֵרוֹן. וַיְהִי רָעַב גְּדוֹל
 בְּשְׁמֵרוֹן עַד הָיוֹת רֹאשׁ־חֲמוֹר בְּשָׁמוֹנִים כֶּסֶף, וְרַבֵּעַ
 הַקֵּב דְּבִיּוֹנִים (*). בַּחֲמִשָּׁה כֶּסֶף. וַיְהִי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 עָבַר עַל־הַחֲמָה, וְאִשָּׁה צָעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר: הוֹשִׁיעָה,
 אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ! וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: אֶל־יוֹשִׁיעַד יְהוֹה, מֵאִין
 אוֹשִׁיעַד? הַמֶּן־הַגֵּרָן אוֹ מִן־הַיִּקְב? וַיֹּסֶף הַמֶּלֶךְ
 וַיֹּאמֶר־לָּהּ: מַה־לָּךְ? וַתֹּאמֶר: הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה
 אֵלַי: תֵּנִי אֶת־בְּגָדְךָ, וְנֹאכְלֵנוּ הַיּוֹם, וְאֶת־בְּנֵי נֹאכַל
 מִחֵר. וַנִּבְשַׁל אֶת־בְּנֵי, וְנֹאכְלֵנוּ: וַאֲמַר אֵלֶיהָ בַּיּוֹם
 הָאֶחָד: תֵּנִי אֶת־בְּגָדְךָ, וְנֹאכְלֵנוּ, וַתַּחֲבִיא אֶת־בְּגָדָהּ.
 וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבָרֵי הָאִשָּׁה, וַיִּקְרַע אֶת־
 בְּגָדָיו, וְהוּא עָבַר עַל־הַחֲמָה: וַיֵּרָא הָעָם, וַהֲנֵה
 הִשָּׁק עַל־בָּשָׂרוֹ מִבֵּית. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: כֹּה־יַעֲשֶׂה־
 לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף, אִם־יַעֲמִד רֹאשׁ אֱלִישֶׁעַ בֶּן־
 שָׁפַט עָלָיו הַיּוֹם. וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אִישׁ מִלִּפְנֵי
 אֶל אֱלִישֶׁעַ: וְאֱלִישֶׁעַ יָשָׁב בְּבֵיתוֹ, וַהֲוֹקְנִים יֹשְׁבִים

אתו, והוא אמר אל-הזקנים, במָרָם יבא המלָאךְ
אליו: הֲרֵאיתֶם, בִּישְׁלַח בֶּן-הַמֶּרְצָח הַזֶּה יִלְהַסִּיר
אֶת-רָאשֵׁי? רְאוּ כִּבֵּא הַמֶּלָּאךְ, סָגְרוּ הַדָּלֹת
וְלִחְצָתֶם אֹתוֹ בַּדָּלֹת; הֲלֹא קוֹל רִגְלֵי אֲדָנָיו אֲחֲרָיו?
עוֹדְנוּ מִדְּבַר עַמָּם, וְהִנֵּה הַמֶּלָּךְ בָּא אֵלָיו, וַיֹּאמֶר:
הִנֵּה-זֹאת הָרָעָה מֵאֵת יְהוָה, מִה-אוֹחִיל לִיהְיֶה עוֹד?
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע: שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה: כֹּה אָמַר
יְהוָה: בָּעֵת מָחָר סָאֵה-סֵלֶת בְּשֶׁקֶל וְסֵאתִים שְׁעָרִים
בְּשֶׁקֶל בְּשֶׁעַר שִׁמְרוֹן. וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלָּךְ
נִשְׁעַן עָלָיו, אֶת-אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר: הִנֵּה יְהוָה
עֹשֶׂה אֲרָבוֹת בַּשָּׁמַיִם, הִיחֲנֶה הַדְּבַר הַזֶּה? וַיֹּאמֶר
אֱלִישָׁע: הִנֵּךְ רֹאֵה בְּעֵינֶיךָ, וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל.

ז.

וְאֲרָבָעָה אֲנָשִׁים מִצָּרְעִים הָיוּ פֶתַח הַשָּׁעַר:
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ: מִה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד-
מָתְנוּ? אִם-אֲמָרְנוּ נָבֹא הָעִיר, וְהִרְעַב בָּעִיר, וּמָתְנוּ
שָׁם; וְאִם-יִשְׁבְּנוּ פֹה, וּמָתְנוּ. וַעֲתָה לָּכֹו וְנִפְלֶה אֶל-
מַחֲנֶה אָרֶם, אִם-יַחֲיוּ, נַחֲיָה, וְאִם-יָמִיתְנוּ, וּמָתְנוּ.
וַיָּקֻמוּ בַּנִּשְׁפָּה לָּבֹא אֶל-מַחֲנֶה אָרֶם; וַיָּבֹאוּ עַד-קִצֵּה
מַחֲנֶה אָרֶם, וְהִנֵּה אִין-שָׁם אִישׁ.

וְאֲדָנִי הַשָּׁמִיעַ אֶת-מַחֲנֶה אָרֶם קוֹל רֶכֶב וְקוֹל
סוּס, קוֹל חֵיל גָּדוֹל; וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֲחָיו: הִנֵּה
שׂוֹכֵר-עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת-מַלְכֵי הַחֲתִים וְאֶת-
מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבֹא עָלֵינוּ. וַיָּקֻמוּ וַיָּנוּסוּ בַּנִּשְׁפָּה,
וַיַּעֲזְבוּ אֶת-אֶהֱלֵיהֶם וְאֶת-סוּסֵיהֶם וְאֶת-חֲמֹרֵיהֶם,
הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר הָיָא, וַיָּנוּסוּ אֶל-נֶפֶשָׁם. וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים

הָאֱלֹהִים עַד־קֶצֶה הַמַּחֲנֶה, וַיָּבֹאוּ אֶל־אֱהֶל אֶחָד,
וַיֹּאכְלוּ, וַיִּשְׁתּוּ, וַיֵּשְׂאוּ מִשֶּׁם כֶּסֶף ווָהֶב וּבָגָדִים,
וַיִּלְכוּ, וַיִּטְּמִינוּ; וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֱהֶל אֶחָד, וַיֵּשְׂאוּ
מִשֶּׁם, וַיִּלְכוּ, וַיִּטְּמִינוּ. וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ: לֹא־
כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים: הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם־בְּשָׂרָה הוּא, וְאֲנַחְנוּ
מַחֲשִׁים, וְחִפְּנוּ עַד־אֹזֶר הַבֶּקֶר, וּמִצָּאֵנוּ עֵינָן; וְעַתָּה
לָכּוּ וְנִבְכֶּאֱה, וְנִגְיֶדָה בֵּית הַמֶּלֶךְ. וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־
שַׁעְרֵי הָעִיר, וַיִּגְדּוּ לָהֶם לֵאמֹר: בָּאֵנוּ אֶל־מַחֲנֶה
אָרֶם, וְהִנֵּה אֵין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם, כִּי אִם־הַסּוֹסִים
אֲסוּר, וְהַחֲמֹר אֲסוּר, וְאֱהָלִים בָּאֲשֶׁר הֵמָּה. וַיִּקְרְאוּ
הַשַּׁעְרִים, וַיִּגְדּוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה. וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ
לַיְלָה, וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדָּיו: אֲנִידֶה־נָּא לָכֶם אֶת אֲשֶׁר־
עָשׂוּ לָנוּ אָרֶם: יִדְעוּ, כִּי־רָעִים אֲנַחְנוּ, וַיֵּצְאוּ מִן־
הַמַּחֲנֶה לְהַחֲבִיב בְּשָׂדֶה לֵאמֹר: כִּי־יֵצְאוּ מִן־הָעִיר,
וְנִתְּפָשׁם חַיִּים, וְאֶל־הָעִיר נָבֹא. וַיַּעַן אַחֵר מֵעַבְדָּיו
וַיֹּאמֶר: וַיִּקְחוּ־נָא חֲמֹשֶׁה מִן־הַסּוֹסִים, אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ
בָּעִיר, וְנִשְׁלַחָה, וְנִרְאָה. וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רָכֹב סוֹסִים,
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֶה־אָרֶם לֵאמֹר: לָכּוּ וּרְאוּ.
וַיִּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד־הַיַּרְדֵּן, וְהִנֵּה כָל־הַיַּרְדֵּן מְלֵאָה
בְּגָדִים וְכֵלִים, אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אָרֶם בְּהַחֲפָזָם; וַיֵּשְׁבוּ
הַמְּלָאכִים, וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ. וַיֵּצֵא הָעַם, וַיָּבִיזוּ אֶת
מַחֲנֶה אָרֶם: וַיְהִי סֶאֱה־סֶלֶת בְּשֶׁקֶל וּסְאֵתִים שְׁעָרִים
בְּשֶׁקֶל, כַּדָּבָר יְהִנֶּה. וְהַמֶּלֶךְ הַפְּקִיד אֶת־הַשְּׂלִישׁ,
אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל־יָדוֹ, עַל־הַשָּׁעַר, וַיִּרְמָסֵהוּ הָעַם בַּשָּׁעַר,
וַיָּמָת, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים, בְּרַדֹּת הַמֶּלֶךְ
אֵלָיו.

ח.

וְאֵלִישָׁע דִּבֶּר אֶל-הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר-הָחִיָּה אֶת-בְּנָהּ,
לֵאמֹר: קוּמִי וְלָכִי אֵת וּבֵיתְךָ, וְגִוְרִי בְּאֶשֶׁר תִּגְוְרִי;
כִּי-קָרָא יְהוָה לָרֹעֵב, וְנִסְכָּא אֶל-הָאָרֶץ שִׁבְעַת שָׁנִים.
וּתְקַם הָאִשָּׁה, וַתַּעַשׂ כְּדִבְרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַתֵּלֶךְ
הִיא וּבֵיתָהּ, וַתֵּגֶר בְּאָרֶץ-פְּלִשְׁתִּים שִׁבְעַת שָׁנִים. וַהֲיִ
מִקְצֵה שִׁבְעַת שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים,
וַתֵּצֵא לְאֶעֱק אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתָהּ וְאֶל-שָׂדֶה.

וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל-גִּחְוִי, גֵּעַר אִישֵׁי-הָאֱלֹהִים,
לֵאמֹר: סִפְרָה-נָּא לִי אֵת כָּל-הַגְּדֻלוֹת, אֲשֶׁר-עָשָׂה
אֵלִישָׁע. וַיְהִי הוּא-מִסְפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר-הָחִיָּה
אֶת-הַמֶּת, וְהִנֵּה הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר-הָחִיָּה אֶת-בְּנָהּ,
צֹעֲקָת אֶל-הַמֶּלֶךְ עַל-בֵּיתָהּ וְעַל-שָׂדֶה; וַיֹּאמֶר גִּחְוִי:
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ! וְאֵת הָאִשָּׁה וַהֲבָנָהּ, אֲשֶׁר-הָחִיָּה
אֵלִישָׁע. וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה, וַתִּסְפֹּר-לוֹ; וַיִּתֵּן
לָהּ הַמֶּלֶךְ סָדִים אֶחָד לֵאמֹר: הִשָּׁב אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-
לָהּ וְאֵת כָּל-תְּבוּאוֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עָזְבָה אֶת-הָאָרֶץ
וְעַד-עַתָּה.

וַיָּבֹא אֵלִישָׁע דִּמְשֶׁק, וּבֶן-הַדָּד מֶלֶךְ-אֲרָם חָלָה;
וַיַּגִּד-לוֹ לֵאמֹר: בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים עַד-הֵנָּה. וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל-הַיְּהוּדָאִל: בָּח בְּנֶדֶךְ מִנְחָה, וְלֵךְ לְקִרְאֵת
אִישׁ הָאֱלֹהִים, וְדַרְשֵׁת אֶת-יְהוָה מֵאוֹתוֹ לֵאמֹר:
הֲאֵתִיָּה מִחְלִי זֶה? וַיֵּלֶךְ הַיְּהוּדָאִל לְקִרְאֵתוֹ, וַיִּבָּח מִנְחָה
בְּיָדוֹ מִכָּל-טוֹב דִּמְשֶׁק, מִשָּׂא אֲרָכָעִים גָּמַל, וַיָּבֹא
וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי, וַיֹּאמֶר אֵלָיו: בָּנָה בֶן-הַדָּד מֶלֶךְ-אֲרָם
שָׁלַחֲנִי אֵלֶיךָ וְלֵאמֹר: הֲאֵתִיָּה מִחְלִי זֶה? וַיֹּאמֶר

אליו אלישע: לך אִמֶּר-לוֹ: הִיָּה תַחְיָה; וְהִרְאֵנִי
 יְהוָה, בִּירֵמוֹת יָמוֹת. וַיַּעֲמֵד אֶת-פָּנָיו, וַיֵּשֶׁם עַד-
 בֹּשׁ, וַיִּבֹכֶךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים. וַיֹּאמֶר חֲזָאֵל: מַדּוּנָע
 אֲדֹנִי בָכָה? וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע: כִּי יָדַעְתִּי אֵת הָרָעָה
 אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה לִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: מִבְּצֻרֵיהֶם תִּשְׁלַח בָּאֵשׁ,
 וּבְחֻרֵיהֶם תַּחֲרֹב תַּהְרֹג, וְעַלְלֵיהֶם תַּרְשֵׁשׁ, וְהָרוֹתֵיהֶם
 תִּבְקַעַע. וַיֹּאמֶר חֲזָאֵל: מָה עֲבָדְךָ הַכֶּלֶב, כִּי
 יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה? וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע: הִרְאֵנִי
 יְהוָה אֶתְּךָ מִלֶּךְ עַל-אַרְם. וַיִּלְךְ מֵאֵת אֱלִישֶׁע, וַיָּבֹא
 אֶל-אֲדֹנָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ: מָה-אָמַר לְךָ אֱלִישֶׁע? וַיֹּאמֶר
 חֲזָאֵל: אָמַר לִי: הִיָּה תַחְיָה. וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיִּקַּח
 הַמֶּלֶכַּר, וַיִּטְבֹּל בַּמַּיִם, וַיִּפְרֹשׁ עַל-פָּנָיו, וַיָּמָת;
 וַיִּמְלֹךְ חֲזָאֵל תַּחְתָּיו.

ט.

ובשנת חמש לַיּוֹרָם בֶּן אַחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שָׁכַב
 יְחוּשָׁפֶט עִם אֲבוֹתָיו, וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דָּוִד. וְלִיהוֹשָׁפֶט
 בָּנִים רַבִּים; וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם מִתְּנוֹת רַבּוֹת: כֶּסֶף
 וְזָהָב עִם-עֲרֵי מְצוֹרוֹת בִּיהוּדָה, וְאֶת-הַמֶּלֶכָה נָתַן
 לִיהוֹרָם, כִּי-הוּא הַבְּכוֹר.

וַיָּקָם יְהוֹרָם עַל בֵּית אָבִיו וַיִּתְחַזֵּק, וַיַּהֲרֹג אֶת-
 כָּל-אֲחָיו בְּחֶרֶב. וַיַּעַשׂ יְהוֹרָם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה,
 וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל, כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אַחָאָב,
 כִּי בַת-אַחָאָב הָיְתָה לוֹ לְאִשָּׁה. בְּיָמָיו פָּשַׁע אָדָם
 מִמַּחַת יַד-יְהוּדָה, וַיִּמְלִיכּוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ. אֹז תִּפְשַׁע
 גַּם לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא מִמַּחַת יָדוֹ, כִּי עֹב אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו, וַיַּדַּח אֶת-יְהוּדָה.

וַיָּבֹא אֵלָיו מִקְתָּב מֵאַחַד הַנְּבִיאִים לֵאמֹר: כֹּה

אמר יהוה, אלהי דוד אביד: תחת אשר לא-הלכת
 בדרך יהושפט אביד ובדרכי אסא מלך יהודה,
 ותלך בדרך מלכי ישראל, ותזנה את יהודה ואת
 ישבי ירושלם, וגם את אחיך הטובים ממך הרגת;
 הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך
 ובכל רכושך, ואתה בחללים רעים תמות. ויער
 יהוה על יהורם את רוח הפלשתים והערבים, ויעלו
 ביהודה, ויבקעו, וישבו את כל-הנמצא לבית-
 המלך וגם בניו ונשיו, ולא נשאר-לו בן, כי אם
 אחיהו קטן בנו. ואחרי כל-זאת נגפו יהוה בחלי
 לאין מרפא, וימת בתחלאים רעים, ולא-עשו לו
 עמו שרפה כשרפת אבותיו. בן-שלושים ושתים הנה
 במלכו, ושמונה שנים מלך בירושלם; ויקברו
 בעיר דוד, ולא בקברות המלכים, וימלך אחיהו
 בנו תחתיו.

בשנת שתים-עשרה שנה ליהורם בן-אחזב מלך
 ישראל מלך אחיהו בן-יהורם מלך יהודה. בן-
 עשרים ושתים שנה אחיהו במלכו, ושנה אחת
 מלך בירושלם; ושם אמו עתליה בת-אחזב מלך
 ישראל. וילך בדרך בית אחזב ויעש הרע בעיני
 יהוה בבית אחזב, כי אמו היתה יועצתו להרשע.
 וילך אחיהו את-יהורם בן-אחזב למלחמה עם-חזאל
 מלך-ארם ברמת גלעד, ויבו ארמים את-יהורם.
 וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן-המכות,
 אשר הבוהו הארמים, בהלחמו את-חזאל מלך
 ארם; ואחיהו בן-יהורם מלך יהודה ירד לראות
 את-יהורם בן-אחזב ביזרעאל, כי-חלה הוא.

י.

וְאֵלִישַׁע הַנָּבִיא קָרָא לְאַחַד מִבְּנֵי הַנָּבִיאִים ,
 וַיֹּאמֶר לוֹ : הֲגַר מִתְנַקֵּד , וְקַח פֶּדֶּה הַשֶּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדְךָ ,
 וְלֵךְ רֵמַת גִּלְעָד . וְרָאֵה-שָׁם אֶת יְהוּא בֶן-יְהוֹשָׁפָט
 בֶּן-נִמְשִׁי , וְהִבֵּאתָ אֹתוֹ חֹדֶר בַּחֲדָר , וְלָקַחְתָּ פֶּדֶה-
 הַשֶּׁמֶן , וַיַּצֵּקְתָּ עַל-רֹאשׁוֹ , וַאֲמַרְתָּ : כֹּה-אָמַר יְהוָה :
 מִשְׁחָתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל ; וּפְתַחְתָּ הַדֶּלֶת , וְנָסְתָּ ,
 וְלֹא תִחַפֶּה . וַיֵּלֶךְ הַנָּעַר הַנָּבִיא רֵמַת גִּלְעָד , וַיָּבֹא
 וַהֲגִה שְׂרֵי הַחֲנִיל יוֹשִׁיבִים ; וַיֹּאמֶר אֵל יְהוּא : דִּבֶּר
 לִי אֱלֹהֶיךָ , הַשֵּׁר ! וַיָּקָם יְהוּא וַיָּבֹא הַבֵּיתָה , וַיַּצֵּק הַשֶּׁמֶן
 עַל-רֹאשׁוֹ , וַיֹּאמֶר לוֹ : כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 מִשְׁחָתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל-עַם יְהוָה , עַל-יִשְׂרָאֵל ; וְהִבֵּיתָ
 אֶת-בֵּית אַחָאב אֲדֹנֶיךָ , וְנִקְמְתִי דָמַי עֲבָדֵי הַנָּבִיאִים
 וְדָמַי כָּל-עֲבָדֵי יְהוָה מִיַּד אִיזָבֵל ; וּפְתַח הַדֶּלֶת ,
 וְנִס . וַיְהִי וַיָּצֵא אֵל שְׂרֵי הַחֲנִיל הַיּוֹשִׁיבִים אֹתוֹ , וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ : הַשְּׁלוֹם ? מִדּוּעַ בָּא-הַמֶּשֶׁנֶּע הַזֶּה אֵלֶיךָ ? וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם : אַתֶּם יָדַעְתֶּם אֶת-הָאִישׁ וְאֶת-שִׁיחוֹ . וַיֹּאמְרוּ :
 שֶׁקֶר , הִגִּדְנָא לָנוּ ; וַיֹּאמֶר יְהוּא : כְּזָאת וְכְזָאת אָמַר
 אֵלַי לֵאמֹר : כֹּה אָמַר יְהוָה : מִשְׁחָתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל-
 יִשְׂרָאֵל . וַיִּמְהָרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בְּגָדוֹ , וַיָּשִׁימוּ תַּחְתָּיו
 אֶל-גִּרְסַם הַמַּעֲלֹת , וַיִּתְּקֵנוּ בַשּׁוֹפָר , וַיֹּאמְרוּ : מֶלֶךְ
 יְהוּא . וַיֹּאמֶר יְהוּא : אִם-יֹשֵׁב אֶת נַפְשְׁכֶם , אֶל-יֹצֵא
 פָלִיט מִן-הָעִיר לָלֶכֶת לַהֲגִיד בַּיּוֹרְעָאֵל . וַיִּרְכֹּב יְהוּא ,
 וַיֵּלֶךְ יוֹרְעָאֵלָה , כִּי יוֹרֵם שָׁכַב שָׁמָּה ; וְאַחֲרָיָה מֶלֶךְ
 יְהוּדָה יָרַד לָרְאוֹת אֶת-יוֹרֵם . וְהַצִּפָּה עָמַד עַל-
 הַמַּגִּדֵּל בַּיּוֹרְעָאֵל , וַיֵּרָא אֶת-שַׁפְּעֶתָה , וַיְהִי וַיָּבֹאוּ ,
 וַיִּקְרָא : שַׁפְּעֶתָה אֲנִי רָאִה . וַיֹּאמֶר יוֹרֵם : קַח רֶכֶב ,

וישלח לקראתם, ויאמר : השלום ? ויגיד רכב הסוס
 לקראתו, ויאמר אליו : כה-אמר המלך : השלום ?
 ויאמר יהוא : מה-לך ולשלום ? סב אל-אחרי. ויגיד
 הצפה לאמר : כה-המלאך עד-הם ולא-שב. וישלח
 רכב סוס שני, ויבא ויאמר אליהם : כה-אמר
 המלך : שלום ? ויאמר יהוא : מה-לך ולשלום ?
 סב אל-אחרי. ויגיד הצפה לאמר : כה המלאך
 אליהם ולא-שב ; והמנהג כמנהג יהוא בן-נמשי,
 כי בשנעון ינהג. ויאמר יורם : אסר ! ויאסר רכבו.
 ויצא יורם מלך-ישראל ואחזיהו מלך-יהודה, איש
 ברכבו, ויצאו לקראת יהוא, וימצאוהו בחלקת נבות
 הזורעאלי. ויהי בראות יורם את-יהוא ויאמר אליו :
 השלום, יהוא ? ויאמר יהוא : מה השלום ? בעד-
 תעבות איזבל אמה וקשפיה הרבים ? ויהפך יורם
 ידיו, ויגם, ויאמר אל-אחזיהו : מרמה, אחזיה !
 ויהוא מלא ידו בקשת, ויך את יורם בין ירעיו,
 ויצא החצי מלבו ; ויכרע ברכבו. ויאמר יהוא אל-
 בדרך שלישו : שא, השליכוהו בחלקת שדה נבות
 הזורעאלי, כי זכר, בהיותנו אני ואתה רכבים צמדים
 אחרי אחאב אביו, ויהנה נשא עליו את-המשא הזה ;
 אם-לא את-דמי נבות ואת-דמי בני ראייתי אמש,
 ושלמתי לך בחלקה הזאת, נאם-יהוה ; ועתה שא
 השליכוהו בחלקה, כדבר יהוה. ואחזיה מלך-יהודה
 ראה, כי הנה יהוא את יורם, ויגם דרך בית הגן.
 וירדף אחריו יהוא, ויך גם אתו אל-המרכבה, וימת
 שם. וירכבו אתו עבדיו ירושלמה, ויקברו אתו
 עס-אבותיו בעיר דוד.

ויבוא יהוא יורעאלה ; ואיזבל שמעה, ותשם

בפוך עיניה, ותיטב את-ראשה, ותשקף בעד החלון.
 ויהוא בא בשער; ותאמר אליו איובל: השלום,
 ומרי הרג אדניו? וישא פניו אל-החלון, ויקרא:
 מי אתי, מי? וישקיפו אליו שנים, שלשה סריסים.
 ויאמר: שמטוה! וישמטוה; ויו מדמה אל-הקור
 ואל-הסוסים, וירמסנה. ויבא, ויאכל, וישת,
 ויאמר אל סריסיו: פקדו-נא את-הארוכה הזאת,
 וקברוה, כי בת-מלך היא. וילכו לקברה, ולא-
 מצאו בה, כי אם-הגלגלת והרגלים וכפות הידים.
 וישבו, ויגידו לו; ויאמר יהוא: דבר-יהוה הוא,
 אשר דבר ביד-עבדו אליהו התשבי לאמר: בחלק
 יורעאל יאכלו הכלבים את-בשר איובל.

יא.

ולאחאב שבעים בנים בשמרון; ויכתב יהוא
 ספרים, וישלח שמרון אל-שרי יורעאל הזקנים
 ואל-האמנים את בני אחאב לאמר: ועתה כבא
 הספר הזה אליכם, ואתכם בני אדניכם, ואתכם
 הרקב והסוסים, ועיר מבצר והנשק; וראיתם הטוב
 והישר מבני אדניכם, ושמתם על-כפא אביו,
 והלקחמו על-בית אדניכם. וייראו מאד מאד, ויאמרו:
 הנה שני המלכים לא עמדו לפניו, ואיך נעמד
 אנחנו? וישלחו הזקנים והאמנים אלי-יהוא לאמר:
 עבדיך אנחנו, וכל אשר-תאמר אלינו נעשה; לא-
 נמליך איש, הטוב בעיניך עשה. ויכתב אליהם
 ספר שנית לאמר: אם-לי אתם ולקלי אתם שמעים,
 קחו את-דראשי בני-אדניכם ובאו אלי כעת מחר
 יורעאלה - ובני המלך שבעים איש, וגדלי העיר

מַגְדִּילִים אוֹתָם. — וַיְהִי כִּבְּאֵה הַסֶּפֶר אֲלֵיהֶם, וַיִּקְחוּ
 אֶת־שִׁבְעִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ, וַיִּשְׁחָטוּם, וַיָּשִׁימוּ אֶת־
 רְאשֵׁיהֶם בַּדּוּדִים, וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו יִזְרְעֵאלָה. וַיָּבֹא
 הַמֶּלֶךְ, וַיִּגְדְּלוּ לֵאמֹר: הֵבִיאוּ רָאשֵׁי בְנֵי־הַמֶּלֶךְ.
 וַיֹּאמֶר יְהוָה: שִׁימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבּוּרִים פֶּתַח הַשָּׁעַר
 עַד־הַבֹּקֶר. וַיְהִי בַּבֹּקֶר וַיֵּצֵא וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־הָעָם:
 צַדִּיקִים אַתֶּם; הִנֵּה אֲנִי קֹשֶׁרְתִּי עַל־אֲדָנִי וְאֶהְרַגְהוּ,
 וּמִי הִכָּה אֶת־כָּל־אֱלֹהֶ? דַּעוּ אַפּוֹא, כִּי לֹא יִפֹּל
 אֶרְצָה מִדְּבַר יְהוָה, אֲשֶׁר־דִּבֶּר עַל־בֵּית אַחֲאָב
 בְּיַד עֲבָדָיו אֲלֵיהֶם. וַיָּךְ יְהוָה אֶת כָּל־הַנְּשָׂאִים לְבֵית־
 אַחֲאָב בַּיִזְרְעֵאל וְכָל־גִּדְּלָיו וּמִידְעָיו וּבְהִנּוּ, עַד־
 כָּל־תֵּי הַשָּׂאִיר־לוֹ שָׂרִיד. וַיָּקָם יְהוָה וַיִּלָּךְ שִׁמְרוֹן,
 וַיִּמָּצֵא בַּדֶּרֶךְ אֶת־אֲחִי אַחֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה, וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם: מִי אַתֶּם? וַיֹּאמְרוּ: אֲחִי אַחֲזִיָּהוּ אֲנַחְנוּ.
 וַיִּגְדֵּל לָרְאוֹת אֶת שְׁלוֹם בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַנְּבִירָה.
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אֲנָשָׁיו: תַּפְשׂוּם חַיִּים! וַיַּתְּפִשׂוּם
 חַיִּים, וַיִּשְׁחָטוּם אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם אִישׁ וְלֹא־הָשְׁאִיר
 אִישׁ מֵהֶם. וַיָּבֹא שִׁמְרוֹן, וַיָּךְ אֶת־כָּל־הַנְּשָׂאִים
 לַאֲחֲאָב בְּשִׁמְרוֹן, בַּדְּבַר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־
 אֲלֵיהֶם.

וַיִּקְבֹּץ יְהוָה אֶת־כָּל־הָעָם, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם:
 אַחֲאָב עָבַד אֶת־הַבַּעַל מֵעַתָּה, יְהוָה יַעֲבֹדְנוּ הַרְבֵּה.
 וְעַתָּה קְרָאוּ אֵלַי אֶת כָּל־נְבִיאֵי הַבַּעַל וְכָל־כְּהֲנָיו,
 אִישׁ אֶל־יִפְקֹד, כִּי וְבַח גָּדוֹל לִי לַבַּעַל, כֹּל, אֲשֶׁר־
 יִפְקֹד, לֹא יִחְיֶה — וַיְהִי עֲשֵׂה בְעֵקֶבָה לְמַעַן הַאֲבִיד
 אֶת־עַבְדֵי הַבַּעַל. וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּכָל־יִשְׂרָאֵל, וַיָּבֹאוּ
 כָּל־עַבְדֵי הַבַּעַל, וְלֹא־נִשְׂאָר אִישׁ, אֲשֶׁר לֹא־בָא;
 וַיָּבֹאוּ בֵּית הַבַּעַל, וַיִּמָּלֵא בֵּית־הַבַּעַל פֶּה לְפֶה.

וַיֹּאמֶר לְאִשֶּׁר עַל-הַמִּלְחָמָה: הוֹצֵא לְבוֹשׁ לְכָל עַבְדִּי
הַבָּעַל; וַיֵּצֵא לָהֶם הַמִּלְבוֹשׁ. וַיָּבֹא יְהוָה בֵּית הַבָּעַל,
וַיֹּאמֶר לְעַבְדֵי הַבָּעַל: חֲפְשׂוּ וּרְאוּ, פֶּן-יִשְׁפֹּחַ עִמָּכֶם
מֵעַבְדֵי יְהוָה. כִּי אִם-עַבְדֵי הַבָּעַל לְבָדָם. וַיָּבֹאוּ
לַעֲשׂוֹת זְבָחִים וְעֹלוֹת; וַיְהוּא שָׂם-לוֹ בַּחוּץ שְׁמֹנִים
אִישׁ, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: אִם-יִמְלֹט אִישׁ מִן-הָאֲנָשִׁים,
אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא עַל-יְדֵיכֶם, נַפְשְׁכֶם תַּחַת נַפְשׁוֹ.
וַיְהִי כְּכֹלְתוֹ לַעֲשׂוֹת הָעֹלָה, וַיֹּאמֶר יְהוָה לְרָצִים
וְלִשְׁלִישִׁים: בָּאוּ הַכּוֹס, אִישׁ אֶל-יָצֵא! וַיָּכּוּם לְפִי-
חָרֶב. וַיָּלְכוּ הָרָצִים וְהַשְׁלִישִׁים עַד-עִיר בֵּית-הַבָּעַל,
וַיִּתְּצוּ אֶת מִצְבַּת הַבָּעַל וְאֶת-בֵּית-הַבָּעַל; וַיִּשְׁמַד
יְהוָה אֶת-הַבָּעַל מִיִּשְׂרָאֵל.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוּא: יֵעַן אֲשֶׁר-הֵטִיבוֹתָ לַעֲשׂוֹת
לְבֵית אַחָאב, כָּל אֲשֶׁר בָּלַכְבִּי, בְּגִי רַב־יָעִים יֵשְׁבוּ
לְךָ עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל. וַיְהוּא לֹא שָׁמַר לָלֶכֶת בְּתוֹרַת-
יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-לְבָבוֹ, לֹא סָר מֵעַל חַטָּאת
יִרְבָּעָם, אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל. וְהַיָּמִים אֲשֶׁר
מָלַךְ יְהוּא עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֲשָׂרִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה.
וַיִּשְׁכַּב יְהוּא עִם-אֲבוֹתָיו, וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשִׁמְרוֹן;
וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּגִוַּי תַּחְתָּיו.

יב.

וַעֲתָלְיָה אִם אַחֲזִיהוּ רָאִתָּה, בִּי-מַת בָּנָה, וַתִּקֶּם
וַתֹּאבֵד אֶת כָּל-זֶרַע הַמַּמְלָכָה לְבֵית יְהוּדָה. וַתִּקַּח
יְהוֹשֻׁבֶעַ אִשָּׁת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲחֹת אַחֲזִיהוּ אֶת-יֹאשׁ
בֶּן-אַחֲזִיהוּ, וַתִּגְדֵּל אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ הַמוֹמְתִים,
וַיִּסְתָּרוּ אֹתוֹ מִפְּנֵי עֲתָלְיָהוּ, וְלֹא הוֹמַת. וַיְהִי אַתָּם

בית יהוה מתחבא שיש שנים, ועתליה מלכת על-
הארץ.

ובשנה השביעית שלח יהודע, וינקח את-שרי
המאות לקרי ולרצים, וישבע אתם בבית יהוה,
וירא אתם את-בן-המלך. וינסבו השרים ביהודה,
ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות
ל'ישראל, ויבאו אל ירושלים. ויברת כל הקהל
ברית בבית האלהים עם המלך; ויאמר להם יהודע
הכהן: הנה בן המלך ימלך, באשר דבר יהוה
על בני דוד. וזה הדבר, אשר תעשו: שמרו את-
משמרת בית-יהוה, ותקפתם על-המלך סביב,
איש וכליו בידו, והיו את-המלך בצאתו ובבאו,
והבא אל-השדרות וימת. ויתן יהודע הכהן לשרי
המאות את-החניתים ואת-השלמים, אשר בבית
יהוה. ויעמדו כל העם, איש וכליו בידו, מפתח
הבית הימנית עד-פתח הבית השמאלית על-המלך
סביב. ויוציאו יהודע ובניו את-בן-המלך, ויתנו
עליו את-הגנר ואת-העדות, וימליכו אתו וימשחוהו,
ויבזיקה, ויאמרו: יחי המלך!

ותשמע עתליה את קול העם, ותבא אל-העם בית
יהוה. ותרא, והנה המלך עמד על-העמוד במשפט,
והשרים אל-המלך, וכל-עם הארץ שמח ותקע
בחצצרות, ותקרע עתליה את-בגדיה, ותקרא: קשר,
קשר! ויצו יהודע הכהן את-שרי המאות לאמר:
הוציאו אתה אל-מבית לשדרות, והבא אתריה
יומת בחרב; כי אמר הכהן: אל-תומת בית יהוה.
וישימו לה ידים, ותבוא בית המלך, ותומת שם.
ויברת יהודע את-הברית בין יהוה ובין המלך

וְהָעָם לְהוֹיֹת לָעַם לַיהוָה. וַיָּבֹאוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ בֵּית־
הַכֶּעָל, וַיִּתְּצוּהוּ, וְאֶת־מִזְבְּחֵהוּ וְאֶת־צִלְמֵי שִׁבְרוּ
הַיֹּסֵב, וְאֶת מִתֵּן בֶּהֶן הַכֶּעָל הָרָגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת.
וַיִּקַּח יְהוֹנָדָע אֶת־שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת וְאֶת כָּל־עַם הָאָרֶץ,
וַיִּקְרִיאוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה, וַיָּבֹאוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ,
וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא הַמְּלָכִים; וַיִּשְׁמַח כָּל־עַם־הָאָרֶץ,
וַיְהִי עֵיר שָׁקֵטָה.

יג.

בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים יוֹאָשׁ בְּמָלְכוֹ. בְּשֵׁנֶת־שָׁבַע לַיהוָה
מֶלֶךְ יוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. וַיַּעַשׂ
יוֹאָשׁ הַיֹּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל־הַיָּמִים, אֲשֶׁר הוֹרְהוּ
יְהוֹנָדָע הַכֹּהֵן.

וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן הָיָה עִם לֵב יוֹאָשׁ לְחַדֵּשׁ אֶת
בֵּית יְהוָה; כִּי עָתְלִיָּהוּ וּבְנֵיהָ פָּרְצוּ אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים
וְגַם כָּל קָדְשֵׁי בֵּית יְהוָה עָשׂוּ לִבְעָלִים. וַיֹּאמֶר יוֹאָשׁ
אֶל־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם: כָּל כֶּסֶף הַקִּדְשִׁים, אֲשֶׁר יוֹבֵא
בֵּית־יְהוָה, יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים, אִישׁ מֵאֵת מִכְּרוֹ.
וְהֵם יִחְזְקוּ אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת; וְלֹא מִכְּרוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם לַעֲשׂוֹת כְּדִבְרַת הַמֶּלֶךְ. וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יוֹאָשׁ
לַיהוֹנָדָע הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: מִדּוּעַ
אֵינְכֶם מְחַזְּקִים אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת? וַיִּקַּח יְהוֹנָדָע הַכֹּהֵן
אֲרוֹן אֶחָד, וַיִּקַּב חֹר בְּדִלְתּוֹ, וַנִּתְּנוּ־שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים
שִׁמְרֵי הַסֵּף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַמוֹבֵא בֵּית־יְהוָה. וַיְהִי
כִּרְאוֹתָם, כִּי־רַב הַכֶּסֶף בְּאֲרוֹן, וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ
וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, וַיֹּצִאוּ, וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית־
יְהוָה, וַנִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַמֵּתָכֵן עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה.
הַמְּפַקְדִים בֵּית יְהוָה, וַיּוֹצִיאוּהוּ לְחֹרְשֵׁי הָעֵץ וְלַבָּנִים

וְלִקְנוֹת עֲצִים וְאֲבָנִי מַחְצָב לְחֹזֶק אֶת־בֵּרֶךְ בֵּית־יְהוָה. וְלֹא יִחְשְׁבוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לְתֵת לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה, כִּי בְּאִמְנַת הֵם עֹשִׂים. וַיַּעֲשׂוּ עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֶת עֲבֹדַת בֵּית יְהוָה, וַיַּעֲמִידוּ אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים עַל מַתְכֵּנָתוֹ, וַיֹּאמְצוּהוּ. אֲבָכְלוּתָם, הֵבִיאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיְהוּדָע הִכְהִין אֶת־שָׂאֵר הַכֶּסֶף, וַיַּעֲשׂוּ כָלִים לְבֵית־יְהוָה. וַיְהִיו מַעֲלִים עֲלוֹת בְּבֵית־יְהוָה תָּמִיד כָּל יְמֵי יְהוּדָע. וַיִּזְקֶן יְהוּדָע וַיָּמָת בֶּן־מֶאֶה וּשְׁלִשִׁים שָׁנָה; וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּעִיר־דָּדֹר עִם־הַמְּלָכִים, כִּי־עָשָׂה טוֹבָה בְּיִשְׂרָאֵל.

וְאַחֲרֵי מוֹת יְהוּדָע עָזְבוּ שְׂרֵי יְהוּדָה וְהַמֶּלֶךְ אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם, וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הָאֲשֵׁרִים וְאֶת־הָעֲצָבִים; וַיְהִי־קֶצֶף עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּהֶם נְבִיאִים לְהַשִּׁיבָם מִדֶּרֶכָם הַרְעָה, וַיַּעֲדִירוּ בָם, וְלֹא הִאָּזִינוּ. וְרוּחַ אֱלֹהִים לִבְשָׂה אֶת־זִכְרֶיהָ בֶּן־יְהוּדָע הִכְהִין, וַיַּעֲמֵד מַעַל לָעַם, וַיֹּאמֶר לָהֶם: כֹּה אָמַר הָאֱלֹהִים: לָמָּה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת מִצְוֹת יְהוָה? אַתֶּם־עֹבְרֹתֶם אֶת־יְהוָה, וַיַּעֲזֹב אֶתְכֶם. וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו, וַיִּרְגְּמֻהוּ אֲבָן בְּמִצְוֹת הַמֶּלֶךְ בַּחֲצַר בֵּית יְהוָה. וְלֹא־זָכַר יוֹאֵשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת הַחֲסֹד, אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוּדָע עִמּוֹ, וַיַּהֲרֹג אֶת־בָּנוֹ; וְכַמּוֹתוֹ אָמַר זִכְרֶיהָ: גֵּרָא יְהוָה וַיִּדְרֹשׁ.

וַיְהִי לְתַקּוּפַת הַשָּׁנָה עָלָה חֵיל אָרֶם עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם, וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת־כָּל־שְׂרֵי הָעָם וְכָל־שָׁלָלָם שָׁלְחוּ לְמֶלֶךְ דַּמָּשֶׁק. בְּמַצֵּר אֲנָשִׁים בָּאוּ חֵיל אָרֶם, וַיְהִי נָתַן בָּיָדָם חֵיל לָרֹב מְאֹד, כִּי עָזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם, וְאֶת־יוֹאֵשׁ עָשׂוּ שְׂפָטִים.

וּבְלַכְתֶּם מִמֶּנִּי, עֲזָבוּ אֹתוֹ בְּמַחֲלִיִּים רַבִּים, וַעֲבַדְיוֹ
הִתְקַשְּׁרוּ עָלָיו בְּדָמֵי זִכְרֶיהָ בֶּן יְהוֹיָדָע הִבְחִן,
וַיַּהֲרֹגְהוּ עַל־מִשְׁתּוֹ, וַיָּמָת; וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר דָּוִד,
וְלֹא בַקְבְּרוֹת הַמְּלָכִים, וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָהוּ בְּנוֹ תַּחְתָּיו.

יד.

בְּשָׁנָת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־יְהוֹאָשׁ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן
שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה. וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה, וַיִּלְךְ
אֲחֵר חֲטָאת יִרְבָּעָם בֶּן־נִבְט, אֲשֶׁר־הִחֲטִיא אֶת־
יִשְׂרָאֵל. וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל, וַיִּתְּנֵם בְּיַד חֲזָאֵל
מֶלֶךְ־אֲרָם וּבִיד בֶּן־הַדָּד בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים. וְלֹא
הִשְׁאִיר מֶלֶךְ אֲרָם לַיהוֹאָחָז עֵם, כִּי אִם חַמְשִׁים
פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרֵה רֶכֶב וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים רַגְלִי, כִּי אָבָדָם
מֶלֶךְ אֲרָם, וַיִּשְׁיִמֵם כַּעֲפָר לְדוֹשׁ. וַיַּחַל יְהוֹאָחָז אֶת־
פָּנָיו יְהוָה, וַיִּשְׁמַע אֵלָיו יְהוָה, כִּי רָאָה אֶת־לַחֲזַן
יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר־לַחֲזַן אַתֶּם מֶלֶךְ אֲרָם, וַיִּתֵּן לְיִשְׂרָאֵל
מוֹשִׁיעַ, וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד־אֲרָם, וַיָּשֻׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲלֵיהֶם כְּתִמְלֵל שְׁלֹשׁוֹם. וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עַם־אֲבֹתָיו,
וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּשִׁמְרוֹן; וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחְתָּיו.

בְּשָׁנָת שְׁלֹשִׁים וַתִּשַׁע שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה
מֶלֶךְ יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שֵׁשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה. וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה, לֹא סָר מִכָּל־
חֲטָאת יִרְבָּעָם בֶּן־נִבְט, אֲשֶׁר־הִחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל.
וְאֵלִישָׁע חָלָה אֶת־חֲלֹיו, אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ; וַיִּרְדַּךְ
אֵלָיו יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל, וַיִּבָּךְ עַל־פָּנָיו, וַיֹּאמֶר:
אֲבִי, אֲבִי, רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו! וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִישָׁע:
קַח קֶשֶׁת וַחֲצִים; וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וַחֲצִים. וַיֹּאמֶר

לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: הִרְכֵּב יָדָךְ עַל־הַקָּשָׁת: וַיִּרְכֹּב יָדוֹ.
וַיָּשֶׁם אֱלִישֶׁעַ יָדָיו עַל־יְדֵי הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמֶר לוֹ: פָּתַח
הַחֲלוֹן קִדְמָה, וַיִּפְתָּח. וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ: יְרֵה! וַיֹּר.
וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים: חֲזֵיתָשׁוּעָה לִיהוָה וְחֲזֵיתָשׁוּעָה
בְּאָרֶם, וְהָבִיתָ אֶת־אָרֶם עַד־בֹּלַה. וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ
לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: הִךְ אֶרְצָה! וַיִּךְ שְׁלֹשׁ־פַעְמִים, וַיַּעֲמֵד.
וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר לוֹ: לְהַפּוֹת חָמֵשׁ
אוֹ־שֵׁשׁ פַּעְמִים, אֹז הָבִיתָ אֶת־אָרֶם עַד־בֹּלַה, וַעֲתָה
שְׁלֹשׁ פַּעְמִים תִּכֶּה אֶת־אָרֶם.

וַיָּמָת אֱלִישֶׁעַ, וַיִּקְבְּרוּהוּ. וַיְגִדּוּ מוֹאָב וּבָאוּ
בְּאֶרֶץ שָׁנָה שָׁנָה. וַיְהִי הֵם קִבְּרִים אִישׁ, וַהֲנֵה רָאוּ
אֶת־הַגִּדּוּד, וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת־הָאִישׁ בְּקִבְרֵי אֱלִישֶׁעַ; וַיָּנֶע
הָאִישׁ בְּעַצְמוֹת אֱלִישֶׁעַ, וַיְחִי, וַיִּקֶּם עַל־רִגְלָיו.
וַחֲזָאֵל מֶלֶךְ אָרֶם לָחֹץ אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי
יְהוֹאָחָז. וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אָרֶם, וַיִּמְלֹךְ בֶּן־הֲדַד
בְּנוֹ תַחְתָּיו. וַיָּשָׁב יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז, וַיִּקַּח אֶת־
הָעָרִים מִיַּד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל, אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד
יְהוֹאָחָז אָבִיו בַּמִּלְחָמָה; שְׁלֹשׁ פַּעְמִים הִכְהוּ יְהוֹאָשׁ,
וַיָּשָׁב אֶת־עָרֵי יִשְׂרָאֵל.

טו.

בְּשָׁנָת שְׁתַּיִם לַיהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ אַמְצִיָּהוּ בֶן־יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה. בְּזַעֲשָׁרִים
וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמַלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלַם. וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה, רַק לֹא בְדוּד
אָבִיו. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חֲזָקָה הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ, וַיִּךְ אֶת־
עַבְדָּיו הַמַּכִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ אָבִיו. וְאֶת־בְּנֵי הַמַּכִּים לֹא
הָמִית, כִּכְתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת־מֹשֶׁה, אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה

לאמר: לא-יומתו אבות על-בנים, ובנים לא-יומתו על-אבות; כי אם-איש בקטאו יומת.

וַיִּקְבֹּץ אֲמִצְיָהוּ אֶת-יְהוּדָה וּבְנֵימָן, וַיִּפְקְדֵם לְמִנְּהַן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמֵעֵלָּה, וַיִּמָּצְאוּ שְׁלֹש־מֵאוֹת אֵלֶּף בְּחוּר יוֹצֵא צָבָא, אַחֲזוּ רֶמֶחַ וְצִנָּה. וַיִּשְׁכַּר מִיִּשְׂרָאֵל מֵאָה אֵלֶּף גְּבוּר חֵיל בְּמֵאָה כֶּכֶר-כֶּסֶף. וְאִישׁ אֱלֹהִים בָּא אֵלָיו לֵאמֹר: הַמֶּלֶךְ! אֵל-יָבוֹא עִמָּךְ צָבָא יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין יְהוָה עִם-בְּנֵי אֲפָרַיִם. וַיֹּאמֶר אֲמִצְיָהוּ לְאִישׁ הָאֱלֹהִים: וּמַה-לַּעֲשׂוֹת לְמַעַת הַכֶּכֶר, אֲשֶׁר נָתַתִּי לַגִּדּוּד יִשְׂרָאֵל? וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים: יֵשׁ לִיהוָה לָתֵת לְךָ הַרְבֵּה מָזָה. וַיַּבְדֵּל אֲמִצְיָהוּ אֶת הַגִּדּוּד, אֲשֶׁר-בָּא אֵלָיו מֵאֲפָרַיִם, לָלֶכֶת לְמִקְוָם; וַיַּחֲר אַפִּם מְאֹד בִּיהוּדָה, וַיָּשׁוּבוּ לְמִקְוָם בְּחָרִי-אָף.

וְאֲמִצְיָהוּ הִתְחַזַּק, וַיִּנְהַג אֶת-עַמּוֹ, וַיִּגְלֹךְ גֵּיא הַמֶּלֶךְ, וַיֵּךְ אֶת-אֲדָוִם עֲשָׂרַת אֲלָפִים. וְעֲשָׂרַת אֲלָפִים חַיִּים שָׁבוּ בְנֵי יְהוּדָה, וַתִּפְשׁוּ אֶת הַסָּלַע בַּמֶּלְחָמָה. וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן בּוֹא אֲמִצְיָהוּ מִהַבּוֹת אֶת-אֲדָוִם, וַיָּבֹא אֶת-אֱלֹהֵי בְנֵי שְׁעִיר, וַיַּעֲמִידֵם לֹו לְאֱלֹהִים, וּלְפָנֵיהֶם יִשְׁתַּחֲוֶה, וְלָהֶם יִקְטֹר. וַיַּחֲרֹ-אָף יְהוָה בְּאֲמִצְיָהוּ, וַיִּשְׁלַח אֵלָיו נְבִיא, וַיֹּאמֶר אֵלָיו: לָמָּה דִּבַּשְׁתָּ אֶת-אֱלֹהֵי הָעָם, אֲשֶׁר לֹא-הִצִּילוּ אֶת-עַמָּם מִיָּדָךְ? וַיְהִי בְּדַבְּרוֹ אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ: הֲלִיוַעַן לְמֶלֶךְ נִתְּנוּךְ? חֲדַל-לֶךְ, לָמָּה יִבּוֹד? וַיַּחֲדַל הַנְּבִיא, וַיֹּאמֶר אֵל הַמֶּלֶךְ: יִדְעָתִי, כִּי-יַעַן אֱלֹהִים לְהִשְׁחִיתֶךָ, כִּי-עָשִׂיתָ זֹאת וְלֹא שָׁמַעְתָּ לְעַצְתִּי.

וּבְנֵי הַגִּדּוּד, אֲשֶׁר הֵשִׁיב אֲמִצְיָהוּ מִלִּכְתּוֹ עִמּוֹ לְמִלְחָמָה, פָּשְׁטוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה, וַיָּכּוּ מֵהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים, וַיָּבֹאוּ בָּזָה רַבָּה.

או שלח אמציה מלאכים אל-יהואש בן-יהואחז
מלך ישראל לאמר: לכה נתראה פנים. וישלח
יהואש מלך-ישראל אל-אמציהו מלך-יהודה לאמר:
החוח, אשר בלבנון, שלח אל-הארז, אשר בלבנון,
לאמר: תנה את-בתך לבני לאשה; ותעבר חית
השדה, אשר בלבנון, ותרמם את-החוח. הבה
הקית את-אדום, ונשאך לבד; הכבד ושב בביתך,
ולמה תתננה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך?
ולא-שמע אמציהו: ויעל יהואש מלך-ישראל, ויתראו
פנים, הוא ואמציהו מלך-יהודה, בבית שמש, אשר
ליהודה. וינגף יהודה לפני ישראל, ויגסו איש
לאחיו. ואת אמציהו תפש יהואש מלך-ישראל
בבית שמש וביארו ירושלם, ויפרץ בחומת ירושלם
ארבע מאות אמה. וינקח את-כל-הזהב והכסף ואת
כל-הכלים, הנמצאים בית-יהוה ובאוצרות בית
המלך, ואת בני התערבות, וישב שמרונה. וישכב
יהואש עם-אבתיו, ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל;
וימלך ירבעם בנו תחתיו.

ויחי אמציהו מלך יהודה אחרי מות יהואש מלך
ישראל חמש עשרה שנה. ויקשרו עליו עבדיו קשר
בירושלם, ויגם לכישה; וישלחו אחריו לכישה,
וימיתו שם. וישאו אתו על-הפוסים, ויקבר
בירושלם עם-אבתיו בעיר דוד. וינקחו כל-עם יהודה
את-עזרו, והוא בן-שש עשרה שנה, וימליכו אותו
תחת אביו אמציהו.

בשנת חמש-עשרה שנה לאמציהו בן-יהואש מלך
יהודה מלך ירבעם בן-יהואש מלך ישראל בשמרון
ארבעים ואחת שנה. ויעש הרע בעיני יהוה, לא

סר מכל-חטאת ירבעם בן-נבט, אשר החטיא את-
 ישראל. הוא השיב את-נבול ישראל, מלבוא חמת
 ערבים הערבה, בדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר
 ביד עבדו יונה בן-אמתי הנביא. כִּירָאָה יהוה את-
 עני ישראל מרה מאד ואין עזר לישראל, ויושיעם
 ביד ירבעם בן-יהואש. וישפב ירבעם עם-אבותיו,
 ויקבר עם מלכי ישראל; וימלך וכתיה בנו תחתיו.

טז.

בשנת שלש*) לירבעם מלך ישראל מלך עזיהו
 בן-אמצייה מלך יהודה, וימלך חמשים ושתים שנה
 בירושלם. ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה
 אמצייהו אביו.

ויצא המלך עזיהו וילחם בפלשתים, ויפרץ
 את-חומות עריהם הבצורות. ויעזרהו האלהים על-
 הערבים והעמונים, ויתנו מנחה לעזיהו. ויבן עזיהו
 מגדלים בירושלם ובמדבר, ויחזקם, ויחצב ברות
 רבים, כי מקנה-רב היה לו ואפרים ונפרים כהרים
 ובכרמל, כִּירָאָה אדמה הנה.

ויהי לעזיהו חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת
 אלפים וחמש מאות עישה מלחמה. ויבן עזיהו לכל-
 הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות,
 ויעש בירושלם חשבנות להיות על-המגדלים לירות
 בחצים וכאבנים גדלות, ויצא שמו עד-למרחוק,
 כִּירָחוק מאד. וכחזקתו: גבה לבו, וימעל ביהוה
 אלהיו, ויבא אל-היכל יהוה לתקטיר על-מזבח
 הקטרת. ויבא אחרייו עזריהו הכהן ועמו שמונים

(*) יעיר המורה, כי עזיהו מלך בחיי אביו, שנים עשרה שנה. בהיותו כנן
 ארבע.

בַּהֲנִים בְּגִיחִיל, וַיַּעֲמֵדוּ עַל־עֲזִיהוּ הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ: לֹא־לֶךְ, עֲזִיהוּ, לְהִקְטִיר לַיהוָה, כִּי לַבַּהֲנִים
 בְּגִי־אֶהְרֹן הַמִּקְדָּשִׁים לְהִקְטִיר; צֵא מִן־הַמִּקְדָּשׁ.
 כִּי מַעֲלָתָּ. וַיִּזְעַת עֲזִיהוּ; וּבִזְעָפוֹ עִם־הַבַּהֲנִים, וַרְחֵה
 אֶרְעֵת בְּמִצְחוֹ לְעֵינֵי הַבַּהֲנִים הַעֲמִידִים אֹתוֹ בְּבֵית יְהוָה
 אֵצֶל מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת. וַיִּפֹּן אֵלָיו עֲזִירָהּוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ
 וְכָל־הַבַּהֲנִים, וַהֲגִה הוּא מִצָּרַע בְּמִצְחוֹ, וַיִּבְחִילוּהוּ
 מָשֶׁם: וְגַם־הוּא מָהֵר לְצֹאת, כִּי נִגְעוּ יְהוָה. וַיְהִי
 עֲזִיהוּ הַמֶּלֶךְ מִצָּרַע עַד־יוֹם מוֹתוֹ, וַיָּשָׁב בְּבֵית
 הַחֲפְשִׁית; וַיּוֹתֶם בָּנוּ שׁוֹפֵט אֶת־עַם הָאָרֶץ. וַיִּשָּׁכַב
 עֲזִיהוּ עִם־אֲבֹתָיו, וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּשָׂדֶה
 הַקְּבוּרָה, אֲשֶׁר לַמְּלָכִים; וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בָּנוֹ תַּחְתָּיו].

יז.

וּבִשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְעֲזִיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
 מֶלֶךְ זָכְרִיהוּ בֶן־יִרְבֶּעַם עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שָׁשָׁה
 חֳדָשִׁים. וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה, כֹּאֲשֶׁר עָשׂוֹ אֲבֹתָיו,
 לֹא סָר מִחַטָּאת יִרְבֶּעַם בֶּן־נִבְט, אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת־
 יִשְׂרָאֵל. וַיִּקְשֶׁר עָלָיו שָׁלֹם בֶּן־יִבְשׁ, וַיִּפְּהוּ קִבְל־
 עִם, וַיִּמִּיתֵהוּ, וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו.

שָׁלוֹם בֶּן־יִבְשׁ מֶלֶךְ בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְתֵשַׁע שָׁנָה
 לְעֲזִיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יִרְחֲזִימִים בְּשִׁמְרוֹן. וַיַּעַל
 מְנַחֵם בֶּן־גִּדִּי מִתְרָצָה, וַיָּבֹא שִׁמְרוֹן, וַיִּד אֶת־שָׁלוֹם
 בֶּן־יִבְשׁ בְּשִׁמְרוֹן, וַיִּמִּיתֵהוּ, וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו.

בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְתֵשַׁע שָׁנָה לְעֲזִיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
 מֶלֶךְ מְנַחֵם בֶּן־גִּדִּי עַל־יִשְׂרָאֵל עָשָׂר שָׁנִים בְּשִׁמְרוֹן.
 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה, לֹא־סָר מֵעַל הַטָּאת יִרְבֶּעַם

בִּן-נֶבֶט, אֲשֶׁר-הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו כָּא פוֹל
מֶלֶךְ-אֲשׁוּר עַל-הָאָרֶץ, וַיִּתֵּן מְנַחֵם לְפוֹל אֶלֶף כֶּבֶד-
כֶּסֶף לַהֲיוֹת יָדָיו אֹתוֹ לְהַחְזִיק הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ. וַיּוֹצֵא
מְנַחֵם אֶת-הַכֶּסֶף עַל-יִשְׂרָאֵל לָתֵת לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר,
חֲמִשִּׁים שֶׁקֶלִים כֶּסֶף לְאִישׁ אֶחָד; וַיָּשָׁב מֶלֶךְ אֲשׁוּר
וְלֹא-עָמַד שָׁם בָּאָרֶץ. וַיִּשְׁכַּב מְנַחֵם עִם-אֲבָתָיו, וַיִּמְלֹךְ
בְּקַחְיָה בְּנוֹ תַּחְתָּיו.

בְּשָׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה לְעֻזִּיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ
בְּקַחְיָה בֶן-מְנַחֵם עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שְׁנָתִים. וַיַּעַשׂ
דָּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה, לֹא סָר מִחַטָּאת יָרֵבֶעַם בֶּן-נֶבֶט,
אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל. וַיִּקְשֶׁר עָלָיו פֶּקֶח בֶּן-
רַמְלִיָּהוּ שְׁלִישׁוֹ, וַיָּבִיאוּ בְּשִׁמְרוֹן, וַיִּמִּיתֵהוּ, וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו בְּשָׁנַת חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לְעֻזִּיהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה.

יח.

וּבְשָׁנַת שְׁתַּיִם לְפֶקֶח בֶּן-רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ יוֹתָם בֶּן-עֻזִּיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה. בֶּן-עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ
שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם.
וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה, כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה עֻזִּיהוּ אָבִיו.
הוּא בָּנָה אֶת-שַׁעַר בֵּית-יְהוָה הָעֶלְיוֹן, וַיַּעֲרִים בָּנָה בְּהַר
יְהוּדָה, וּבְחֶרְשִׁים בָּנָה בִּירְנִיּוֹת וּמִגְדָּלִים. וְהוּא
נָלַחַם עִם-מֶלֶךְ בְּגִי-עַמּוֹן, וַיַּחְזֹק עֲלֵיהֶם, וַיִּתְּנוּ-לוֹ
בְּגִי-עַמּוֹן מֵאָה כֶּבֶד-כֶּסֶף וַעֲשָׂרַת אֲלָפִים כֶּרֶם חֲטִיִּם
וּשְׁעוּרִים עֲשָׂרַת אֲלָפִים; וְאֵת הַשִּׁיבוּ לוֹ בְּגִי עַמּוֹן
בְּשָׁנָה הַהִיא וּבְשָׁנָה הַשְּׁנִיָּה וְהַשְּׁלִישִׁית. וַיִּתְּחַק יוֹתָם,
כִּי הָבִין דָּרְכָיו לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו. וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם

אבותיו, ונקברו אותו בעיר דוד; וימלך אחז בנו
תחתיו.

בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך
ישראל מלך אחז בן יותם על יהודה. בן-עשרים
שנה אחז במלכו ויששעשרה שנה מלך בירושלם,
ולא-עשה הישר בעיני יהוה כיוותם אביו. וילך בדרך
מלכי ישראל וגם מסכות עשה לפעלים, והוא
הקטיר בגיא בן-הנחם ויבער את-בניו באש, ויזבח
ויקטר בכמות ותחת כל-עץ רענן. ויתגדו יהוה
ביד מלך ארם, ויכורבו הארמים, וישבו ממנו שביה
גדולה, ויביאו דמשק; וגם ביד פקח בן-רמליהו
מלך ישראל נתן, ויד-בו מאה ועשרים אלף איש
ביום אחד, הכל בני חיל.

ויחרג זכרי גבור אפרים את-מעשיהו בן-המלך
ואת-עזריקם נגיד הבית ואת-אלקנה משנה המלך.
וישבו בני-ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים וטף
וגם-שלל רב בזוז מהם, ויביאו את-השלל לשמרון.
ושם הנה נביא ליהוה, עדר שמו, ויצא לפני הצבא
הבא לשמרון, ויאמר להם: הנה בחמת יהוה אלהי-
אבותיכם עלי-יהודה, נתנם בידכם, ותהרגוכם
בזעף. ועתה אתם אומרים לכבש את בני-יהודה
וירושלם אחיכם לעבדים ולשפחות לכם? הלא גם
עמכם אשמות ליהוה אלהיכם. ועתה שמעוני והשיבו
השביה, אשר שביתם מאחיהם, כי חרון אף-יהוה
עליכם.

ויקמו אנשים מראשי בני-אפרים על-הבאים
מן-הצבא, ויאמרו להם: לא-תביאו את-השביה
הנה, להוסיף על-חטאתינו, כי רב חרון אף יהוה

על-ישראל. ויעזב החלון את-השביה ואת-הבנה
לפני השרים וכל-הקהל. ויקמו שרי אפרים
ויהונדן בשביה, וילבשוים, ויגעילום, ויאכילום,
וישקום, ויסכום, וינהלום בחמרים, ויביאום ירחו
אל אחיהם, וישוכו שמרון].

בעת ההוא שלח אחז מלאכים אל-תנלת פלאסר
מלך-אשור לאמר: עבדך ובגד אני; עליה ויהושעני
מבפ מלך-ארם ומבפ מלך ישראל הקמים עלי.
ויקח אחז את-הכסף ואת-הזהב הנמצא בית יהוה
ובאצרות בית המלך, וישלח למלך אשור שחר.
וישמע אליו מלך אשור, ויעל מלך אשור אל-דמשק
ויתפשח, ואת-רצין המית. וישכב אחז עם אבתיו,
ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד, וימלך חזקיהו בנו
תחתיו.

יט.

ויפקח בן רמליהו מלך על ישראל בשמרון
עשרים שנה. ויעש הרע בעיני יהוה, לא סר מן
חטאת ירבעם בן נבט, אשר החטיא את ישראל.
ומלחמה היתה בין פקח בן רמליהו ובין אחז מלך
יהודה ימים רבים. ויבא תנלת פלאסר מלך אשור
לעזר למלך אחז, ויקח מישראל ערים רבות, ויגל את
ישביהן אשורה. ויקשר הושע בן אלה קשר על
פקח בן רמליהו, ויבהו, וימיתוהו, וימלך תחתיו.
בשנת שתים עשרה * לאחז מלך יהודה מלך
הושע בן-אלה בשמרון על-ישראל תשע שנים.

(*) יעיר המורה, כי מהשנה הרביעית לאחז (היא השנה שבה הרג הושע את פקח) עד השנה הי"ב לאחז היו מהומות ומריכות בכלבות ישראל ולא היה כל מלך עד כי לסוף גבר הושע וימלך; ומאז כלך על ישראל תשע שנים.

וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה, רַק לֹא כַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל.
 אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵיו. עָלָיו עָלָה שְׁלֹמֹנָאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר,
 וַיְהִי-לוֹ הוֹשַׁע עֶבֶד, וַיָּשֶׁב לוֹ מִנְחָה. וַיִּמָּצֵא מֶלֶךְ-
 אַשּׁוּר בְּהוֹשַׁע קָשָׁר, אֲשֶׁר שָׁלַח מֶלֶאכִים אֶל-סוּא
 מֶלֶךְ-מִצְרַיִם, וְלֹא-הָעֵלָה מִנְחָה לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר בְּשָׁנָה
 בְּשָׁנָה, וַעֲצָרְהוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר, וַיֹּאסְרֵהוּ בֵּית כְּלָא.
 וַיַּעַל מֶלֶךְ-אַשּׁוּר בְּכָל-הָאָרֶץ, וַיַּעַל שְׁמֶרוֹן, וַיַּצַּר
 עָלֶיהָ שָׁלֹשׁ שָׁנִים. וּבְשָׁנָה הַתְּשִׁיעִית לְהוֹשַׁע לְבַד
 מֶלֶךְ-אַשּׁוּר אֶת-שְׁמֶרוֹן, וַיָּגֵל אֶת-יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּרָה.
 וַיָּבֹא מֶלֶךְ-אַשּׁוּר גּוֹיִם מֵאֶרְצוֹת רַבּוֹת, וַיָּשֶׁב
 בְּעָרֵי שְׁמֶרוֹן תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּירָשׁוּ אֶת-שְׁמֶרוֹן,
 וַיָּשִׁבוּ בְּעָרֶיהָ. וַיְהִי בַתְּחִלַּת שַׁבָּתָם שֵׁם לֹא יֵרָאוּ
 אֶת-יְהוָה; וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּהֶם אֶת-הָאֲרִיּוֹת, וַיְהִיו
 הָרְגִים בָּהֶם. וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר לֵאמֹר: הַגּוֹיִם,
 אֲשֶׁר הִגְלִיתָ וַתּוֹשֶׁב בְּעָרֵי שְׁמֶרוֹן, לֹא יָדְעוּ אֶת-
 מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ, וַיִּשְׁלַח־בָּם אֶת-הָאֲרִיּוֹת, וְהֵנָּם
 מְמִיתִים אוֹתָם. וַיֵּצֵאוּ מֶלֶךְ-אַשּׁוּר לֵאמֹר: הוֹלִיכּוּ
 שָׁמָּה אֶחָד מֵהַבְּהֵמִים, אֲשֶׁר הִגְלִיתֶם מִשָּׁם, וַיִּלְכְּדוּ
 וַיָּשִׁב שֵׁם וַיּוֹרֶם אֶת-מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ. וַיָּבֹא אֶחָד
 מֵהַבְּהֵמִים, אֲשֶׁר הִגְלוּ מִשְׁמֶרוֹן, וַיָּשֶׁב בְּבֵית-אֵל,
 וַיְהִי מוֹרָה אֹתָם, אֵיךְ יִירָאוּ אֶת-יְהוָה. וַיְהִיו הַגּוֹיִם
 הָאֵלֶּה יֹרְאִים אֶת-יְהוָה, וְאֶת-פְּסִילֵיהֶם הָיוּ עֲבָדִים;
 גַּם-בְּנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם הָיוּ עֹשִׂים גּוֹי גּוֹי אֱלֹהֵיו, כַּאֲשֶׁר
 עָשׂוּ אֲבוֹתֵיהֶם, וְאֵת יְהוָה הָיוּ יֹרְאִים.

ב.

וַיְהִי בְּשָׁנַת שָׁלֹשׁ לְהוֹשַׁע בֶּן-אֵלָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 מֶלֶךְ חֲזַקְיָהוּ בֶן-אֲחָז מֶלֶךְ יְהוּדָה. בֶּן-עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ

שָׁנָה הָיָה בְּמַלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וַתֵּשַׁע שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם.
וַיַּעַשׂ הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יְהוָה, כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה דָּוִד אָבִיו.
הוּא הִסִּיר אֶת-הַבָּמֹת, וְשִׁבַּר אֶת-הַמִּצֵּבֹת, וְכָרַת
אֶת-הָאֲשֵׁרָה, וְכָתַת נֹחַשׁ הַנְּחֻשֶׁת, אֲשֶׁר-עָשָׂה מִשָּׁה,
כִּי עַד-הַיָּמִים הָהֵמָּה הָיוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִקְשָׁרִים לוֹ.
וַיִּדְבֹּק בִּיהוָה, לֹא-סָר מֵאַחֲרָיו, וַיִּשְׁמַר מִצְוֹתָיו,
אֲשֶׁר-צִוָּה אֶת-מֹשֶׁה. וַיְהִי יְהוָה עִמּוֹ, כָּכָל אֲשֶׁר-
יָצָא וַיִּשְׁכֵּל, וַיִּמְרֹד בְּמֶלֶךְ-אַשּׁוּר, וְלֹא עָבְדוּ.

וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ חִזְקִיָּהוּ עָלָה סִנְחָרִיב
מֶלֶךְ-אַשּׁוּר עַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת, וַיִּתְּפָשֶׂם.
וַיִּשְׁלַח חִזְקִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֶל-מֶלֶךְ-אַשּׁוּר לֵאמֹר:
הִמָּאֲתִי, שׁוּב מֵעָלַי, אֵת אֲשֶׁר תָּתֵן עָלַי אִשָּׁא. וַיָּשֶׁם
מֶלֶךְ-אַשּׁוּר עַל-חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
כֶּכֶר-כֶּסֶף וּשְׁלֹשִׁים כֶּכֶר זָהָב. וַיִּקַּח חִזְקִיָּה אֶת-
כָּל-הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית-יְהוָה וּבְאֻצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ,
וַיִּתְּנֵם לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר.

וְאַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בָּא סִנְחָרִיב מֶלֶךְ-
אַשּׁוּר וַיִּחַן עַל-יְרוּשָׁלַם. וַיִּנְעֹץ וַיְחַזְּקֵהוּ עַם-שָׂרָיו
וַנְּבוֹרָיו לְסָתוֹם אֶת-מִימֵי הָעֵינֹת, אֲשֶׁר מְחוּץ לָעִיר.
וַיִּקְבְּצוּ עִם-דָּרֵב, וַיִּסְתָּמוּ אֶת-כָּל-הַמַּעֲיָנוֹת וְאֶת-הַנִּחָל
הַשּׁוֹטָף בְּתוֹךְ-הָאָרֶץ לֵאמֹר: לָמָּה יָבוֹאוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר,
וּמִצָּאוּ מָיִם רַבִּים? וַיִּתְחַזַּק וַיְחַזְּקֵהוּ, וַיִּבֶן אֶת-הַחוֹמָה
הַפְּרוּצָה, וַיִּתְחַזַּק אֶת-עִיר דָּוִד, וַיַּעַשׂ שְׁלַח לָרֹב
וּמִגְנִיִּם, וַיִּתֵּן שָׂרֵי מִלְחָמוֹת עַל-הָעָם, וַיִּקְבְּצֵם אֵלָיו
אֶל-רְחוֹב שַׁעַר הָעִיר, וַיְדַבֵּר עַל-לִבָּבָם לֵאמֹר:
חֲזִקוּ וְאַמְצוּ, אַל-תִּירָאוּ וְאַל-תַּחֲתוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר
וְכָל-הַקְּמוֹן, אֲשֶׁר-עִמּוֹ, כִּי-רַב אֲשֶׁר אֲתָנוּ מֵאֲשֶׁר
אֲתָם: עִמּוֹ זְרוֹעַ בָּשָׂר, וְעִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעֹזְרֵנוּ

וּלְהַלְחֵם מִלְחָמָתֵינוּ. וַיִּסְמְכוּ הָעָם עַל־דְּבָרֵי יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה.

אַחֵר זֶה שָׁלַח סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֶת עֲבָדָיו יְרוּשָׁלַיִםָּה אֶל־יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֵל כָּל־יְהוּדָה, אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם, לֵאמֹר: כֹּה אָמַר סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר: עַל־מָה אַתֶּם בֹּטְחִים וַיִּשְׁבִּים בְּמִצּוֹר בִּירוּשָׁלַם? הֲלֹא יְחִזְקִיָּהוּ מִסִּית אֶתְכֶם לָתֵת אֶתְכֶם לְמוֹת בְּרָעַב וּבְצָמָא לֵאמֹר: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַצִּילֵנוּ מִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר. הַיְכֹּל יִכְלוּ אֱלֹהֵי גוֹיֵי הָאָרָצוֹת לְהַצִּיל אֶת־אַרְצָם מִיָּדִי, כִּי יִכְלֹ אֱלֹהֵיכֶם לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדִי? וְעַתָּה אֶל־יִשְׂיָא אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ, וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֵלָיו, כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ אַשּׁוּר: עֲשׂוּ אִתִּי בְרָכָה, וַצֹּאוּ אֵלָי, וְאִכְלוּ אִישׁ־נֶפְשׁוֹ וְאִישׁ תֹּאנְתּוֹ, וּשְׁתּוּ אִישׁ מִי־בְרוֹ. עַד־בָּאִי וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כַּאֲרָצְכֶם, אֶרֶץ דִּגְן וְתִירוֹשׁ, אֶרֶץ לֶחֶם וּכְרָמִים, אֶרֶץ וַיִּת יִצְהָר וְדָבֶשׁ, וַחֲיוֹ וְלֹא תִמָּוֶה. וְהַחֲקִישׁוּ הָעָם וְלֹא־עָנוּ אֹתוֹ דָּבָר, כִּי־מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא לֵאמֹר: לֹא תַעֲנֶהוּ. וַיָּבֹא אֲלֵיָקִים בֶּן־חֵלְקִיָּה, אֲשֶׁר־עַל־הַבֵּית, וְשִׁבְנָא הַסֹּפֵר וַיֹּאחַ בֶּן־אַסָּף הַמִּזְכִּיר אֶל־חִזְקִיָּהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים, וַיִּגִּידוּ לוֹ אֵת דְּבָרֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר.

כא.

וַיְהִי בִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ, וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו, וַיִּתְכֶם בַּשֶּׁק, וַיָּבֹא בֵית יְהוָה. וַיִּשְׁלַח אֶת־אֲלֵיָקִים, אֲשֶׁר־עַל־הַבֵּית, וְשִׁבְנָא הַסֹּפֵר וְאֵת זִמְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים בַּשִּׁקִּים אֶל־יִשְׁעָהוּ הַנָּבִיא בֶן־אַמּוּץ, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו: כֹּה אָמַר חִזְקִיָּהוּ: יוֹם־צָרָה הַיּוֹם הַזֶּה, וְנִשְׁנִית

תפלה בעד השארית הנמצאה. ויבאו עבדי המלך
חוקיהו אל-ישעיהו. ויאמר להם ישעיהו: כה תאמרו
אל-אדניכם: כה אמר יהוה: אל-תירא מפני הדברים,
אשר שמעת, אשר נדפו גערי מלך-אשור אתי.
כה אמר יהוה: לא יבוא מלך אשור אל-העיר
הזאת, ולא-יורה שם חץ, ולא-ישפך עליה סללה.
בדרך, אשר-יבא, כה ישוב, ואל-העיר הזאת לא
יבא, נאס-יהוה. וננותי על-העיר הזאת להושיעה
למעני ולמען דוד עבדי.

ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה, ויך
במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף; וישקימו
בבקר, והנה כלם פגרים מתים. ויסע סנחריב מלך-
אשור, וישב וקבשת פנים לארצו, ויבא בית אלחיו,
ושם הפכו שני בניו בחרב. וישע יהוה את חוקיהו
ואת ישרי וירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד
כל העמים, אשר מסביב. ורבים מביאים מנחה
ליהוה לירושלם ומנדנות לחוקיהו מלך יהודה.
וינשא לעיני כל הגוים מאחרי-בן.

בימים ההם חלה חוקיהו למות; ויבא אליו
ישעיהו בן-אמוץ הנביא, ויאמר אליו: כה אמר
יהוה: צו לביתך, כי לא תחנה מחליך זה. ויסב
חוקיהו את-פניו אל-הקיר, ויתפלל אל-יהוה לאמר:
אנה, יהוה, וקרנא את אשר תתהללתי לפניך
באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי; ויבך
חוקיהו בכי גדול.

ויהי ישעיהו לא יצא את העיר, ודבר יהוה
היה אליו לאמר: שוב ואמרת אל-חוקיהו גיד עמי:
כה אמר יהוה אלהי דוד אביך: שמעתי את-תפלתך,

רֹאִיתִי אֶת־דַּמְעָתְךָ, הִנְנִי רַפָּא לָךְ, וְהוֹסַפְתִּי עַל־
יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ: קָחוּ דְבַלְת
תַּאֲנִים: וַיִּקְחוּ, וַיִּשִּׁימוּ עַל־הַשְּׁחִין, וַיָּחִי.

בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח בְּרֹאדָךְ בִּלְאָדָן בֶּן־בִּלְאָדָן
מֶלֶךְ־בָּבֶל סִפְרִים וּמִנְחָה אֶל־חֻזַּקְיָהוּ, כִּי שָׁמַע, כִּי
חָלָה חֻזַּקְיָהוּ וַיַּחְזֹק. וַיִּשְׁמַח עֲלֵיהֶם חֻזַּקְיָהוּ, וַיֵּרָאֵם
אֶת־כָּל־בֵּית נִכְתּוֹ: אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים
וְאֶת שְׁמֵן הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת בֵּית כִּלְיוֹ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר נִמְצָא
בְּאֻצְרוֹתָיו: לֹא־הָיָה דָּבָר, אֲשֶׁר לֹא־הָרָאֵם חֻזַּקְיָהוּ
בְּבֵיתוֹ וּבְכָל־מִמְשַׁלְתּוֹ. וַיָּבֹא יִשְׁעִיָּהוּ הַנָּבִיא אֶל־
הַמֶּלֶךְ חֻזַּקְיָהוּ, וַיֹּאמֶר אֵלָיו: מָה־אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה וּמֵאֵן יָבֹאוּ אֵלֶיךָ? וַיֹּאמֶר חֻזַּקְיָהוּ: מֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה בָּאוּ, מִבָּבֶל. וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ: מָה רָאוּ
בְּבֵיתְךָ? וַיֹּאמֶר חֻזַּקְיָהוּ: אֶת כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ,
לֹא־הָיָה דָּבָר, אֲשֶׁר לֹא־הָרְאִיתִים בְּאֻצְרוֹתַי. וַיֹּאמֶר
יִשְׁעִיָּהוּ אֶל־חֻזַּקְיָהוּ: שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה: הִנֵּה יָמִים
בָּאִים וְנִשְׂאִי כָל־אֲשֶׁר בְּבֵיתְךָ וְאֲשֶׁר אֻצְרוּ אֲבֹתֶיךָ
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה בְּבָלָה: לֹא־יִוָּתֵר דָּבָר, אָמַר יְהוָה.
וּמִבְּנֵיךָ, אֲשֶׁר תּוֹלִיד, יִקְחוּ, וְהָיוּ סְרִיסִים בְּהִיכַל
מֶלֶךְ בָּבֶל. וַיֹּאמֶר חֻזַּקְיָהוּ אֶל־יִשְׁעִיָּהוּ: טוֹב דְּבַר־
יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: הֲלוֹא שְׁלוֹם וְאַמֶּת יִהְיֶה בְּיָמָי.
וַיְהִי לִיחֻזַּקְיָהוּ עֶשֶׂר וּכְבוֹד הַרְבֵּה מְאֹד. וְאֻצְרוֹת
עָשָׂה לוֹ לְכֶסֶף וּלְזָהָב וּלְאֶבֶן יָקָרָה וּלְבְּשָׂמִים וּלְמִנְיָנִים
וּלְכָל כְּלֵי חֲמֻדָּה, וּמִסְכָּנוֹת לְתַבּוּאֵת דָּגָן, תִּירוֹשׁ
וַיֻּצְהָר, וְאֻרוֹת לְמִקְנֵה צֹאן וּבִקְרָה לָרֶב, כִּי נָתַן לוֹ
אֱלֹהִים רְכוּשׁ רַב מְאֹד, וַיַּצְלַח בְּכָל מַעֲשָׂהוּ. וַיִּשְׁכַּב
יְחֻזַּקְיָהוּ עִם אֲבוֹתָיו, וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּקִבְרֵי בְנֵי דָוִד.

וְכָבוֹד עָשׂוּ לוֹ בְּמוֹתוֹ כָּל יְהוּדָה וַיִּשְׁכְּבוּ יְרוּשָׁלַּיִם;
וַיִּמְלֹךְ מִנְשָׁה בְּנוֹ תַחְתָּיו].

כב.

בֶּן־שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה שָׁנָה מִנְשָׁה בְּמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים
וַחֲמִשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם. וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה.
וַיֵּשֶׁב וַיִּבֶן אֶת־הַבָּמוֹת, אֲשֶׁר אָבִד חִזְקִיָּהוּ אָבִיו.
וַיִּקֶּם מִזְבְּחוֹת לַבַּעַל, וַיַּעַשׂ אֲשֶׁרָה, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
אֲחָאָב מָלַךְ יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל־צִבְאָה הַשָּׁמַיִם,
וַיַּעֲבֹד אֹתָם. וַהֲעֲבִיר אֶת־בָּנָיו בָּאֵשׁ בְּנֵי בֶן־הַנָּחַם
וַנְּחָשׁ וּבִשְׁפָּה וַיִּרְבּוּ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ.
וַיֵּשֶׁם אֶת־פֶּסֶל הָאֲשֶׁרָה, אֲשֶׁר עָשָׂה, בְּבֵית, אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־דָוִד וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְּנוֹ: בְּבֵית הַזֶּה
אֲשִׁים אֶת־שְׁמִי לְעוֹלָם.

וַיַּדְבֵּר יְהוָה בִּיד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים וְאֵל מִנְשָׁה
וְאֵל עַמּוֹ, וְלֹא הִקְשִׁיבוּ. וַיָּבֹא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת שְׁרֵי
הַצָּבָא, אֲשֶׁר לְמָלַךְ אַשּׁוּר, וַיִּלְכְּדוּ אֶת מִנְשָׁה,
וַיֹּאסְרוּהוּ בַּנְּחֹשְׁתִּים, וַיִּלְכְּדוּהוּ בְּכָלָה. וַיִּכְהָצוּ לוֹ,
חֲלָה אֶת פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו, וַיַּעֲתֹר לוֹ, וַיִּשְׁמַע תַּחֲנוּנָתוֹ,
וַיִּשְׁיבֵהוּ יְרוּשָׁלַיִם לְמַלְכוּתוֹ; וַיַּדַּע מִנְשָׁה, כִּי יְהוָה
הוא הָאֱלֹהִים. וַיִּסֶּר אֶת אֱלֹהֵי הַנֹּכַר וְאֶת הָאֲשֶׁרָה
מִבֵּית יְהוָה וְכָל הַמִּזְבְּחוֹת, אֲשֶׁר בָּנָה בְּהָר בֵּית־
יהוָה בִּירוּשָׁלַם, וַיִּשְׁלַךְ חוּצָה לַעִיר; וַיִּבֶן אֶת מִזְבֵּחַ
יהוָה, וַיֹּאמֶר לַיהוּדָה לַעֲבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל].
וַיִּשְׁכַּב מִנְשָׁה עִם־אֲבֹתָיו, וַיִּקְבֹּר בְּגֹן־בֵּיתוֹ; וַיִּמְלֹךְ
אַמּוֹן בְּנוֹ תַחְתָּיו.

בֶּן־עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אַמּוֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁתַּיִם
שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם. וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה, כַּאֲשֶׁר

עֲשֵׂה מְנִשָּׁה אָבִיו, וַיַּעֲבֹד אֶת־הַגִּלּוּלִים, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם. וְלֹא נִכְנַע אֲמוֹן מִפְּנֵי יְהוָה, בְּאִשֶּׁר נִכְנַע מְנִשָּׁה אָבִיו, כִּי הוּא הִרְבָּה אֲשָׁמָה. וַיִּקְשְׁרוּ עֲבָדֵי־אֲמוֹן עָלָיו, וַיִּמִּיתוּהוּ בְּבֵיתוֹ. וַיָּפּוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־כָּל־הַקְּשָׁרִים עַל־הַמֶּלֶךְ אֲמוֹן, וַיִּמְלִיכוּ אֶת־יֹאשִׁיהוּ בְּנוֹ תַחְתָּיו.

כג.

בֶּן־שְׁמֹנֶה שָׁנָה יֹאשִׁיהוּ בְּמָלְכוֹ, וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם. וַיַּעַשׂ הַיֶּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה, וַיִּלְךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ דָּוִד אָבִיו, וְלֹא־סָר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׁמָאל. וַיְהִי בְשִׁמְנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְךְ יֹאשִׁיהוּ שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת־שָׁפָן הַסֹּפֵר בֵּית יְהוָה לֵאמֹר: עֲלֵה אֶל־חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, וַיִּמְנֶה אֶת־הַכֶּסֶף, אֲשֶׁר אָסְפוּ שְׁמַרְיָה הַסֹּפֵר מֵאֵת הָעָם, וַיִּתְּנֵהוּ עַל־יַד עֹשֵׂי הַמִּלָּאכָה, הַמַּפְקָדִים בְּבֵית יְהוָה, לְחֹזֶק בִּדְרֵךְ הַבַּיִת. וַיְהִי בְּחוּצֵיאָם אֶת הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה, וַיִּמָּצֵא שָׁם חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת סֹפֵר תוֹרַת מֹשֶׁה. וַיֹּאמֶר חִלְקִיָּהוּ אֶל־שָׁפָן הַסֹּפֵר: סֹפֵר הַתּוֹרָה מְצֵאתִי בְּבֵית יְהוָה; וַיִּתֵּן חִלְקִיָּהוּ אֶת־הַסֹּפֵר אֶל־שָׁפָן. וַיָּבֹא שָׁפָן הַסֹּפֵר אֶל־הַמֶּלֶךְ, וַיֵּשֶׁב אֶת־הַמֶּלֶךְ דֹּבַר לֵאמֹר: הוֹצִיאוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמָּצֵא בְּבֵית יְהוָה עַל־יַד עֹשֵׂי הַמִּלָּאכָה הַמַּפְקָדִים בֵּית יְהוָה. וְגַם סֹפֵר נִתֵּן לִי חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן, אֲשֶׁר מָצֵא בְּבֵית יְהוָה; וַיִּקְרָאֵהוּ שָׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. וַיְהִי בְּשָׁמְעַע הַמֶּלֶךְ אֶת־דִּבְרֵי סֹפֵר הַתּוֹרָה, וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו. וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת אַחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְאֶת עֲבָדָיו בְּן־יָדִיָּה וְאֶת שָׁפָן הַסֹּפֵר וְאֶת עֹשֵׂי עֲבָדֵי

המלך לאמר: לכו דרשו את־יהוה בערי ובעד כל־
יהודה, כי־גדולה חמת יהוה, אשר נצתה בנו, על
אשר לא־שמעו אבותינו אל־דברי הספר הזה לעשות
סכל־הפתיב בו. וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועבבור
ושפן ועשיה אל־חלדה הנביאה, והיא ישבת
בירושלם, וידברו אליה. ותאמר אליהם: כה־אמר
יהוה אלהי ישראל: אמרו לאיש, אשר־שלח אתכם
אלי: כה אמר יהוה: הנני מביא על־המקום הזה
ועל־ישוביו את כל־דברי הספר, אשר קרא מלך
יהודה. תחת אשר עזבני, וקטרו לאלהים אחרים
למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם, ונצתה חמתי
במקום הזה ולא תכבה. ואל־מלך יהודה, השלח
אתכם לדרש את־יהוה, כה תאמרו אליו: כה־אמר
יהוה אלהי ישראל: יען רד־לבבך, ותפגע מפני
יהוה, בשמעך את הדברים, אשר דברתי על־
המקום הזה ועל־ישוביו, ותקרע את־בגדיך, ותכבה
לפני: וגם אנכי שמעתי, נא־ס־יהוה. לכן הנני
אוסףך אל־אבותיך בשלום, ולא־תראינה עיניך בכל
הרעה, אשר־אני מביא על־המקום הזה. וישובו
שרי המלך, וישיבו אתו דבר.

כד.

וישלח המלך, ויאספו אליו כל־זקני יהודה
וירושלם. ויעל המלך בית־יהוה והכהנים והנביאים
וכל־העם אתו למקטן ועד־גדול, ויקרא באזניהם
את־כל־דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה.
ויעמד המלך על־העמוד, ויברת את־הברית לפני
יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר את מצותיו ואת־

חִקְתִּיו בְּכָד־לֵב וּבְכָל־נֶפֶשׁ, לְחַקִּים אֶת־דְּבָרֵי
הַבְּרִית הַנִּתְּנִים עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה; וַיַּעֲמֵד כָּל־הָעָם
בְּבָרִית. וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
לְהוֹצִיא מִהֵיכַל יְהוָה אֶת כָּל־הַכִּלִּים הָעֲשׂוּיִם לַבָּעַל
וּלְאַשְׁרָה וּלְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם, וַיִּשְׂרַפֵּם מִחוּץ לִירוּשָׁלַם.
וַיִּשְׂבֵּר אֶת הַמִּצֵּבֹת, וַיִּכְרֹת אֶת הָאֲשֵׁרִים, וַיִּתֵּן אֶת
הַמִּזְבְּחוֹת וְאֶת הַבָּמֹת, אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלַם. וְגַם
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ, אֲשֶׁר עָשָׂה יִרְבֵּעַם בֶּן־נִבְט בְּבֵית־אֵל
נִתָּן, וַיִּשְׂרַף אֶת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָלָיו. וַיִּפֹּן יְאֹשִׁיָּהוּ,
וַיֵּרָא אֶת־הַקְּבָרִים, אֲשֶׁר־שָׁם בָּהָר, וַיִּשְׁלַח, וַיִּקְחָה
אֶת־הָעֲצָמוֹת מִן־הַקְּבָרִים, וַיִּשְׂרַף עַל־הַמִּזְבֵּחַ, כַּדָּבָר
יְהוָה, אֲשֶׁר קָרָא אִישׁ הָאֱלֹהִים אֵל יִרְבֵּעַם. וַיֹּאמֶר
יְאֹשִׁיָּהוּ: מָה הַצִּיּוֹן הַזֶּה, אֲשֶׁר אָנִי רֹאֶה? וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו אַנְשֵׁי הָעִיר: זֶה קֶבֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר־
בָּא מִיְּהוּדָה, וַיִּקְרָא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית־אֵל. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: הִנֵּיחֻ
לוֹ, אִישׁ אֶל־גֹּנֵעַ עֲצָמוֹתָיו; וַיִּמְלְטוּ אֶת עֲצָמוֹת הַנִּבְיָא
אֲשֶׁר־בָּא מִיְּהוּדָה. וְגַם אֶת־כָּל־בֵּתֵי הַבָּמֹת, אֲשֶׁר
בְּעָרֵי שְׁמֶרוֹן, הִסִּיר יְאֹשִׁיָּהוּ, וַיַּעַשׂ לָהֶם כְּכָל־
הַמַּעֲשִׂים, אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־אֵל. וַיִּזְבַּח אֶת־כָּל־
כַּחֲנֵי הַבָּמֹת, אֲשֶׁר־שָׁם, עַל־הַמִּזְבְּחוֹת, וַיִּשְׂרַף אֶת־
עֲצָמוֹתֵיהֶם עֲלֵיהֶם; וַיֵּשֶׁב יְרוּשָׁלַם.

וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר: עֲשׂוּ פֶסַח
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם, כַּכְּתוּב בַּסֵּפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה. [וַיַּעֲשׂוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בַּעֲת הַהִיא, וַיִּחַגּוּ אֶת חֹג
הַמִּצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים]. וְלֹא נַעֲשָׂה בַּפֶּסַח הַזֶּה מִיָּמֵי
הַשִּׁבְעִים, אֲשֶׁר שָׁבִט אֶת־יִשְׂרָאֵל, וְכָל יְמֵי מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה. כִּי אִם־בְּשִׁמְנֹה עָשְׂרָה שָׁנָה

למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם.
 אחר הדברים האלה עלה פרעה נכו מלך
 מצרים להלחם עם מלך אשור על נהר פרת,
 ויציא לקראתו יאשיהו. וישלח אליו פרעה מלאכים
 לאמר: מה לי ולך, מלך יהודה? לא עליך מלחמתי
 היום, חדל לך ממני, ולא אשחיתך. ולא הסב
 יאשיהו פניו ממנו, ולא שמע אל דברי נכו, ויבא
 להלחם בבקעת מגדו. ויורו הירים למלך יאשיהו;
 ויאמר המלך לעבדיו: העבירוני, כי החליתי מאד.
 וירביהו עבדיו על רכבו, ויוליכוהו ירושלם, וימת.
 וינקבר בקברות אבותיו; וכל יהודה וירושלם
 מתאבלים על יאשיהו.

ויקח עם-הארץ את-יהואחז בן-יאשיהו, וימשחו
 אותו, וימליכוהו תחת אביו. בן-עשרים ושלש שנה
 יהואחז במלכו, ושלשה חדשים מלך בירושלם.
 ויעש הרע בעיני יהוה, ככל אשר-עשו אבותיו.
 ויסירהו פרעה נכה ממלך בירושלם, ויתן עגש על-
 הארץ מאה כפר-כסף וכפר זהב. וימלך פרעה
 נכה את-אלקים בן-יאשיהו תחת יאשיהו אביו,
 ויסב את-שמו יהויקים; ואת-יהואחז אחיו לקח,
 ויבא מצרים, וימת שם. ויהויקים העריף את-הארץ
 על-פי פרעה, איש בערכו, ויגש את-עם הארץ לתת
 את הכסף ואת-הזהב לפרעה נכה.

כה.

בן-עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו, ואחת
 עשרה שנה מלך בירושלם. ויעש הרע בעיני יהוה,
 ככל אשר-עשו אבותיו.

בְּיָמָיו עָלָה נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל עַל יְהוּדָה
וַיְהִי־לֹו יְהוֹנָקִים עֶבֶד שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וַיָּשָׁב וַיִּמְרֹד־בּוֹ.
וַיִּשְׁלַח יְהוָה בִּיהוּדָה אֶת־נְדָרָיו כְּשָׂדִים וְאָרֶם וּמֹאָב
וְעַמּוֹן לְהֶאֱבִידוֹ, כִּדְבַר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדָיו
הַנְּבִיאִים. וַיִּשְׁכַּב יְהוֹנָקִים עַם־אֲבֹתָיו, וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין
בְּנֵו תַחְתָּיו. וְלֹא־הָסִיף עוֹד מֶלֶךְ מִצָּרִים לַצָּאֵת
מֵאֶרְצוֹ, כִּי־לָקַח מֶלֶךְ בָּבֶל מִנְחָל מִצָּרִים עַד־נְהַר
פָּרָת, כָּל אֲשֶׁר הָיְתָה לְמֶלֶךְ מִצָּרִים.

בֶּן־שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ, וַיִּשְׁלֶשֶׁה
חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
כָּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו.

בָּעֵת הַהִיא עָלָה נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבָדָיו
יְרוּשָׁלַם; וַתִּבָּא הָעִיר בַּמָּצוֹר. וַיֵּצֵא יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ
יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל, הוּא וְאִמּוֹ וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו,
וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֵת כָּל אֲשֶׁר אָתוֹ, וַיִּגַּל אוֹתָם
בְּבִלָּה. וַיָּבֹא מֶלֶךְ בָּבֶל יְרוּשָׁלַיִם, וַיּוֹצֵא מִשָּׁם אֶת־
כָּל־אוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ, וַיִּקְצָץ
אֶת־כָּל־כְּלֵי הַזָּהָב, אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
בְּהִיבֹל יְהוָה, וַיָּבִיֵּאם בְּבִלָּה. וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־
מַתְנָה דּוֹד יְהוֹיָכִין תַּחְתָּיו, וַיִּסַּב אֶת־שְׁמוֹ צִדְקִיָּהוּ.

בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמָלְכוֹ, וְאַחַת
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיִּמְרֹד בְּמֶלֶךְ בָּבֶל, [אֲשֶׁר הִשְׁפִּיעוּ בָּאלֹהִים, וְלֹא
נִכְנַע מִפְּנֵי יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא, אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו עַל פִּי
יְהוָה. גַּם כָּל־הַשָּׂרִים, הַכֹּהֲנִים וְהָעָם עָשׂוּ כָכָל תַּעֲבוֹת
הַגּוֹיִם, וַיִּטְמְאוּ אֶת־בֵּית יְהוָה בִּירוּשָׁלַם. וַיִּשְׁלַח יְהוָה
אֵלֵיהֶם בְּיַד־מְלָאכָיו, הַשָּׂבָם וְשָׁלוּחַ, בִּיחְמַל עַל־
עַמּוֹ וְעַל־מְעוֹנֹו, וַיְהִיו מַלְעִיבִים בְּמִלְאכֵי הָאֱלֹהִים,

ובוֹיִם דְּבָרֵי נְבִיאָיו עַד עֲלוֹת חֲמַת־יְהוָה בָּהֶם עַד־
לְאִין מִרְפָּא].

וַיְהִי בַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית לְמָלְכוֹ, בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי,
בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ, בָּא נְבִכְדַּנְאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל, הוּא וְכָל־
חִילוֹ עַל־יְרוּשָׁלַם, נִחֲן עָלֶיהָ. וַתָּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר
עַד עֲשָׂתִי עֲשָׂרָה שָׁנָה לְמָלֶךְ צִדְקִיָּהוּ. וַיַּחֲזֹק הָרָעַב
בָּעִיר, וְלֹא־הָיָה לָחֶם לָעַם הָאָרֶץ. וַתִּפְקַע הָעִיר
בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי בַתְּשַׁעָה לַחֹדֶשׁ, וַיָּבֹאוּ כָל שָׂרֵי
מֶלֶךְ בָּבֶל וַיֵּשְׁבוּ בַשָּׁעַר הָעִיר. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם
צִדְקִיָּהוּ וְכָל אַנְשֵׁי הַמְּלָחָמָה, וַיֵּצְאוּ לִילָה מִן הָעִיר
הָרֹדֶף שָׁעַר בֵּין הַחֲמֹתִים, אֲשֶׁר עַל־גִּן הַמֶּלֶךְ—וּכְשָׁדִים
עַל־הָעִיר סָבִיב—וַיֵּלְכוּ הָרֹדֶף הָעֲרֵבָה. וַיִּרְדְּפוּ חִיל־
כְּשָׁדִים אַחֵר הַמֶּלֶךְ, וַיִּשְׁיֲנוּ אֹתוֹ בַּעֲרֹבוֹת יִרְחוֹ,
וְכָל־חִילוֹ נָפְצוּ מֵעָלָיו. וַיִּתְּפְשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ, וַיַּעֲלוּ
אֹתוֹ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לָתָה, וַיְדַבֵּר אִתּוֹ מִשְׁפָּט.
וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ לְעֵינָיו, וְאֶת־עֵינֵי
צִדְקִיָּהוּ עֵזַר, וַיֹּאסְרֵהוּ בַנְּחֹשְׁתִּים, וַיְבִיֵּאֻהוּ בָבֶלָה.
וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בַשְּׁבַעָה לַחֹדֶשׁ בָּא נְבוּזַרְאֲדָן
רַב־טַבָּחִים עֶבֶד מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם, וַיִּשְׂרַף אֶת־
בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ, גַּם אֶת כָּל־בְּתֵי יְרוּשָׁלַם
שָׂרָף בָּאֵשׁ; וְאֶת־חוֹמַת יְרוּשָׁלַם סָבִיב נִתְּצוּ כָל־חִיל
כְּשָׁדִים, אֲשֶׁר אֶת רַב־טַבָּחִים. וַיִּקַּח נְבוּזַרְאֲדָן אֶת־
שָׂרֵיהָ, כַּהֵן הָרֹאשׁ, וְאֶת־צַפְנִיָּהוּ, כַּהֵן הַמִּשְׁנָה,
וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת שְׂמָרֵי הַסֵּף, וְאֶת הַפֶּקִיד עַל־אַנְשֵׁי
הַמְּלָחָמָה, וְחַמְשָׁה אַנְשִׁים מֵרָאִי פְנֵי־הַמֶּלֶךְ, וְאֶת
סֹפֵר שַׂר הַצָּבָא, הַמַּצְבִּיא אֶת־עַם הָאָרֶץ, וְשֵׁשׁ
אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ, הַנִּמְצָאִים בָּעִיר, וַיִּלְךְ אִתָּם אֶל־
מֶלֶךְ בָּבֶל, וַיֹּד אֹתָם וַיְמִיתֵם בְּרַב־לָה בָּאָרֶץ חֲמַת.

וְאֵת יֵתֶר הָעַם הַנִּשְׁאָרִים בְּעִיר וְאֵת הַנִּפְלִים, אֲשֶׁר
נָפְלוּ אֶל הַבַּשְׂדִּים, הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן בְּכֹלָה; וְרַק
מִדֶּלֶת הָעַם הַשָּׂאִיר רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים וְיֹנְקִים,
נִפְקֹד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם.

כו.

וַיִּשְׁמַע יִשְׁמָעֵאל בֶּן נְתַנְיָה מַזְרַע הַמְּלוּכָה וַיּוֹחֲזֵן
בֶּן קֶרֶחַ וַיֵּתֶר שְׂרֵי הַחִילִים, הֵמָּה וְאֲנָשִׁיהֶם, כִּי־
הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בְּאֶרֶץ, וַיָּבֹאוּ אֶל־
גְּדַלְיָהוּ הַמַּצְפָּה. וַיִּשְׁבַּע גְּדַלְיָהוּ לָהֶם וּלְאֲנָשִׁיהֶם,
וַיֹּאמֶר לָהֶם: אֲלֹהֵי־רָאוּ מַעֲבַד הַבַּשְׂדִּים, שָׁבוּ
בְּאֶרֶץ, וְעִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל, וַיֵּשֶׁב לָכֶם. וְגַם כָּל
הַיְּהוּדִים, אֲשֶׁר נָפְצוּ בְּכָל הָאָרְצוֹת, שָׁמְעוּ, כִּי נָתַן
מֶלֶךְ בָּבֶל שְׂאֵרִית לַיהוּדָה וְכִי הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת
גְּדַלְיָהוּ בֶן אֲחִיקָם, וַיָּשׁוּבוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת, אֲשֶׁר
נָדְחוּ שָׁם, וַיָּבֹאוּ אֶל גְּדַלְיָהוּ הַמַּצְפָּתָה. וַיּוֹחֲזֵן בֶּן
קֶרֶחַ אָמַר בִּסְתֵר אֶל גְּדַלְיָהוּ: תִּדְעַ תְּדַע, כִּי מֶלֶךְ
בָּבֶל עֲמוֹן שָׁלַח אֶת יִשְׁמָעֵאל בֶּן נְתַנְיָה לְהַכּוֹתָךְ נֶפֶשׁ?
אֲלֹכָה נָא וְאַכָּה אֶת יִשְׁמָעֵאל, לָמָּה יִכְבֶּה נֶפֶשׁ,
וְנִפְצוּ כָל הַיְּהוּדִים, הַנִּקְבָּצִים אֵלָיו, וְאַכְדָה שְׂאֵרִית
יְהוּדָה? וְלֹא הָאֲמִין לוֹ גְּדַלְיָהוּ, וַיֹּאמֶר אֵל יוֹחָנָן:
אֵל תַּעַשׂ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, כִּי שָׁקֵר אַתָּה דֹּבֵר עַל־
יִשְׁמָעֵאל.

וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמָעֵאל בֶּן נְתַנְיָה
וַעֲשָׂרָה אָנָשִׁים אִתּוֹ אֶל גְּדַלְיָהוּ הַמַּצְפָּתָה, וַיֹּאכְלוּ
לֶחֶם וַיִּחְדּוּ שָׁם בַּמַּצְפָּה. וַיָּקָם יִשְׁמָעֵאל וְהָאָנָשִׁים,
אֲשֶׁר אִתּוֹ, וַיָּכּוּ אֶת גְּדַלְיָהוּ, וַיְמִיתוּהוּ; וְגַם אֶת כָּל

הַיְּהוּדִים, אֲשֶׁר אִתּוֹ, וְאֵת הַבְּשָׂדִים אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה,
 אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בַּמִּצָּפָה, הִכָּה יִשְׁמְעֵאל. וַיְהִי בַּיּוֹם
 הַשֵּׁנִי לַהֲמִית אֶת גְּדֻלָּהּ, וְאִישׁ לֹא יָדָע; וּשְׂמָנִים אִישׁ
 בָּאוּ מִשְׁכָּם, מִשְׁלֹו וּמִשְׁמֶרֶץ וּמִנְחָה כִּיָּדָם לַהֲבִיא
 בֵּית יְהוָה. וַיֵּצֵא יִשְׁמְעֵאל לִקְרֹאתָם מִן הַמִּצָּפָה,
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: בָּאוּ אֵל גְּדֻלָּהּ. וַיְהִי כְּבוֹאָם אֵל
 תוֹךְ הָעִיר, וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמְעֵאל וְאֲנָשָׁיו אֵל תוֹךְ הַבּוֹר.
 וַיֵּשֶׁב יִשְׁמְעֵאל אֶת כָּל שְׂאֲרֵית הָעָם, אֲשֶׁר בַּמִּצָּפָה,
 וּבְנוֹת הַמֶּלֶךְ וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף, וַיִּלָּךְ לַעֲבֹד אֵל בְּנֵי
 עַמּוֹן.

וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן קָרַח וְשָׂרֵי הַחֲיָלִים, אֲשֶׁר אִתּוֹ,
 אֵת כָּל הָרָעָה, אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁמְעֵאל בֶּן נְתַנְיָה: וַיִּקְחוּ
 אֶת אֲנָשֵׁיהֶם, וַיִּלְכוּ לַהֲלָחֵם עִם יִשְׁמְעֵאל, וַיִּמְצְאוּ
 אֹתוֹ בְּנִגְבְּעוֹן. וַיְהִי כִּרְאוֹת הָעָם, אֲשֶׁר שָׁבָה יִשְׁמְעֵאל
 מִן הַמִּצָּפָה, אֵת יוֹחָנָן וְאֵת שָׂרֵי הַחֲיָלִים, אֲשֶׁר אִתּוֹ,
 וַיִּשְׁמְחוּ, וַיָּשׁוּבוּ וַיִּלְכוּ אֵל יוֹחָנָן בֶּן קָרַח. וַיִּשְׁמְעֵאל
 נִמְלֹט בַּשְּׂמֹנֶה אֲנָשִׁים מִפְּנֵי יוֹחָנָן, וַיִּלָּךְ אֵל בְּנֵי עַמּוֹן.
 וַיִּקַּח יוֹחָנָן וְשָׂרֵי הַחֲיָלִים, אֲשֶׁר אִתּוֹ, אֵת כָּל שְׂאֲרֵית
 הָעָם, אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ מִנִּגְבְּעוֹן, וַיִּלְכוּ וַיָּשׁוּבוּ אֶצֶל בֵּית
 לָחֶם לִלְכֹּת לֶבֶא מִצְרִים. כִּי יָרְאוּ מִפְּנֵי הַבְּשָׂדִים,
 כִּי הִכָּה יִשְׁמְעֵאל אֶת גְּדֻלָּהּ, אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ
 בָּבֶל בְּאַרְצָן.

כג.

וַיִּנָּשׂוּ כָּל שָׂרֵי הַחֲיָלִים וַיּוֹחָנָן בֶּן קָרַח וְכָל הָעָם
 לְמִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, וַיֹּאמְרוּ אֵל יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא: תִּפְּל־
 נָא תַחֲנֹתֵנוּ לְפָנֶיךָ, וְהַתְּפִלָּל אֵל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַד
 הַשְּׂאֲרִית הַזֹּאת, כִּי נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהֶרְבֶּה, בְּאֲשֶׁר

עֲנִיךָ רֹאוֹת אֶתְנִי . וַיָּגֵד לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת הַדָּבָר ,
 אֲשֶׁר נִלְךְ בָּהּ , וְאֶת הַדָּבָר , אֲשֶׁר נַעֲשָׂה . וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא : שְׁמַעְתִּי , הִנְנִי מִתְפַּלֵּל אֶל
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּדַבְרֵיכֶם , וְכָל הַדָּבָר , אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 יְהוָה אִתְּכֶם , אֲנִיד לָכֶם , לֹא אֲמַנֶּעַ מִכֶּם דָּבָר .
 וְהִמָּה אָמְרוּ אֶל יְרֵמְיָהוּ : יְהִי יְהוָה בָּנוּ לַעַד אֱמֶת
 וְנֶאֱמָן , אִם לֹא כָּכָל הַדָּבָר , אֲשֶׁר יִשְׁלַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֵלֵינוּ , בֶּן נַעֲשָׂה ; אִם טוֹב וְאִם רָע , בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ נִשְׁמַע לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטֵב לָנוּ .

וַיְהִי מִקֵּץ עֶשְׂרֵת יָמִים וַיְהִי דָבָר יְהוָה אֶל
 יְרֵמְיָהוּ . וַיִּקְרָא יְרֵמְיָהוּ אֶל יוֹחָנָן וְשָׂרֵי הַחֲיָלִים וְלָכָל
 הָעָם , וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם : כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 אִם שׁוֹב תֵּשְׁבוּ בָאָרֶץ הַזֹּאת , וּבִנִּיתִי אִתְּכֶם וְלֹא
 אֶהְרֵס , וְנִטַּעְתִּי אִתְּכֶם וְלֹא אֶתּוֹשׁ . אֵל תִּירָאוּ מִפְּנֵי
 מֶלֶךְ בָּבֶל , כִּי אִתְּכֶם אֲנִי לְהוֹשִׁיעַ אִתְּכֶם וּלְהַצִּילְכֶם
 מִיָּדוֹ . וְאִם אֹמְרִים אַתֶּם : לֹא נִשָּׁב בָּאָרֶץ הַזֹּאת ,
 כִּי אָרֶץ מִצְרַיִם נָכָא , אֲשֶׁר לֹא נִרְאָה מִלְחָמָה ,
 וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא נִשְׁמַע , וְלִלְחָם לֹא נִרְעַב , וְשֵׁם
 נִשָּׁב : וְהִיתָה הַחֲרָב , אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְאִים מִמֶּנָּה , תִּשְׁיַג
 אִתְּכֶם בָּאָרֶץ מִצְרַיִם , וְהִרְעַב , אֲשֶׁר אַתֶּם דֹּאֲגִים
 מִמֶּנּוּ , יִדְבֹק אַחֲרֵיכֶם מִצְרַיִם , וְשֵׁם תִּמָּתוּ ; רְאוּ ,
 הַעֲדוּתִי בָכֶם הַיּוֹם .

וַיְהִי כְּכַלּוֹת יְרֵמְיָהוּ לְדַבֵּר אֶל כָּל הָעָם אֶת כָּל
 דְּבָרֵי יְהוָה , אֲשֶׁר שָׁלַח אֲלֵיהֶם : וַיִּקְמוּ כָל הָאֲנָשִׁים
 הַנָּדִידִם , וַיֹּאמְרוּ אֶל יְרֵמְיָהוּ : שֶׁקֶר אַתָּה מְדַבֵּר ! לֹא
 שְׁלַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר : לֹא תָבֹאוּ מִצְרַיִם לְגוֹר
 שָׁם . כִּי כְרוּךְ בֶּן נִרְיָה מִסִּית אֶתְךָ בָּנוּ לְמַעַן תֵּת
 אֶתְנוּ בְּיַד הַכַּשְׂדִּים לְהַמִּית אֶתְנוּ . וְלֹא שָׁמַע יוֹחָנָן

בֶּן קָרַח וְשָׂרֵי הַחֵילִים וְכָל הָעָם בְּקוֹל יְהוָה לְשֹׁכֵת
 בְּאֶרֶץ יְהוּדָה. וַיִּקַּח יוֹחָנָן אֶת כָּל שְׂאֵרֵי יְהוּדָה:
 אֶת הַגְּבָרִים, וְאֶת הַנָּשִׁים, וְאֶת הַטָּף, וְאֶת בָּנוֹת
 הַמִּלֵּךְ, וְאֶת כָּל הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁר הָיִים נְבוֹנָדָדָן אֶת
 גְּדָלְיָהוּ, וְאֶת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וּבְרוּךְ בֶּן נִרְיָה, וַיָּבֹאוּ
 אֶרֶצָה מִצְרָיִם.

וּבְנֵי יְהוּדָה, אֲשֶׁר גָּלוּ בְּבִלְהָ, הָיוּ לְנְבוּכַדְנֶאצַּר
 וּלְבָנָיו לְעֹבְדִים שִׁבְעִים שָׁנָה עַד מִלֵּךְ מַלְכוּת פָּרַס,
 לְמַלְאֲת דְּכַר יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא.

עזרא.

א.

ובשנת אחת לקורש מלך פרס, לבלות דבר-
יהוה מפי ירמיהו, העיר יהוה את-רוח פרש מלך-
פרס, ויעבר-קול בכל מלכותו ונס-במכתב לאמר:
כה אמר פרש מלך פרס: כל ממלכות הארץ נתן
לי יהוה אלהי השמים, והוא-פקד עלי לבנות-לו
בית בירושלם, אשר ביהודה. מי-בכם מכל-עמו,
יהי אלהיו עמו, ויעל לירושלם, אשר ביהודה, ויבן
את-בית יהוה אלהי ישראל, אשר בירושלם. וכל-
הנשאר מכל-המקמות, אשר-הוא גרשם, ונשאווהו
אנשי מקמו בכסף ובהב וברכוש ובבהמה עם-
הנדבה לבית האלהים, אשר בירושלם.

ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן ויהודה
והלויים וכל אשר העיר האלהים את-רוחו, ויעלו
לבנות את-בית יהוה, אשר בירושלם. וכל-
סביבותיהם חזקו בידיהם בכלי-כסף, בהב, ברכוש,
ובבהמה ובמגדות. ומראשי האבות התנדבו לבית
האלהים, וניתנו לאוצר המלאכה זהב וכסף וכתנות
בגדים מאה.

והמלך כורש הוציא את-כלי בית-יהוה, אשר
הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו,
ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה. כל-כלים לזהב

וּלְכֶסֶף הַמִּשֶׁת אֲלָפִים וָאַרְבַּע מֵאוֹת; הַכֹּל הַעֲלָה
שֶׁשְׁבָצָר עִם הַגּוֹלָה מִבְּכֵל לִירוּשָׁלָם.

ב.

וַיָּנַע הַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי—וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָשָׁבוּ בְּעָרֵיהֶם—
וַיֵּאָסְפוּ הָעָם כָּאִישׁ אֶחָד אֶל־יְרוּשָׁלָם. וַיָּקָם יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן־יְהוֹצָדָק וְאֶחָיו הַכֹּהֲנִים וְזָרְבָבֶל בֶּן־שַׁאֲלֻמְיָאל וְאֶחָיו,
וַיָּבִנוּ אֶת־מִזְבֵּחַ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲלוּ עָלָיו עֹלוֹת
לִבְקָר וְלָעֶרֶב כַּמִּשְׁפָּט. וַיִּתְּנוּ כֶסֶף לַחֲצָבִים
וְלַחֲרָשִׁים, וּמֵאֵכֶל וּמִשֶּׁתָּה וּשְׁמֶן לַצִּידוֹנִים וְלַצָּרִים
לְהָבִיא עֲצֵי אֲרָזִים מִן־הַלְבָנוֹן אֲלֵי־יָפוֹ, לִבְנוֹת אֶת
בֵּית יְהוָה בְּרִשְׁיוֹן כּוֹרֵשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס עֲלֵיהֶם.

וּבִשְׁנָה הַשְּׁנִית לְבוֹאֵם לִירוּשָׁלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
הִחֲלוּ זָרְבָבֶל בֶּן־שַׁאֲלֻמְיָאל וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק וְשָׂאֵר
אֶחָיהֶם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל־הַכֹּהֲנִים מִהַשְּׂבִי יְרוּשָׁלָמָה,
וַיַּעֲמִידוּ אֶת־הַלְוִיִּם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לַנֹּצֵחַ
עַל־מִלְאכֶת בֵּית־יְהוָה. וַיִּסְדּוּ הַבָּנִים אֶת־הַיֵּכֶל יְהוָה,
וְכָל־הָעָם הִרְיעוּ תְרוּעָה גְדוֹלָה בְּהִלָּל לַיהוָה עַל
הוֹסֵד בֵּית־הָאֱלֹהִים. וְרַבִּים מִהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְרָאשֵׁי
הָאֲבוֹת הַגִּזְרִים, אֲשֶׁר רָאוּ אֶת־הַבֵּית הָרָאשׁוֹן
בְּעֵינֵיהֶם, בָּכִים בְּקוֹל גָּדוֹל. וְאִין מִכִּיר קוֹל תְּרוּעַת
הַשִּׁמְחָה לְקוֹל בְּבִי הָעָם: כִּי רַבִּים מְרִיעִים תְּרוּעַת
גְּדוֹלָה, וְקוֹל הַבְּבִי נִשְׁמַע עַד־לְמָרְחֹק.

ג.

וַיִּשְׁמְעוּ צָרִי יְהוּדָה וּבְנֵי־מֶן, כִּי־בְנֵי הַגּוֹלָה בּוֹנִים
הַיֵּכֶל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּגִשׁוּ אֶל־זָרְבָבֶל וְאֶל־
רָאשֵׁי הָאֲבוֹת, וַיֹּאמְרוּ לָהֶם: נִבְנָה עִמָּכֶם, כִּי כָכֶם

נדרוש לאלהיכם ולו אנחנו זבחים מימי אפר חדן
מלך אשור המעלה אתנו פה. ויאמר להם ורפבל
ויהושע ושאר ראשי האבות לישראל: לא-לכם ולנו
לבנות בית לאלהינו, כי אנחנו לבהנו נבנה ליהוה
אלהי ישראל, כאשר צונו המלך בורש מלך-פרס.
ויהי עם הארץ מרפים ידי עם-יהודה ומבהלים אותם
לבנות, ושכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל-
ימי בורש מלך פרס עד-מלכות דריוש מלך פרס.
ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו
שטנה על-ישיבי יהודה וירושלם, וכתב הנשתון
כתוב ארמית ומתרגם ארמית. ואלה דברי האגרת:
ידוע להוא למלכא, די יהודיא, די סלקו מן-
לותך עלינא, אתו לירושלם, קריתא מרדתא
ובאושמא בנן, ושוריא שכללו, ואשיא יחיטו. כען
ידוע להוא למלכא, די הן קריתא דך תתבנא,
ושוריא ישתכללון, מנדה, בלו והלך לא ינתנו,
ואפתם מלכים תהנוק. כען כל-קבל די-מלח היכלא
מלחנא, וערות מלכא לא-אריך לנא למחזא, על-
דנא שלחנא והודענא למלכא: די יבקר בספר
דכרניא די אבהתך, ותהשבח בספר דכרניא ותגדע,
די קריתא דך קריא מרדא, ומתנוקת מלכין ומדנן,
ואשתדור עבדין בננה מן-יומת עלמא, על-דנא
קריתא דך התרבת. מהודעין אנחנה למלכא, די
הן קריתא דך תתבנא, ושוריה ישתכללון, לקבל
דנא חלק בעבר נהרא לא איתי לך.
ויהי בקרא המלך את דברי הספר, ויצו ויחדלו
לבנות את בית האלהים, אשר בירושלם, ותשבת
העבודה עד השנה השנית לדריוש מלך פרס.

ד.

ובשנת שתים לדריוש המלך, בחדש הששי,
ביום אחד לחדש, היה דבר יהוה ביד חגי הנביא
אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע
בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר: כה אמר יהוה
צבאות: העת לכם לשבת בבתיכם ספונים, והבית
הזה חרב? ועתה כה אמר יהוה צבאות: שימו
לבבכם על דרכיכם, ועלו ההר, והבאתם עץ, וכונו
הבית.

וישמע זרבבל ויהושע וכל שארית העם אל דברי
חגי הנביא, אשר שלחו יהוה, ויבאו ויעשו מלאכה
בבית האלהים [*].

והמלך דריוש שמע את הדבר הזה, ויפן רשיון
לפחת יהודה לכלות את בני בית יהוה אלחי ישראל.
וביום השלישי לירח אדר, בשנה הששית למלכות
דריוש, פלה הבית לכל משפטו. ויחנכו הכהנים
והלויים וכל שארית העם את בית יהוה בחדוה.
ויעשו בני הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש
הראשון, ויחגו את חג המצות שבעת ימים בשמחה,
כי שמחם יהוה והסב לב מלך פרס לחזק ידיהם
במלאכת בית יהוה.

ה.

אחר הדברים האלה, בשנת שבע למלכות
ארמחשסתא מלך פרס, עלה עזרא בן שריה הכהן
מבבל—והוא ספר מהיר בתורת משה. ויתחזק
עזרא ויקבץ ראשי אבות מִיִּשְׂרָאֵל לעלות עמו מבבל

יְרוּשָׁלַיִם; וַיְהִי הַיּוֹם הַזֶּה עָלָיו חֶסֶד לִפְנֵי מֶלֶךְ פָּרַס
 וַיִּזְעַצּוּ, וַיִּתֵּן לוֹ הַמֶּלֶךְ כָּל בְּקָשָׁתוֹ. וַיִּקְבְּצוּ כָּל
 הָעָלִים אֶל הַנֶּהֱרָ אֶהְיָה, וַיִּקְרְאוּ שָׁם צוּם לְהִתְעַנּוֹת
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל; כִּי
 בָשׂוּ לִשְׂאֹל מִן הַמֶּלֶךְ חֵיל וּפָרָשִׁים לַעֲזֹרָם מֵאוֹיֵב
 בְּדֶרֶךְ, כִּי אָמְרוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: יֵד אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה
 עַל כָּל מִבְקָשֵׁינוּ, וְעֹז וְאִפּוֹ עַל כָּל עֲזִבּוֹ. וַיִּסְעוּ
 מִנֶּהֱרָ אֶהְיָה בַּשָּׁנִים עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לָלֶכֶת
 יְרוּשָׁלַם: וַיֵּד אֱלֹהִים הַיְתָה עֲלֵיהֶם, וַיַּצִּילֵם מִכַּף
 אוֹיֵב וְאוֹרֵב עַל הַדֶּרֶךְ. וַיָּבֹא עֲזָרָא הַכֹּהֵן וְהָעָלִים
 עִמּוֹ יְרוּשָׁלַם בְּאַחֵר לַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי, בַּשָּׁנָה הַשְּׂבִיעִית
 לְמַלְכוּת אֲרִתַּחְשֶׁטָּא מֶלֶךְ פָּרַס. וְעֲזָרָא הָכִין לְבָבוֹ
 לְדַרֵּשׁ אֶת תּוֹרַת יְהוָה וּלְלַמֵּד בִּישְׂרָאֵל חֹק וּמִשְׁפָּט.

נחמיה

א.

דברי נחמיה בן-חכליה.

ויהי בחדש-כסלו שנת עשרים לארתחשסתא
מלך פרס, ואני הייתי בשושן הבירה. ויבא חנני,
אחד מאחי, הוא ואנשים מיהודה, ואשאלם על-
היהודים, הפליטה אשר-נשארו מן-השבי, ועל-
ירושלם. ויאמרו לי: הנשארים, אשר נשארו שם
מן-השבי, הם ברעה גדלה ובחרפה, וחומת ירושלם
מפרצת, ושעריה נצתו באש. ויהי כשמעי את-
הדברים האלה, ישבתי ואבכה, ואהי צם ומתפלל
לפני אלהי השמים.

ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא
המלך, ואני הייתי משקה לפניו, ואשא את-הנין,
ואתנה למלך. ויאמר לי המלך: מדוע פניך רעים?
ואתה אינך חולה, אין זה, כראם רע לב; ואירא
הרבה מאד. ואמר למלך: המלך לעולם יחיה!
מדוע לא-ירעו פני, אשר העיר, בית-קברות אבתי,
חרבה, ושעריה אכלו באש? ויאמר לי המלך:
על-מה-זה אתה מבקש? ואמר למלך: אם-על-
המלך טוב ואם-יטב עבדך לפניך, שלחני אל-
יהודה, אל-עיר קברות אבתי, ואבננה. ויאמר לי

הַמֶּלֶךְ עַד-מָתִי יִהְיֶה מִהֲלֻכָּהּ, וּמָתִי תִשׁוּב? וְאַתָּנָה
 לוֹ זָמָן, וַיֵּיטֵב לִפְנֵי-הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחֵנִי. וְאָמַר לַמֶּלֶךְ:
 אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, וַתְּנוּ-לִי אֲגָרוֹת אֶל-פִּתְחוֹת עֶבֶר
 הַנָּהָר, אֲשֶׁר יַעֲבִירוּנִי עַד אֲשֶׁר-אָבּוֹא אֶל-יְהוּדָה.
 וְאֲגָרַת אֶל-אֶסְף שֹׁמֵר הַפָּרָדִים, אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר
 יִתֵּן-לִי עֲצִים לְקָרוֹת אֶת-שַׁעְרֵי הַבִּירָה, אֲשֶׁר-לַבֵּית
 וּלְחֹמַת הָעִיר. וַיִּתֵּן-לִי הַמֶּלֶךְ, אֶת בִּקְשָׁתִי כִּד-אֱלֹהֵי
 הַטּוֹבָה עָלַי, וְאָבּוֹא אֶל-פִּתְחוֹת עֶבֶר הַנָּהָר, וְאַתָּנָה
 לָהֶם אֶת אֲגָרוֹת הַמֶּלֶךְ; וַיִּשְׁלַחוּ עִמִּי שָׂרֵי חֵיל
 וּפָרָשִׁים.

ב.

וַיִּשְׁמַע סַנְבַלַּט הַחֹרֶנִי וְטוֹבִיָּה הָעֶבֶד הָעַמּוֹנִי,
 וַיֵּרַע לָהֶם רָעָה גְדֹלָה, אֲשֶׁר-בָּא אָדָם לִבְקֹשׁ טוֹבָה
 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאָבּוֹא אֶל-יְרוּשָׁלַם; וְאֶהֱיֶשֶׁם יָמִים
 שְׁלֹשָׁה. וְאָקוּם לַיְלָה, אֲנִי וְאֲנָשִׁים מְעַט עַמִּי, וְנִתְּבוֹנָן
 בַּחוּמַת יְרוּשָׁלַם, אֲשֶׁר הֵן פְּרוּצוֹת, וּשְׁעָרֶיהָ אֲכֹלוּ
 בָּאֵשׁ. וְאָמַר אֶל הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בִּירוּשָׁלַם וְהַכְּהֻנִּים
 וְהַסֹּנָנִים: אַתֶּם רֹאִים אֲשֶׁר יְרוּשָׁלַם חֲרָבָה, וּשְׁעָרֶיהָ
 נִצְתּוּ בָּאֵשׁ? לָכוּ וְנִבְנֶה אֶת-חֹמַת יְרוּשָׁלַם, וְלֹא-
 נִהְיָה עוֹד חֲרָפָה. וְנֶאֱגִיד לָהֶם אֶת-יְד אֱלֹהֵי הַטּוֹבָה
 עָלַי וְדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר אָמַר-לִי; וַיֹּאמְרוּ: נָקוּם
 וּבִנְיָנוּ.

וַיִּשְׁמַע סַנְבַלַּט הַחֹרֶנִי וְטוֹבִיָּה הָעֶבֶד הָעַמּוֹנִי
 וְנָשָׂם הָעֶרְבִי, וַיִּלְעִינוּ וַיָּבֹאוּ לָנוּ, וַיֹּאמְרוּ: מַה-הַדְּבָר
 הַזֶּה, אֲשֶׁר-אַתֶּם עֹשִׂים? הֲעַל הַמֶּלֶךְ אַתֶּם מַרְדִּים?
 וְאֲשִׁיב אֶתֶּם דָּבָר, וְאָמַר לָהֶם: אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הוּא

יִצְלִיחַ לָנוּ, וְאַנְחֵנוּ, עֲבָדֶיךָ, נִקּוּם וּבְנֵינוּ, וְלָכֶם אֵין-
חֶלֶק וְצִדְקָה וְזִכְרוֹן בִּירוּשָׁלַם.
וַיָּקָם אֲלֵישיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְהַכֹּהֲנִים וַיִּתֵּר הָעָם,
וַיַּחֲלוּ לִבְנוֹת אֶת-חֹמֶת יְרוּשָׁלַם.
וַיְהִי כַאֲשֶׁר שָׁמַע סִנְבַלְט, כִּי-אַנְחֵנוּ בֹנִים אֶת-
הַחֹמָה, וַיִּחַר לוֹ, וַיִּכְעַס הָרַבָּה, וַיִּלְעַג עַל-הַיְּהוּדִים.
וַיֹּאמֶר לִפְנֵי אֶחָיו וְחֵיל שֹׁמְרוֹן: מָה הַיְּהוּדִים
הָאֵמִלִּים עֹשִׂים? הֵחִיו אֶת-הָאֲבָנִים מִעֲרֻמּוֹת הָעֶפֶר,
וְהִנֵּה שְׂרוּפוֹת? וַיֹּסִיף הָעַמִּי עֹמֵד אֶצְלוֹ וַיֹּאמֶר:
גַּם אֲשֶׁר-הֵם בֹּנִים, אִם-יַעֲלֶה שׁוּעָל, וּפְרִץ חֹמֶת
אֲבִיָּהֶם. שָׁמַע, אֱלֹהֵינוּ, כִּי-הִינֵנוּ בֹוֶה, וְהָשִׁב חֲרַפְתָּם
אֶל-רָאשָׁם, וְאֶל-תְּכֵם עַל-עֵינֵם, כִּי הִכְעִיסוּ אֶת
הַבֹּנִים. וַנִּבְנֶה אֶת-הַחֹמָה, וְהִתְקַשֵּׁר כָּל-הַחֹמָה עַד-
חֲצִיָּה; וַיְהִי לָב לָעַם לַעֲשׂוֹת.

ג.

וַיְהִי כַאֲשֶׁר שָׁמַע סִנְבַלְט וַיֹּסִיף וְהַעֲרִיב
וְהַעֲמִינִים וְהָאֲשֻׁדִּימִים, כִּי-עָלְתָה אַרְוֶכָה לַחֲמוֹת
יְרוּשָׁלַם וְהַפְּרָצִים הִחֲלוּ לְהַפְתָּם, וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד,
וַיִּקְשְׁרוּ כָלָם יַחְדָּו לָבֹוא לְהִלָּחֵם בִּירוּשָׁלַם. וַנִּתְפַּלֵּל
אֶל-אֱלֹהֵינוּ, וַנַּעֲמִיד מִשְׁמֵר יוֹמָם וְלַיְלָה מִפְּנֵיהֶם.
וַיֹּאמֶר יְהוָה: כִּשְׁל בָח תִּסְבֵּל, וְאַנְחֵנוּ לֹא נִסְבֵּל
לִבְנוֹת בַּחֹמָה. וַיֹּאמְרוּ צָרֵינוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יֵרְאוּ
עַד אֲשֶׁר-נִבְּוֹא אֶל-תּוֹכֶם וְהִרְגָנוּם, וְהִשְׁבַּתְנוּ אֶת-
הַמִּלְאָכָה. וַיְהִי כַאֲשֶׁר בָּאוּ הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים אֶצְלָם,
וַיֹּאמְרוּ לָנוּ עֲשֵׂה פְעָמִים אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת, אֲשֶׁר
חָשְׁבוּ שֵׁם לְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ: וַאֲעֲמִיד אֶת-הָעָם מֵאַחֲרֵי
הַחֹמָה לְמִשְׁפָּחוֹת עַם-חֲרֻבוֹתֵיהֶם, רַמְחֵיהֶם

וּקְשָׁתוֹתֵיהֶם, וְאָמַר אֶל-הַסִּנְיָנִים וְאֶל-יֵתֶר הָעָם: אֵל-
 תִּירָאוּ מִפְּנֵיהֶם; אֶת-אֲדָנִי הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְכָרוּ,
 וְהִלַּחְמוּ עַל-אֲחֵיהֶם, בְּנִיכֶם וּבְנִתֵיכֶם, נְשִׁיכֶם וּבְתִיכֶם.
 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אוֹיְבֵינוּ, כִּי-נִדְּעָ לָנוּ, וַיִּפְּרֹ
 הָאֱלֹהִים אֶת-עֲצָתָם, וַנִּשָּׁב כָּלָנוּ אֶל-הַחוּמָה, אִישׁ
 אֶל-מְלֹאכְתּוֹ. וַיְהִי מִן-הַיּוֹם הַהוּא חֲצֵי נָעָרִי עֹשִׂים
 בְּמִלָּאכָה, וַחֲצֵי־מַחֲזִיקִים הַסִּנְיָנִים וְהַרְמָחִים
 וְהַקְּשָׁתוֹת וְהַשְּׂרִינִים; וְהַנְּשָׂאִים בַּסֶּכֶל, בָּאֶחַת יָדוֹ
 עֹשֶׂה בְּמִלָּאכָה, וְאֶחַת מִחוּקַת הַשְּׁלַח; וְהַבּוֹנִים,
 אִישׁ חָרְבוֹ אֲסוּרִים עַל-מִתְּנוֹי וּבּוֹנִים; וְהַתּוֹקֵעַ בַּשּׁוּפָר
 אֶצְלִי. וְאָמַר אֶל-הַסִּנְיָנִים וְאֶל-יֵתֶר הָעָם: הַמְּלָאכָה
 הַרְבֵּה וְרַחֲבָה, וְאֶנְחֵנוּ נִפְרָדִים עַל-הַחוּמָה, רְחוּקִים
 אִישׁ מֵאֲחִיו. בְּמָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל הַשּׁוּפָר,
 שָׁמָּה תִקְבְּצוּ אֵלָינוּ; וְאֱלֹהֵינוּ יִלָּחֶם לָנוּ. וְאֶנְחֵנוּ עֹשִׂים
 בְּמִלָּאכָה וּמַחֲזִיקִים בְּרָמָחִים מַעֲלֹת הַשָּׁחַר עַד
 צֹאת הַבּוֹכָבִים. גַּם אָמַרְתִּי בָּעֵת הַהִיא לָעָם: אִישׁ
 וְנִעְרָו יִלְּנוּ בַתּוֹךְ יְרוּשָׁלָּם; וְהָיוּ-לָנוּ חֲלִילָה מִשְׁמֶר,
 וְהַיּוֹם מְלָאכָה. וְאִין אֲנִי וְאֲחִי וְנָעָרִי וְאֲנָשֵׁי הַמִּשְׁמֶר,
 אֲשֶׁר אַחֲרַי, אִין-אֶנְחֵנוּ פִּשְׁטִים בְּגָדֵינוּ.

ד.

וַתְּהִי צִעֻקַת הָעָם וּנְשִׁיהֶם גְּדוֹלָה עַל-אֲחֵיהֶם
 הַיְּהוּדִים: יֵשׁ אֲשֶׁר אָמְרִים: בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ רַבִּים,
 הַנִּמְכָּר אוֹתָם, וְנִקְחָה דָּגָן וְנֹאכְלָה וְנִתְּנָה? וַיֵּשׁ אֲשֶׁר
 אָמְרִים: שְׂדוֹתֵינוּ וּכְרָמֵינוּ וּבְתֵינוּ אֶנְחֵנוּ עֲרָבִים, וְאִיד
 נִקְחָה דָּגָן בְּרָעֵב? וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרִים: לָהֵינוּ כֶּסֶף
 לְמַדַּת הַמֶּלֶךְ עַל שְׂדוֹתֵינוּ וּכְרָמֵינוּ, וְעַתָּה הִנֵּה
 אֶנְחֵנוּ כְּבָשִׁים אֶת-בְּנֵינוּ וְאֶת-בְּנוֹתֵינוּ לְעֻבְדִּים, וַיֵּשׁ

מבנותינו נכבשות, ואין-לאל ידנו, ושרותינו וכרמינו
 לאחרים. ויחר לי מאד, באשר שמעתי את-זעקתם,
 ואריבה את-החרים ואת-הסגנים, ואמרה להם:
 משא איש-באחיו אתם נשים? לא-טוב הדבר,
 אשר-אתם עשים. וגם-אני, אחי ונערי נשים בהם
 כסף ודגן, נעזבה-נא את-המשא הזה. השיבו נא
 להם בדין שרותיהם, ברמיהם, ויתיהם ובתייהם
 והכסף והדגן, התירוש והיצהר, אשר אתם נשים
 בהם. ויאמרו: כן נעשה, באשר אתה אומר. ואקרא
 את-הבכנים, ואשביעם לעשות בדבר הזה; גם-
 חצני נעתי ואמרה: בכה ינער האלהים את-כל-
 האיש, אשר לא-יקים את-הדבר הזה, מביתו ומיגיעו
 וככה יהיה נעור ורק. ויאמרו כל-תקהל: אמן!
 ויהללו את-יהוה. גם מיום אשר-צוה אותי המלך
 ארתחשסטא להיות פחה בארץ יהודה, שנים שנים
 עשרה, אני ואחי להם הפחה לא אכלתי. והפחות
 הראשונים, אשר-לפני, הכבירו עליהם ויקחו מהם
 בלחם ויין וכסף גם נעריהם שלטו עליהם, ואני
 לא-עשיתי כן מפני יראת אלהים.

ה.

ויהי באשר נשמע לסנבלט ומוביה ולגשם הערבי
 וליתר איבניו, כי בנתי את-החומה ולא-גומר בה
 פרץ: וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר: לכה ונועדה
 יחדו-והמה חשבים לעשות לי דעה. ואשלחה אליהם
 מלאכים לאמר: מלאכה גדולה אני עשה, ולא
 אוכל לרדת. וישלחו אלי בדבר הזה ארבע פעמים,
 ואשיב אותם בדבר הזה. וישלח אלי סנבלט פעם

חמישית את-נערו, ואגרת פתוחה בידו. כתוב בה :
 בגוים נשמע לאמר : אתה ויהודים חשבים למרוד,
 על-כן אתה בונה החומה, ואתה הנה להם למלך.
 וגם-נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר :
 מלך ביהודה ! ועתה ישמע למלך בדברים האלה ;
 לכה ונגעצה יחדו. ואשלחה אליו לאמר : לא נהיה
 בדברים האלה, אשר אתה אומר, כי מלבד אתה
 בודם. כי כלם מיראים אותנו לאמר : ירפו ידיהם
 מן-המלאכה ולא תעשה. ואני באתי בית שמעיה בן-
 דלiah הנביא, ויאמר אלי : נועד אל-בית האלהים,
 אלתוך ההיכל, ונסגרה דלתות ההיכל, כי מללה
 באים להרגך. ואמרה : האיש כמוני יברח ? ומי
 כמוני, אשר-יבא אל-ההיכל וחי ? לא אבוא. ואכירה
 והנה לא-אלהים שלחו, כי טוביה וסנבלט שכרוהו,
 למען אירא ואעשה-כן וחקאתי, והנה להם לשם
 רע למען יחרפוני. וברה, אלהי, לסנבלט כמעשיו
 אלה, וגם להנביאים, אשר היו מיראים אותי.
 ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול, לחמשים
 ושנים יום.

ויהי כאשר שמעו כל-אויבינו וכל-הגוים, אשר
 סביבותינו, ויפלו מאד בעיניהם, וידעו, כי מאת
 אלהינו נעשתה המלאכה הזאת.

ו.

וינע החדש השביעי, ויאספו כל-העם באיש אחד
 אל-ירושלם, ויאמרו לעזרא הכהן להביא את-ספר
 תורת משה. ויבא עזרא הכהן את-התורה לפני
 הקהל, ויקרא-בו מן-האזר עד-מחצית היום נגד
 האנשים והנשים ; ואזני כל-העם אל-ספר התורה.

וַיְבָרֶךְ עֲזָרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים, וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם:
 אָמֵן! אָמֵן! וַיִּקְרֹוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפָּיִם אֲרָצָה.
 וַיֹּאמֶר נַחֲמִיָּה וְעֲזָרָא הִכְהֵן לְכָל־הָעָם: הַיּוֹם
 קָדַשׁ־הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֶל־תִּתְּאֲפְלוּ וְאֶל־תִּכְפוּ;
 כִּי בֹכִים כָּל־הָעָם, כְּשִׁמְעֵם אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה.
 וַיֹּאמְרוּ לָהֶם: לָכוּ אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים, וּשְׁתּוּ מִמִּתְּקִים,
 וּשְׁלַחוּ מְנוֹת לְאִין נָכוֹן לוֹ, כִּי־קָדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֹדֹנֵינוּ;
 וְאֶל־תַּעֲצֹבוּ. וְהַלְוִיִּם מַחֲשִׁים לְכָל־הָעָם לֵאמֹר: הִסּוּ,
 כִּי הַיּוֹם קָדַשׁ; וְאֶל־תַּעֲצֹבוּ. וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם לֶאֱכֹל
 וּלְשִׁתּוֹת וּלְשַׁלַּח מְנוֹת וּלְעֲשׂוֹת שְׂמִיחָה גְדוֹלָה, כִּי
 הִכִּינוּ בְּדָבָרִים, אֲשֶׁר הוֹדִיעָנוּ לָהֶם.

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נֶאֱסָפוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְכָל־הָעָם,
 הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֶל־עֲזָרָא הַסֹּפֵר לְהַשְׁכִּיל אֶל־דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה. וַיִּמָּצְאוּ כְּתוּב בַּתּוֹרָה, אֲשֶׁר יִשְׁבוּ בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל בְּסִפּוֹת בְּחָג, בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי. וַיַּעֲבִירוּ קוֹל
 בְּכָל־עֲרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַם לֵאמֹר: צֵאוּ הָהָר, וְהִבִּיאוּ
 עֲלֵי־נִית וְעֲלֵי־עֵץ שָׁמֶן וְעֲלֵי הָדָם וְעֲלֵי תְמָרִים וְעֲלֵי
 עֵץ עֵבֶת לַעֲשׂוֹת סִבּוֹת בְּכְתוּב. וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם הָעָם
 סִבּוֹת, אִישׁ עַל־נָגּוֹ וּבְחִצְרוֹתֵיהֶם וּבְחִצְרוֹת בֵּית
 הָאֱלֹהִים, וַתְּהִי שְׂמִיחָה גְדוֹלָה מְאֹד. וַיִּקְרָא עֲזָרָא
 בְּסֹפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם בְּיוֹם, מִן־הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן, וַיַּעֲשׂוּ־חָג שִׁבְעַת יָמִים, וּבַיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי עֲצָרַת בְּמִשְׁפָּט.

וַיִּשְׁבוּ שָׂרֵי הָעָם בִּירוּשָׁלַם; וּשְׂאֵר הָעָם הִפִּילוּ
 גִּזְרֹת לְהִבִּיא אַחֵר מִן־הָעֲשָׂרָה לְשַׁבַּת בִּירוּשָׁלַם
 עִיר הַקֹּדֶשׁ. וַתֵּשַׁע הַיָּדוֹת בָּעָרִים. וַיְבָרְכוּ הָעָם אֶת
 כָּל הָאֲנָשִׁים הַמַּתְנַדְּבִים לְשַׁבַּת בִּירוּשָׁלַם.

אסתר.

א.

וַיְהִי בַיּוֹם אֲחֻשְׁרוּשׁ; הוּא אֲחֻשְׁרוּשׁ הַמֶּלֶךְ
מִהַרְדּוֹ וְעַד-כּוּשׁ, שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה. בַּיּוֹמִים
הָהֵם, בָּשְׁבַת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ עַל כֶּסֶף מַלְכוּתוֹ,
אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה, בַּשָּׁנָה שְׁלֹשׁ לְמָלְכוֹ, עָשָׂה
מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו יָמִים רַבִּים, שְׂמוֹנִים וּמֵאָת
יּוֹם. וּבַמֶּלֶאֱת הַיּוֹמִים הָאֵלֶּה, עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם
הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדּוֹל וְעַד-קֶמֶן מִשְׁתֵּה
שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ. וְהַשְׁקוֹת בְּכָלִי
זָהָב וְכֵלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים, וַיֵּין מִקְּכוֹת רַב כֶּדֶר הַמֶּלֶךְ.
וְהַשְׁתִּיָּה בָּדַת אֵין אִנֹּם, כִּי-כֵן צִוָּה הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-
רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ-וְאִישׁ.

גַּם וַשְׁתִּי הַמֶּלֶכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בְּבֵית
הַמַּלְכוּת, אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי,
כְּטוֹב לִב־הַמֶּלֶךְ בַּיּוֹם, אָמַר הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ לְשִׁבְעַת
סָרִיסִים לְהָבִיא אֶת-וַשְׁתִּי הַמֶּלֶכָּה לִפְנֵי בִקְתָר
מַלְכוּת, לְהִרְאוֹת לְשָׂרִים אֶת-יָפְיָהּ, כִּי-טוֹבַת מְרָאָה
הִיא. וַתֵּמָאֵן הַמֶּלֶכָּה וַשְׁתִּי לָבוֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ;
וַיִּקְרָץ הַמֶּלֶךְ מְאֹד, וַחֲמָתוֹ בָּעָרָה בּוֹ.

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יָדְעִי הָעֵתִים וְשִׁבְעַת
שָׂרֵי פָרֶס וּמְדִי, רְאִי פָנַי הַמֶּלֶךְ, הַיֹּשְׁבִים רֵאשֹׁנָה

במלכות: בדת מה-לעשות במלכה ושתי, על אשר
לא-עשתה את-מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים.
ויאמר ממכן לפני המלך והשרים: לא על-
המלך לבדו עוֹתָה ושתי המלכה, כי על-כל-השרים
ועל-כל-העמים, אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש:
כִּי-יֵצֵא דבר-המלכה על-כל-הנשים להבנות בעליהן
בעיניהן, באמרן: המלך אחשורוש אמר להביא
את-ושתי המלכה לפניו, ולא-באה. אם-על-המלך
טוב, יֵצֵא דבר מלכות מלפניו: אשר-לא-תבא ושתי
לפני המלך אחשורוש, ומלכותה יתן המלך לרעותה
הטובה ממנה. ונשמע פתנם המלך, אשר-יעשה,
בכל-מלכותו, וכל-הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול
ועד-קטן. וייטב הדבר בעיני המלך והשרים, ויעש
המלך בדבר ממוכן. וישלח ספרים אל-כל-מדינות
המלך, אל-מדינה ומדינה ככתבה ואל-עם ועם
כלשונו, להויות כל-איש שרר בביתו ומדבר בלשון
עמו.

ב.

אחר הדברים האלה, בשך חמת המלך
אחשורוש, ובר את-ושתי ואת אשר-עשתה ואת אשר-
נגזר עליה. ויאמרו גברי המלך משרתיו: יבקשו
למלך גֵּעֵרוֹת בתולות טובות מראה; ויקבצו את-
כל-גֵּעֵרֵה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה,
והגֵּעֵרֵה, אשר תיטב בעיני המלך, תמלך תחת
ושתי. וייטב הדבר בעיני המלך, ויעש כן.
איש יהודי הנה בשושן הבירה, ושמו מרדכי

בֶּן יֹאִיר אִישׁ יְמִינִי. וַיְהִי אֲמֵן אֶת־אֶסְתֵּר בַּת־דָּדוּ,
 כִּי אֵין לָהּ אָב וְאִם; וַחֲנֻעָהּ יִפְתָּהָר וְשׁוֹכֶת מִרְאָה,
 וּבְמֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ, לִקְחָהּ מֶרְדֵּכִי לֹו לְבַת. וַיְהִי
 בְּהִשָּׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהִקְבֹּץ נָעֻרוֹת רַבּוֹת
 אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה, וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ
 בְּחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי, הוּא־חֹדֶשׁ טַבַּת, בִּשְׁנַת־שִׁבְעַ
 לְמַלְכוּתוֹ. וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים,
 וַיֵּשֶׁם בְּתֵר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ, וַיְמַלִּיכָהּ תַּחַת וְשֵׁתִי.
 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה נָדוּל לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו וְהַנָּחָה
 לַמְּדִינוֹת עָשָׂה, וַיִּתֵּן מִשְׁאֵת כֶּדֶר הַמֶּלֶךְ. וּבְכָל יוֹם
 נְיוֹם מֶרְדֵּכִי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי הַצֵּר בֵּית הַנָּשִׁים לָדַעַת אֶת
 שְׁלוֹם אֶסְתֵּר. וְאֶסְתֵּר אֵין מַנְדֵּת אֶת עַמָּהּ וְאֶת מוֹלִדְתָּהּ,
 כִּי מֶרְדֵּכִי צִוָּה עָלֶיהָ, אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד, וְאֶת מֵאֹמֶר
 מֶרְדֵּכִי אֶסְתֵּר עָשָׂה, בְּאֲשֶׁר הָיְתָה בְּאִמְנָה אֹתוֹ.
 בַּיָּמִים הָהֵם — וּמֶרְדֵּכִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ —
 קֹצֵף בְּנֵתָן וְתָרַשׁ, שְׁנֵי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ, וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלַּח
 יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ. וַיִּנְדַּע הַדָּבָר לְמֶרְדֵּכִי, וַיִּגִּד
 לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה; וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מֶרְדֵּכִי.
 וַיִּבְקֹשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא, וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ; וַיִּכְתֹּב
 בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.

ג.

אֲחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נָדַל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ אֶת־
 הָמָן בֶּן־הַמְּדֵתָא הָאֲגָנִי, וַיֵּשֶׁם אֶת־כֶּסֶּאוֹ מַעַל כָּל־
 הַשָּׂרִים, אֲשֶׁר אֹתוֹ. וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר
 הַמֶּלֶךְ, כָּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהָמָן, כִּי־כֵן צִוָּה הַמֶּלֶךְ.
 וּמֶרְדֵּכִי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה. וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ,
 אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, לְמֶרְדֵּכִי: מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת

מִצֵּנֶת הַמֶּלֶךְ? וַיֵּרָא הָמֶן, כִּי־אֵין מֶרְדֵּכִי בִרְעָה
וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ, וַיִּמְלֹא הָמֶן הַמֶּה. וַיָּבֹו בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח
יָד בְּמֶרְדֵּכִי לְבָדּוֹ, כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם מֶרְדֵּכִי,
וַיִּבְקֹשׁ הָמֶן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים, עִם מֶרְדֵּכִי,
אֲשֶׁר בְּכָל־מְלָכוֹת אַחַשְׁוֵרוּשׁ. בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, הוּא־
חֹדֶשׁ נִיסָן, בַּשָּׁנָה שְׁתִּיתָּ עָשְׂרָה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ
הַפִּיל פּוּר, הוּא הַגּוּרָל לִפְנֵי הָמֶן, מִיּוֹם לַיּוֹם וּמִחֹדֶשׁ
לְחֹדֶשׁ שְׁנָיִם־עָשָׂר, הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר.

וַיֹּאמֶר הָמֶן לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ: יֵשֶׁנּוּ עַם־אֶחָד
מִפּוֹר וּמִפָּרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוֹתֶיךָ;
וְדַחֲקֵהֶם שְׁנוֹת מְכַל־עַם, וְאֶת־דַּחֲתֵי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים,
וְלַמֶּלֶךְ אֵין שְׂוָה לְהַנִּיחָם. אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב, וַיִּכְתֹּב
לְאַבְדָּם; וְעָשְׂרַת אֲלָפִים כֶּכֶר־כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל־יְדֵי
עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה לְהַבִּיא אֶל־נַגְנֵי הַמֶּלֶךְ. וַיִּסֶּר הַמֶּלֶךְ
אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ, וַיִּתְּנָהּ לְהָמֶן בֶּן־הַמְּדַתָּא הָאֲגָנִי,
צִרֵּר הַיְּהוּדִים. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמֶן: הַכֶּסֶף נָתַן
לְךָ, וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי
הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, בַּשְּׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ,
וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הָמֶן אֶל אַחֲשֶׁדְרָפְנֵי־הַמֶּלֶךְ
וְאֶל־הַפָּחוֹת, אֲשֶׁר עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם
וְעַם, מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכַתְּבָהּ, וְעַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ—
בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ—
לְהַשְׁמִיד, לְהַרְגַּ וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד־
זָקֵן, זָרָה וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, בַּשְּׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
שְׁנָיִם־עָשָׂר, הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר; וּשְׁלָלָם לְבוֹיָם. וְנִשְׁלְחוּ
סִפְרִים בְּיַד הַרְצִים אֶל כָּל הָעַמִּים, אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת
הַמֶּלֶךְ, לְהִיּוֹת עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה. הַרְצִים יֵצְאוּ
רְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ, וְנִדְּתָה נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה;

וּתְמַלֵּךְ וְהָמָן יָשְׁבוּ לַשְּׂתוֹת, וְהָעִיר שׁוֹשֶׁן נְבוּכָה.

ד.

וּמֶרְדֵּכִי יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, וַיַּקְרַע מֶרְדֵּכִי
אֶת-בְּגָדָיו, וַיַּלְבֵּשׁ שָׁק וְאַפֶּר, וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר,
וַיַּזְעַק וַעֲקָה גְדוּלָּה וּמָרָה. וַיָּבֹאוּ עַד לִפְנֵי שַׁעַר-
הַמֶּלֶךְ, כִּי אֵין לָבֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ שָׁק.
וּבְכָל-מַדִּינָה וּמְדִינָה, מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ
מִנֶּעַ, אָבָל גְּדוּל לַיהוּדִים וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפֵד.
וַתִּבְאֲנָה נְעוּת אֶסְתֵּר וְסָרִיסָהּ, וַיִּגִּדּוּ לָהּ, וַתִּתְחַלְחַל
הַמַּלְכָּה מְאֹד; וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת-מֶרְדֵּכִי
וּלְהִסִּיר שָׁקוֹ מֵעָלָיו, וְלֹא קָבַל. וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר
לְהֶתֶד, מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר הָעֲמִיד לִפְנֵיהָ, וַתִּצְוֶהוּ
עַל-מֶרְדֵּכִי, לָדַעַת מַה-זֶּה וְעַל-מַה-זֶּה. וַיֵּצֵא הֶתֶד
אֶל-מֶרְדֵּכִי, אֶל-דְּרוֹב הָעִיר, אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-
הַמֶּלֶךְ. וַיִּגִּד-לוֹ מֶרְדֵּכִי אֵת כָּל-אֲשֶׁר קָרָהוּ, וְאֵת
פֶּרֶשֶׁת הַכִּסֵּה, אֲשֶׁר אָמַר הָמָן לְשָׂקוֹל עַל-גּוֹנֵי הַמֶּלֶךְ
בִּיהוּדִים לְאַבְדֵם, וְאֵת-פֶּתֶשֶׁן כְּתֹב-הַדָּת, אֲשֶׁר-
נָתַן בְּשׁוֹשֶׁן הַשְּׂמִידִם, נָתַן לוֹ, לְהִרְאוֹת אֶת-אֶסְתֵּר
וּלְהִגִּיד לָהּ לָבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵי עַל-
עֲמָה. וַיָּבֹאוּ הֶתֶד, וַיִּגִּד לְאֶסְתֵּר אֵת דְּבָרֵי מֶרְדֵּכִי.
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהֶתֶד לְהִגִּיד לְמֶרְדֵּכִי: כָּל-עַבְדֵּי
הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים, אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה, אֲשֶׁר-יָבֹא אֶל-
הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחֹצֵר הַפְּנִימִית, אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא, אַחַת
דָּתוֹ לְהַמִּית, לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-
שַׂרְבִּיט הַזָּהָב, וְחָיָה; וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לָבֹא אֶל-
הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם. וַיִּגִּדּוּ לְמֶרְדֵּכִי אֵת דְּבָרֵי
אֶסְתֵּר. וַיֹּאמֶר מֶרְדֵּכִי לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר: אֵל-תִּדְמִי

בנפשך להמלט בית-המלך מכל-היהודים. כי אם-
 תחרש תחרישי בעת הזאת, הוּחַ וְהִצְלָה וְעָמַד
 ליהודים ממקום אחר, וְאַתָּה וּבֵית-אֲבִיךָ תֵּאָבְדוּ.
 וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל-מָרְדֳּכָי: לֵךְ בְּנוֹס אֶת-
 כָּל-הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן. וְצִוּמוּ עָלַי שְׁלֹשֶׁת
 יָמִים, לֵילָה נָיוֹם, גַּם-אֲנִי וְנָעֲרֹתַי אֲצֹם בָּן; וּבִכֵּן
 אָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא-בִדַּת, וּכְאֲשֶׁר אֲבִדְתִּי
 אֲבִדְתִּי. וַיַּעֲבֵר מָרְדֳּכָי, וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו
 אֶסְתֵּר.

ה.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוּת וַתַּעֲמֵד
 בַּחֲצַר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ; וְהַמֶּלֶךְ
 יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מְלָכוּתוֹ בְּבֵית הַמְּלָכוּת, נֹכַח פֶּתַח
 הַבַּיִת. וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה עֹמֶדֶת
 בַּחֲצַר, וְנִשְׁאַה חֵן בְּעֵינָיו; וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר
 אֶת-יְשָׁרְבִיט הַזֶּהָב, אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר, וַתִּנָּע
 בְּרֹאשׁ הַיְּשָׁרְבִיט. וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ: מַה-לָּךְ, אֶסְתֵּר
 הַמְּלָכָה, וּמַה-בִּקְשָׁתְךָ? עַד-חֲצֵי הַמְּלָכוּת, וַיִּנָּתֵן
 לָּךְ. וְתֹאמַר אֶסְתֵּר: אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, יָבוֹא
 הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן הַיּוֹם אֶל-הַמִּשְׁתָּה, אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ.
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: מִהֲרוּ אֶת-הָמֶן לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר
 אֶסְתֵּר. וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן אֶל-הַמִּשְׁתָּה, אֲשֶׁר-עָשְׂתָה
 אֶסְתֵּר. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה חֲנָן: מַה-
 שְׂאֵלְתְּךָ? וַיִּנָּתֵן לָּךְ, וּמַה-בִּקְשָׁתְךָ? עַד-חֲצֵי הַמְּלָכוּת,
 וַתַּעַשׂ. וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמַר: שְׂאֵלְתִּי וּבִקְשָׁתִּי: אִם-
 מִצָּאֵתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן אֶל-
 הַמִּשְׁתָּה, אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָּהֶם. וַיֵּצֵא הָמֶן בַּיּוֹם הַהוּא

שָׁמַח וטוב לב; וּבְרָאוֹת הָמֶן אֶת־מֶרְדֵּכִי בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ, וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ, וַיִּמְלֹא הָמֶן עַל־
מֶרְדֵּכִי חֲמָה. וַיִּתְּאֶפֶק הָמֶן, וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ, וַיִּשְׁלַח
וַיָּבֵא אֶת־אֶהֱבִיּוֹ וְאֶת־זָרֶשׁ אִשְׁתּוֹ, וַיִּסְפֹּר לָהֶם הָמֶן
אֵת כְּבוֹד עָשָׂרוֹ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר נָדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת
אֲשֶׁר נָשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ. וַיֹּאמֶר הָמֶן:
אֵף לֹא־הִבִּיֵּאתָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־
הַמִּשְׁתֶּה, אֲשֶׁר עָשִׂתָּה, כִּי אִם־אוֹתִי, וְגַם־לְמַחֲר
אֲנִי קְרוֹא־לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ. וְכִלְזָה אֵינְנִי שׁוֹה לִי בְּכָל־
עֵת, אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ. וַתֹּאמֶר לוֹ זָרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֶהֱבִיּוֹ: יַעֲשֹׂה־
עֵץ גְּבוֹה חֲמִשִּׁים אַמָּה, וּבִבְקֶרֶךְ אָמַר לְמֶלֶךְ, וַיִּתְּלוּ
אֶת־מֶרְדֵּכִי עָלָיו, וּבֹא עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שָׁמָּה.
וַיִּיטֹב הַדָּבָר לִפְנֵי הָמֶן, וַיַּעַשׂ הָעֵץ.

ו.

בַּלַּיְלָה הַהוּא נִדְּדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ; וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא
אֶת־סֹפֶר הַזְכָּרֹנוֹת, וְדַבְּרֵי הַיָּמִים, וַיְהִיו נִקְרָאִים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. וַיִּמָּצֵא כָּתוּב, אֲשֶׁר הִנִּיד מֶרְדֵּכִי עַל־
בִּזְיָתָא וְתַרְשִׁי, שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלַּח
יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁירוּשׁ. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: מַה־נַּעֲשֶׂה וְיָקָר
וַיְהִי לְמֶרְדֵּכִי עַל־זֶה? וַיֹּאמְרוּ גַּעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו:
לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: מִי בְּחָצֵר?
(וְהָמֶן בָּא לְחָצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לְמֶלֶךְ
לְתִלּוֹת אֶת־מֶרְדֵּכִי עַל־הָעֵץ, אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ). וַיֹּאמְרוּ
גַּעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו: הִנֵּה הָמֶן עֹמֵד בְּחָצֵר. וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ: יָבֹא. וַיָּבֹא הָמֶן; וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ: מַה־
לַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ? וַיֹּאמֶר

הָמָן אֶל־הַמֶּלֶךְ: אִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ,
 יָבִיאוּ לְבוֹשׁ מַלְכוּת, אֲשֶׁר לְבָשׁוּ הַמֶּלֶךְ, וְסוּס,
 אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ, בַּיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן כְּתוּר מַלְכוּת
 בְּרֹאשׁוֹ, וְנָתַן הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס עַל־דֹּד־אִישׁ מִשְׁרֵי
 הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתִים, וְהַלְבִּישׁוּ אֶת־הָאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
 חָפֵץ בִּיקְרוֹ, וְהַרְבִּיבֵהוּ עַל־הַסּוּס בְּרָחוֹב הָעִיר,
 וְקִרְאוּ לִפְנָיו: כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
 בִּיקְרוֹ! וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן: מַה־רָחַ אֶת־הַלְבוּשׁ
 וְאֶת־הַסּוּס, כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וַעֲשֶׂה־כֵן לְמֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי
 הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ; אֶל־תִּפְּל דָּבָר מִכָּל, אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ. וַיָּקַח הָמָן אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס, וַיַּלְבֵּשׁ
 אֶת־מֶרְדֵּכִי, וַיַּרְבִּיבֵהוּ בְּרָחוֹב הָעִיר, וַיִּקְרָא לִפְנָיו:
 כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ! וַיָּשָׁב
 מֶרְדֵּכִי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ; וְהָמָן נָדְחָף אֶל־בֵּיתוֹ אָבֵל
 וְחַפּוּי רֹאשׁ. וַיִּסְפֹּר הָמָן לְגֹרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֲהָבָיו
 אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ; וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְגֹרֶשׁ אִשְׁתּוֹ:
 אִם מִזֶּרַע יִיְהוּדִים מֶרְדֵּכִי, אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לִנְפֹל לִפְנָיו,
 לֹא־תוּכַל לוֹ, כִּי־נָפֹל תִּפּוּל לִפְנָיו. עוֹדֶם מְדַבְּרִים
 עִמּוֹ, וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ, וַיִּבְהִילוּ לְהָבִיא אֶת־הָמָן
 אֶל־הַמִּשְׁטָה, אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר.

ז.

וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לִשְׁתוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה.
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתָּה תֵּינִן;
 מַה־שְּׂאֵלְתְּךָ, אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה? וְתִנָּתֵן לָךְ, וּמַה־
 בְּקִשְׁתְּךָ? עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת, וְתַעֲשֶׂה. וַתַּעַן אֶסְתֵּר
 הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר: אִם־מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ, הַמֶּלֶךְ, וְאִם־
 עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב, תִּנָּתֵן לִי נִפְשִׁי בְּשִׂאֵלְתִּי, וְעַמִּי

בבקשתי. כי נמכרנו, אני ועמי, להשמיד, להרוג
ולאבד; ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו, החרשתי.
כי אין הצר שנה בגנוק המלך.

ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה: מי
הוא זה ואיזה הוא, אשר-מלאו לבו לעשות כן?
ותאמר אסתר: איש צר ואויב, המן הרע הזה!
והמן נבעת מלפני המלך והמלכה. והמלך קם
בחמתו ממשטה בנין אל-גנת הבית; והמן עמד
לבקש על-נפשו מאסתר המלכה, כי ראה, כי כלתה
אליו הרעה מאת המלך. והמלך שב מגנת הבית
אל-בית משטה בנין, והמן נפל על-המטה, ואשר
אסתר עליה, ויאמר המלך: הנם לכבוש את-המלכה
עמי בבית? הודבר וצא מפי המלך, ופני המן חפו.
ויאמר חרבונה, אחד מן-הסריסים לפני המלך: גם
הנה-העץ, אשר-עשה המן למרדכי, אשר דבר-טוב
על-המלך, עמד בבית המן, נבה המשים אמה.
ויאמר המלך: תלחו עליו. ויתלו את-המן על-העץ,
אשר-הכין למרדכי; ונחמת המלך שקבה.

ח.

ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה
את-בית המן צרר היהודים, ומרדכי בא לפני
המלך, כי-הגידה אסתר מה הוא-לה. ויסר המלך
את-טבעתו, אשר העביר מהמן, ונתנה למרדכי;
ותשם אסתר את-מרדכי על-בית המן.

ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך, ותפל לפני
רגליו, ותבך, ותתחנן-לו להעביר את-רעת המן
האנני, אשר חשב על-היהודים. ויושט המלך

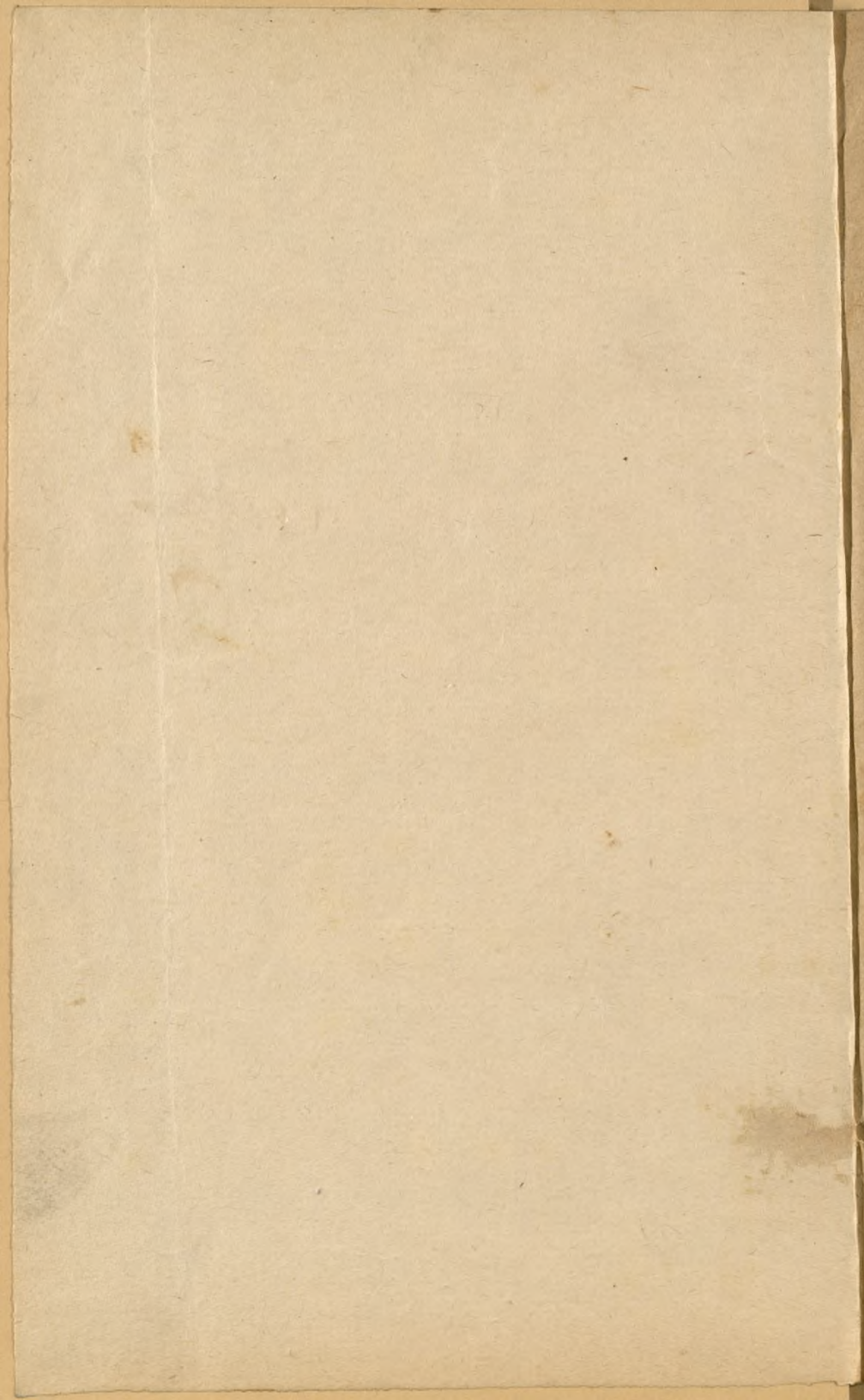
לְאַסְתֵּר אֶת שְׂרָבִיט הַזֶּהָב, וַתִּקֶּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֵד
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר: אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־
 מַצָּאתִי חַן לִפְנָיו, יִכְתֹּב לְהָשִׁיב אֶת־הַסְּפָרִים, אֲשֶׁר
 כָּתַב הַמֶּן לְאַבֵּד אֶת־הַיְּהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת
 הַמֶּלֶךְ. כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרֹאיתִי בָרָעָה, אֲשֶׁר־יִמָּצֵא
 אֶת־עַמִּי? וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֹאיתִי בְּאֲבֵדָן מוֹלַדְתִּי?
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶחָשֻׁרְשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמַרְדֳּכִי
 הַיְּהוּדִי: הִנֵּה בֵּית־הַמֶּן נִתְּתִי לְאַסְתֵּר, וְאִתּוֹ תָּלוּ
 עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיְּהוּדִים. וְאַתֶּם כָּתְבוּ
 עַל־הַיְּהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וַחֲתֻמוֹ
 בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ, כִּי־כָתַב, אֲשֶׁר־נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ
 וְנִחְתּוֹם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ, אֵין לְהָשִׁיב. וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי־
 הַמֶּלֶךְ בַּעֲת־הַהוּא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי, הוּא־חֹדֶשׁ סִיוָן,
 בְּשִׁלּוֹשָׁה וָעֶשְׂרִים בּוֹ, וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה מַרְדֳּכִי
 אֶל־הַיְּהוּדִים וְאֵל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפָּחוֹת וְשָׂרֵי
 הַמְּדִינוֹת, אֲשֶׁר מִקְדּוֹ וְעַד־כּוּשׁ, שֶׁבַע וָעֶשְׂרִים וּמֵאָה
 מְדִינָה, מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָּבָהּ, וְעַם וָעַם כָּל־שָׁנוֹ,
 וְאֶל־הַיְּהוּדִים כִּכְתָּבָם וְכָל־שָׁנָם. אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ
 לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וָעִיר, לְהִקְהֵל בְּשִׁלּוֹשָׁה
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר, בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
 אֲחַשְׁוֵרוּשׁ, וּלְעַמֵּד עַל נַפְשָׁם בְּפָנַי כָּל אוֹיְבֵיהֶם הַצָּרִים
 אוֹתָם. וַיַּחֲתֹם מַרְדֳּכִי אֶת הַסְּפָרִים בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ,
 וַיִּשְׁלַח בְּיַד הָרָצִים בְּסוּסִים אֶל כָּל מְדִינָה וּמְדִינָה,
 אֲשֶׁר בְּמַלְכוּת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ. וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה
 וּבְכָל־עִיר וָעִיר, מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִנֵּעַ,
 שִׁמְחָה וְשִׁשּׁוֹן לַיְּהוּדִים, מִשְׁתֵּה וַיּוֹם טוֹב; וְרַבִּים
 מֵעַמִּי הָאָרֶץ מְתִיבִים, כִּי־נִפְל פֶּחַד הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם.

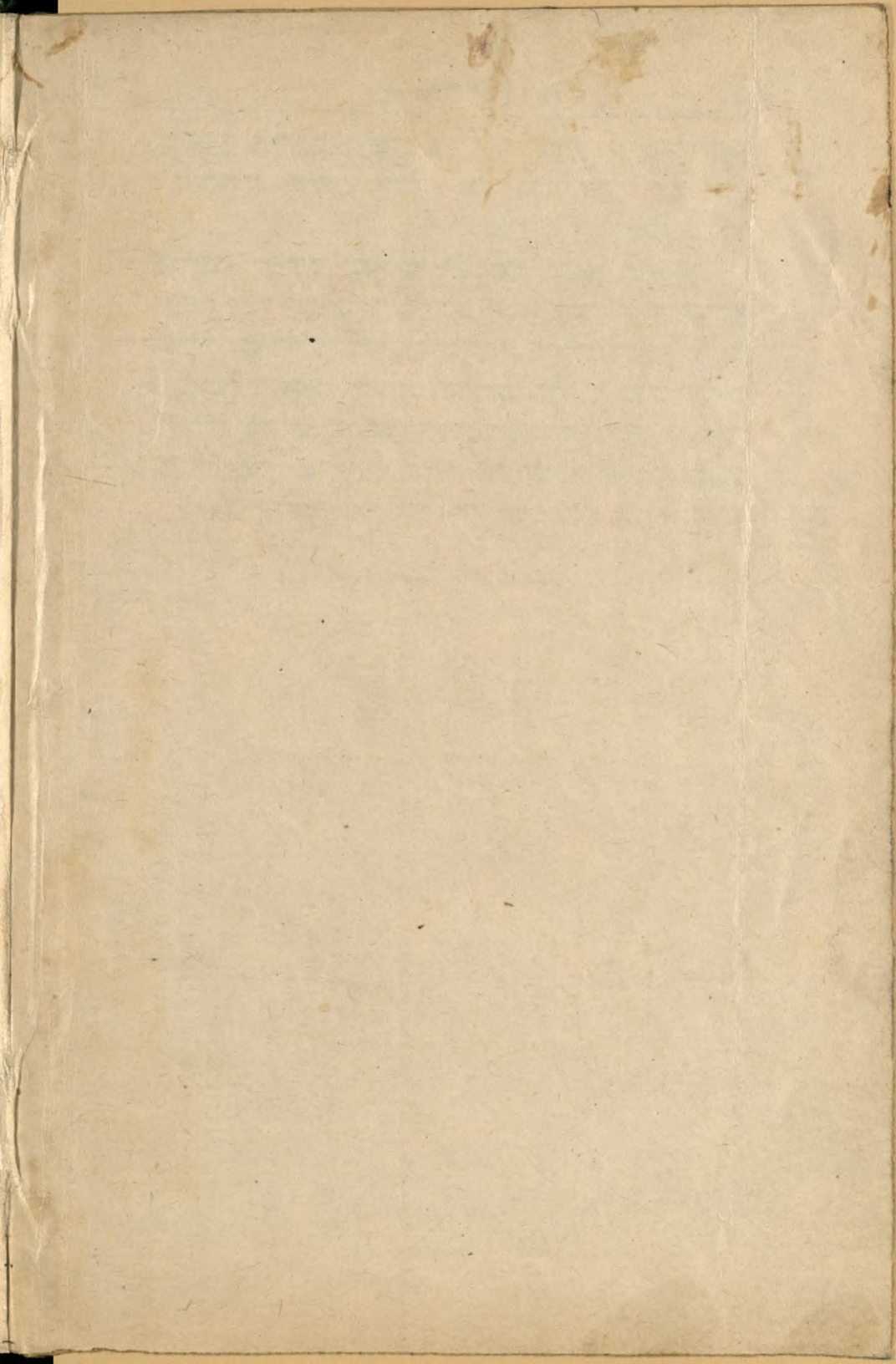
ט.

ובשנים עשר חדש, הוא־חדש אדר, בשלושה
 עשר יום בו, אשר הגיע דבר־המלך ודתו להעשות;
 ביום, אשר שברו איבי היהודים לשלום בהם,
 ונהפוך הוא, אשר ישלמו היהודים המה בשנאי־הם;
 נקחלו היהודים בעריהם בכל־מדינות המלך אחשוורוש
 לשלח יד במבקשי רעתם, ואיש לא־עמד בפניהם,
 כי־נפל פחדם על־כל־העמים. וכל־שרי המדינות
 והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה, אשר למלך,
 מנשאים את־היהודים, כי־נפל פחד־מרדכי עליהם.
 ונקחלו היהודים, אשר־בשושן ובכל מדינות המלך
 לעמד על־נפשם ויבו בכל אויביהם וגעשו בשנאי־הם
 ברצונם, ובקצה לא שלחו את־ידם. והיהודים, אשר־
 בשושן, נקחלו גם בארבעה עשר לחדש אדר ויום
 בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה.
 וכתב מרדכי את־הדברים האלה, וישלח ספרים
 אל־כל־היהודים, אשר בכל־מדינות המלך אחשוורוש,
 הקרובים והרחוקים: לקיים עליהם להיות עשים
 את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום־המשה
 עשר בו־ הימים, אשר־נחו בהם היהודים מאיביהם,
 והחדש, אשר נהפך להם מינון לשמחה ומאכל
 ליום טוב־ לעשות אותם בכל שנה ושנה ימי משתה
 ושמחה, ומשלוח מנות איש לרעהו, ומתנות לאבנים.
 וקבלו היהודים את אשר־כתב מרדכי אליהם, וקיימו
 עליהם ועל־זרעם להיות עשים את־שני הימים האלה
 משתה ושמחה בכל־שנה ושנה. וקראו היהודים
 לימים האלה פורים על שם הפור, אשר הפיל

הָמָן לְאַכְדָם; וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וְהֵם לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים,
וְזָכָרָם לֹא־יִסּוּף מִזֶּרַעַם.

וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמָרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי סְפָרִים
אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים, אֲשֶׁר בְּמַלְכוּת אַחַשְׁוֶרֶשׁ, דְּבָרֵי
שָׁלוֹם וְאַמֶּת: לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּיָמֵיהֶם,
כַּאֲשֶׁר קָיָם עֲלֵיהֶם מָרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וּכְאֲשֶׁר קִיָּמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זֶרַעַם. כִּי מָרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי
מִשְׁנָה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֶרֶשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב
אֲחָיו, דָּרַשׁ טוֹב לַעֲמּוֹ וְדָבָר שָׁלוֹם לְכָל־זֶרַעוֹ.

MGB 32

